

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1963

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
21

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 112

Περὶ κυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Σπογγαλιείας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 16, 22, 24, 27, 38, 45, 46 καὶ 58 τοῦ Κωδικοποιουμένου Νόμου 3794/1957 «περὶ σπογγαλιείας».

2. Τὸ ἀρθρον 2 τοῦ Ν. 3141/1955 «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ ΥΕΝ Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 16/5-10-1962 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 748/1962 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον Μόνον

Κυροῦνται ὁ προσηρημένος τῷ παρόντι Β.Δ. Κανονισμὸς Σπογγαλιείας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1963

Ἐν Ὄνομαι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΤ. ΚΩΤΙΑΔΗΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑΣ

Ἐκτασις ἐφαρμογῆς Κανονισμοῦ.

ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ διέπεται ἡ διὰ σπογγαλιευτικῶν πλοίων, οἰοδηποτε τύπου καὶ ἐθνικότητος διενεργουμένη ἐντὸς τῶν Ἑλληνικῶν χωρικῶν ὑδάτων σπογγαλιεία, ἡ ὑπὸ Ἑλληνικῶν σπογγαλιευτικῶν πλοίων ὀπουδήποτε τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης ἀσκουμένη σπογγαλιεία ὡς καὶ ἡ ὑπὸ Ἑλληνικῶν σπογγαλιευτικῶν πλοίων ἐντὸς τῶν χωρικῶν ὑδάτων ξένων Ἐπικρατειῶν ἀσκουμένη τοιαύτη ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν δὲν ὑφίστανται εἰδικοί τῶν Ἐπικρατειῶν τούτων κανονισμοί, εἴτε ἕτεροι διατάξεις ἀντικείμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ὑποχρεωτικῶς ἐφαρμοζόμενοι ἐντὸς τῶν χωρικῶν αὐτῶν ὑδάτων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Σπογγαλιεία διὰ παροχῆς ἀέρος ἐκ τῆς ἐπιφανείας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ι. ΠΡΟΔΗΠΤΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ
ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ
ΚΑΤΑΔΥΣΕΩΣ

1. Γενικά :

Καθ' ἐκάστην καὶ πρὸ τοῦ ἀπόπλου σπογγαλιευτικοῦ πλοίου πρὸς ἐνέργειαν σπογγαλιείας ἐνεργοῦνται τὰ ἀκόλουθα:

α) Τίθεται εἰς κίνησιν ἡ ἀεραντλία αὐτοῦ πρὸς ἔλεγχον τῆς κανονικῆς αὐτῆς λειτουργίας. Τοῦτ' αὐτὸ ἐκτελεῖται καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ σπογγαλιευτικὸν πλοῖον εἶναι ἐφωδιασμένον δι' ἀεροσυμπιεστοῦ.

β) Ἐνεργεῖται ἔλεγχος, καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος, τοῦ ἀεραγωγοῦ σωλήνος τοῦ συνδέοντος τὴν ἀεραντλίαν ἢ τὸν ἀεροθάλαμον μετὰ τῆς περικεφαλαίας πρὸς διαπίστωσιν τυχόν διαφυγῶν τοῦ ἀέρος λόγω ρωγμῶν, φθορῶν, βλαβῶν ἐλαττωσῶν τὴν ἀντοχὴν τοῦ ἀεραγωγοῦ σωλήνος εἰς τὴν πίεσιν ἢ κακῶν συνδέσεων τῶν διαφόρων τεμαχίων αὐτοῦ.

γ) Ἐπισταμένως ἐξετάζεται, ἐὰν τὰ διάφορα ἐξαρτήματα τοῦ σκαφάνδρου εὐρίσκωνται εἰς καλὴν κατάστασιν ἐπιτρέπουσαν τὴν ἄνευ κινδύνου χρησιμοποίησίν των ἔλεγχόμενου εἰδικώτερον:

αα) ἐὰν ἡ περικεφαλαία ἐφαρμοζῆ καλῶς ἐπὶ τοῦ θώρακος ὡς ἐπίσης ἐὰν αἱ ἐπὶ ταύτης βαλβίδες εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ ἀέρος λειτουργοῦσι κανονικῶς,

ββ) ἐὰν ὁ θώραξ προσαρμύζεται κανονικῶς ἐπὶ τῆς ἐνδυμασίας (φορέματος),

γγ) ἐὰν αἱ χρησιμοποιούμεναι ἐνδυμασίαι δὲν παρουσιάζουσιν ἀτελεῖ τινὰ ραφήν, σχισμὴν ἢ βλάβην ἐξ ἧν δύναται νὰ προκληθῇ διαρροή,

δδ) ἐὰν τὰ λοιπὰ εἶδη ἐξοπλισμοῦ τοῦ δύτου δηλ. ἔρματα ὑποδήματα, σηματοσχοινον, σχοινίον μεθ' ἔρματος κλπ. εἕρισκωνται εἰς ἀρίστην κατάστασιν ἐπιτρέπουσαν τὴν ἄνευ κινδύνου χρῆσιν των.

2. Κλίμαξ ἀνόδου - Προφυλακτῆρες.

Πρὸ πάσης καταδύσεως δύτου πρὸς ἐνέργειαν σπογγαλιείας ἐλέγχεται:

α) ἐὰν ἡ κλίμαξ ἀνόδου εἶναι στερεῶς προσηρμοσμένη ἐπὶ τοῦ κωπητῆρος (κουπαστῆς), δὲν ἔχη δὲ ἐφθαρμένον τι, θέτον εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τοῦ χρησιμοποιούντος ταύτην, κατὰ τὴν ἀνοδον, δύτου καὶ

β) ἐὰν οἱ προφυλακτῆρες τῆς ἔλικος (κλοῦβες) εὐρίσκωνται εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ δύναται νὰ προσαρμοσθῶν εἰς τὴν θέσιν των κανονικῶς καὶ ἄνευ κινδύνου ἐξαρμοσέως.

3. Προφύλαξις ένδυμασίας.

Ἐάν ὁ δύτες πρόκειται νὰ ἐργασθῆ εἰς βυθὸν βραχύωδη ἢ κοραλλιογενῆ ἢ ὑπὸ συνθήκας τοικύτας ὥστε νὰ ὑφίσταται κίνδυνος ἀποσχίσεως τῆς ένδυμασίας του, ἐπιβάλλεται ὅπως εἰς τὰ σημεῖα τριβῆς περιβάλληται ἡ ένδυμασία διὰ καταλλήλου ἐξωτερικοῦ καλύμματος.

4. Περικεφαλαία.

Μετὰ τὴν περιβολὴν τοῦ δύτου διὰ τῆς εἰδικῆς ένδυμασίας ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ τοποθετηθῆ καὶ προσαρμοσθῆ εἰς τὴν θέσιν τῆς ἢ περικεφαλαία, πρὶν ἢ δοκιμασθῆ καὶ διαπιστωθῆ καλὴ λειτουργία τῆς ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας βαλβίδος εἰσαγωγῆς ἀέρος καὶ ἡ καλὴ καὶ ἀεροστεγῆς ἐφαρμογὴ τοῦ περικοχλίου δι' οὗ προσαρμύζεται αὐτὴ εἰς τὸν ἀεραγωγὸν σωλῆνα.

5. Ἐρματα στήθους - ράχews

Μετὰ τὴν προσαρμογὴν τοῦ θώρακος τοποθετοῦνται ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἔρματα ράχews καὶ στήθους.

Τὸ ἔρμα ράχews συνδέεται μετὰ τοῦ ἔρματος στήθους διὰ κοινοῦ σχοινίου, τὸ ὁποῖον διερχόμενον ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐν εἰδει ἱμάντος, συγκρατεῖ τὰ δύο ἔρματα μεταξύ των. Τὸ πρόσθιον ἔρμα εἶναι κατὰ τι βαρύτερον, τοῦ τῆς ράχews. Ὁ δύτες προσδένει σταθερῶς ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ τὰ δύο ἔρματα μετὰ τὸ αὐτὸ σχοινίον, διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ ὁποῖου περιβάλλει ἐν εἰδει ζώνης τὴν μέσην του, ἵνα μὴ διοχετεύηται μεγάλη ποσότης ἀέρος εἰς τὰ κάτω ἄκρα αὐτοῦ.

6. Ἀρμωσις περικεφαλαίας.

Μετὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐρμάτων κοχλιοῦται ἡ περικεφαλαία ἐπὶ τοῦ θώρακος καὶ καθ' ὃν χρόνον διατάσσεται ἡ ἐναρξὺς χορηγήσεως ἀέρος εἰς τὸν δύτην τίπτεται ἡ περικεφαλαία ὑπὸ τοῦ ἐπιτηρητοῦ, ἵνα εἰδοποιηθῆ οὗτος ὅτι εἶναι ἔτοιμος πρὸς κατάδυσιν.

7. Ρίψις εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὁ δύτες ἀντιλαμβάνόμενος τὸν ἀέρα εἰσερχόμενον, ἐλέγχει διὰ τῆς κεφαλῆς του τὴν βαλβίδα ἐξαγωγῆς καὶ βεβαιούμενος διὰ τὸ καλῶς ἔχειν, ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ τοῦ πλωραίου κωπητήρος, ἔνθα τὸ κάθισμα αὐτοῦ, πρὶν ἢ πληρωθῆ ἡ ένδυμασία του δι' ἀέρος.

8. Ἐλεγχος στεγανότητος ένδυμασίας.

Εὐθὺς ὡς ὁ δύτες εὐρεθῆ εἰς τὴν θάλασσαν βυθίζεται ὀλίγον κάτω τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς καὶ διὰ μίαν εἰσέτι φοράν ἐλέγχει τὴν στεγανότητα τῆς ένδυμασίας του, τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν βαλβίδων εἰσαγωγῆς-ἐξαγωγῆς ἀέρος καὶ ἐκ τοῦ ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ ἤχου, τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς ἀεραντλίας, τέλος δὲ παρατηρῆ ἂν οἱ προφυλακτῆρες τῆς ὄψεως εὐρίσκωνται εἰς τὴν θέσιν των.

Ἐν συνεχείᾳ ζυγοσταθμίζεται, ρυθμίζει τὴν πλευστικότητα του καὶ κινῶν τὴν χεῖρα του ἀνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἵνα δείξῃ ὅτι εἶναι ἔτοιμος πρὸς κατάδυσιν, ἀρχεται καταδυόμενος.

9. Παρακολούθησις καταδυομένου ἀπὸ σπογγαλιευτικὸν σκάφος.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὑπὸ τοῦ καταδυομένου δύτου ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφερομένων κινήσεων καὶ χειρισμῶν καὶ κατὰ τὸν χρόνον ἐκτελέσεως τούτων, ἀπαγορεύεται νὰ παρεᾶται, πέραν τοῦ ἀπαραίτητου, ὁ ἀεραγωγὸς σωλῆν καὶ τὸ σηματοσχοινον.

Παραλλήλως οἱ ἐπὶ τοῦ σπογγαλιευτικοῦ σκάφους ἐντεταλμένοι, παρακολουθοῦν ἂν ἐξέρχωνται φυσαλίδες ἀέρος ἐκ τινος σημείου τῆς ένδυμασίας τοῦ δύτου ὅποτε ἂν διαπιστωθῆ τοιοῦτον τι ἢ οἰαδῆποτε ἄλλη ἀνωμαλία, εἰδοποιεῖται ὁ δύτες νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ σκάφους.

10. Σχοινίον μεθ' ἔρματος

Διὰ τὴν εὐχερῆ καὶ κανονικὴν κάθοδον τοῦ δύτου εἰς τὸν βυθὸν δέον νὰ χρησιμοποιῆται κατάλληλον σχοινίον προσδεδεμένον εἰς τὴν πρῶραν τοῦ σπογγαλιευτικοῦ πλοίου καὶ φέρον εἰς τὸ κατώτερον αὐτοῦ ἄκρον ἔρμα ἐκ τεμαχίου σιδήρου ἢ

ἄλλου ἀντικειμένου. Τὸ μεθ' ἔρματος σχοινίον ἀνασύρεται, μετὰ τὴν εἰδοποίησιν τοῦ δύτου περὶ τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸν βυθόν.

11. Ἐλεγχος Παλιρροιακοῦ ρεύματος.

Ἐάν εἰς ὁ μέρος πρόκειται νὰ ἐνεργηθῆ σπογγαλιεία, ὑφίσταται παλιρροιακὸν ρεῦμα, δέον πρὸ τῆς καταδύσεως νὰ ἐξακριβουθῆ ἡ ἰσχύς τοῦ ρεύματος, χρησιμοποιουμένου πρὸς τοῦτο τοῦ μεθ' ἔρματος σχοινίου. Ἐάν ἔρμα βάρους 50 χιλιogramμων δὲν κρατῆται ἐπὶ τοῦ πυθμένος ἀλλὰ σύρεται ὑπὸ τοῦ φερομένου, λόγῳ τοῦ ρεύματος, σπογγαλιευτικοῦ πλοίου δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειρῆται κατάδυσις διότι, ὑπὸ ταιούτας συνθήκας, εἶναι κατὰ κανόνα ἀδύνατος ἡ ἐν τῷ βυθῷ ἐργασία.

12. Σήματα συνεννόσεως.

Ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ βυθοτηλεφώνου διὰ τὴν συνεννόησιν μεταξύ δύτου καὶ ἐπιτηρητοῦ, ἀπαγορεύεται ἡ κατάδυσις οἰουδήποτε δύτου καὶ δι' οἰανδήποτε αἰτίαν πρὶν ἢ καταστῆ ἀπολύτως βέβαιον ὅτι οὗτος γνωρίζει καλῶς καὶ μετὰ βεβαιότητος τὸ εἶδος καὶ τὴν σημασίαν τῶν μεταξύ τοῦ ἐπιτηρητοῦ καὶ τοῦ δύτου ἀνταλλασσομένων σημάτων συνεννόσεως.

Τὰ σήματα συνεννόσεως ἐν περιπτώσει μὴ λειτουργίας τῆς βυθοτηλεφωνικῆς συσκευῆς δέον νὰ μεταβιβάζωνται διὰ τοῦ σηματοσχοίνου ἢ ἐν περιπτώσει ἀποκοπῆς τούτου διὰ τοῦ ἀεραγωγοῦ σωλῆνος.

13. Ἐννοιαὶ σημάτων συνεννόσεως.

Τὰ μεταξύ τοῦ ἐπιτηρητοῦ καὶ τοῦ δύτου ἀνταλλασσόμενα σήματα συνεννόσεως καὶ αἱ ἀντίστοιχοι αὐτῶν σημασίαι, ἔχουσιν ὡς ἐξῆς:

Α'. Ἐκ μέρους τοῦ δύτου.

(Μία βραχεῖα ἔλξις). Ἐφθασα εἰς τὸν βυθόν.

(Δύο βραχεῖαι ἔλξεις). Ρυθμίσατε μεγαλύτεραν παροχὴν ἀέρος.

(Τρεῖς βραχεῖαι ἔλξεις). Ἀνέρχομαι.

(Μία βραχεῖα ἔλξις καὶ μία μακρά). Παρέσατε ἀεραγωγὸν σωλῆνα καὶ σηματοσχοινον.

(Μία μακρὰ ἔλξις καὶ πολλαὶ βραχεῖαι). Ποντίσατε σημαντήρα.

(Μία βραχεῖα ἔλξις ἀκολουθουμένη ἀπὸ σύναξιν τοῦ σηματοσχοίνου παρὰ τοῦ δύτου).

Ἀποστείλατε ἀπόχνην καὶ ἐν συνεχείᾳ (... τρεῖς βραχεῖαι ἔλξεις). Ἀνεκλύσατε ἀπόχνην.

(Δύο βραχεῖαι ἔλξεις). Μικρὰ διακοπὴ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀλλεπάλληλοι βραχεῖαι ἔλξεις).

Εὐρίσκομαι ἐν κινδύνῳ.

(Ἀλλεπάλληλοι βραχεῖαι ἔλξεις). Εἰσεκλύσατε ἀεραγωγὸν σωλῆνα καὶ ἐν συνεχείᾳ

(Μία βραχεῖα ἔλξις). Διακόψατε σύναξιν ἀεραγωγοῦ σωλῆνος.

Β'. Ἐκ μέρους τοῦ ἐπιτηρητοῦ.

(Ἀλλεπάλληλοι βραχεῖαι ἔλξεις). Ἡννόησα.

(Δύο βραχεῖαι ἔλξεις) καὶ ἐν συνεχείᾳ (πολλαὶ βραχεῖαι μετὰ τὸ τέλος τῶν ὁποίων τὸ σηματοσχοινον τηρεῖται τεταμένον).

Εἰδοποίησις πρὸς τὸν δύτην ὅτι δέον νὰ ἀνέλθῃ.

α) Διὰ βάθη μέχρι 18 ὄργυιων.

(Μία βραχεῖα ἔλξις). Εὐρίσκεσαι εἰς βάθος 10 ὄργυιων.

(Δύο βραχεῖαι ἔλξεις). Εὐρίσκεσαι εἰς βάθος 18 ὄργυιων.

β) Διὰ βάθη μέχρις 25 ὄργυιων.

(Μία βραχεῖα ἔλξις). Εὐρίσκεσαι εἰς βάθος 15 ὄργυιων.

γ) Διὰ βάθη μέχρι 30 ἢ 35 ὄργυιων.

(Μία βραχεῖα ἔλξις). Εὐρίσκεσαι εἰς βάθος 20 ὄργυιων.

(Δύο βραχεῖαι ἔλξεις). Εὐρίσκεσαι εἰς βάθος 25 ὄργυιων.

(Τρείς βραχεΐαι ἔλξεις). Εὐρίσκεσαι εἰς βάθος 30 ὄργυιων.

(Τέσσαρες βραχεΐαι ἔλξεις). Εὐρίσκεσαι εἰς βάθος 35 ὄργυιων.

II. ΚΑΤΑΔΥΣΙΣ

14. Κάθοδος διὰ μεθ' ἔρματος σχοινίου.

Ὁ δύτης ὀφείλει νὰ κατέρχεται πρὸς τὸν βυθὸν κατὰ μῆκος τοῦ μεθ' ἔρματος σχοινίου, συλλαμβάνων τοῦτο διαδοχικῶς διὰ τῶν χειρῶν καὶ τηρῶν αὐτὸ μεταξὺ τῶν σκελῶν, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμος, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, νὰ ἀνακόψῃ καθ' οἰανδήποτε στιγμήν τὴν κάθοδόν του.

Ἐὰν εἰς τὸ μέρος τῆς κατκδύσεως ὑπάρχῃ παλίρροια, ὁ δύτης κατὰ τὴν διὰ τοῦ μεθ' ἔρματος σχοινίου κάθοδόν του, δέον νὰ στρέψῃ τὰ νῶτα πρὸς τὸ ρεῦμα, οὕτως ὥστε νὰ ὠθηται ἐπὶ τοῦ σχοινίου ἀντὶ νὰ ἀπομακρύνῃται τούτου ὅτε ὑφίσταται κίνδυνος νὰ ἐκφύγῃ τῶν χειρῶν του τὸ σχοινίον, πρᾶγμα ὅπερ θὰ δυσχεράνη τὴν εἰς τὸν βυθὸν κάθοδόν του.

15. Δυσχερεῖαι περὶ τὴν κάθοδον - Διόγκωσις ἐνδυμασίας.

Ἐὰν ὁ δύτης δυσχεραίνεται νὰ κατέλθῃ ὑπὸ τὸ ὕδωρ, δέον νὰ ἐλαττωθῇ ἡ ποσότης τοῦ παρεχομένου ἀέρος διὰ στραγγαλισμοῦ, μέχρις οὗ ὁ περισσεύων ἀήρ, διαφύγῃ διὰ τῆς βαλβίδος ἐξαγωγῆς. Τοῦτ' αὐτὸ ἐκτελεῖται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ δύτης ἐκσφενδονίζεται, κατὰ τὴν πρὸς κάθοδον προσπάθειάν του, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Ἐὰν ὁ δύτης δὲν δύναται νὰ κινήθῃ λόγῳ διογκώσεως τῆς ἐνδυμασίας του, οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ σπογγαλιευτικοῦ δέον νὰ ἀνοίξωσι τὰς περιχειρίδας τῆς ἐνδυμασίας ἢ τὸν μικρὸν κρουὸν τῆς περικεφαλαίας ἢ καὶ ἀμφοτέρω, ἵνα ἀφεθῇ διόδος εἰς τὸν πλεονάζοντα ἀέρα καὶ νὰ κρατῶσι καλῶς διὰ τῶν χειρῶν τὸν ἀεραγωγὸν σωλῆνα καὶ τὸ σηματοσχοινίον, ἵνα μὴ ὁ δύτης βυθισθῇ αἰφνιδίως.

16. Χειρισμὸς ἀεραγωγῶν σωλῆνος. Σηματοσχοινίου.

Διαρκούσης τῆς καθόδου τοῦ δύτου πρὸς τὸν βυθὸν οἱ κρατοῦντες τὸν ἀεραγωγὸν σωλῆνα καὶ τὸ σηματοσχοινίον ὀφείλου νὰ παρακολουθοῦν τὸν δύτην με ἐντεταμένην τὴν προσοχὴν καὶ νὰ μὴ τηροῦν τὰ ὄργανα ταῦτα οὔτε πέραν τοῦ δέοντος τεταμένα, ὥστε νὰ ἐμποδίζωσι τὸν δύτην εἰς τὴν κάθοδόν του, οὔτε λίαν χαλαρὰ.

Δέον ἐπίσης νὰ μὴ ἐπακουμβῶσι ταῦτα ἐπὶ τοῦ κωπητῆρος ἀλλὰ νὰ τηρῶνται διὰ τῆς χειρὸς μακρὰν τοῦ κωπητῆρος καὶ μᾶλλον ἐλαφρῶς τεταμένα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται νὰ παρακολουθοῦν τὰς κινήσεις τοῦ δύτου.

17. Ταχύτης καταδύσεως Συνέπειαι.

Κατὰ κανόνα ὁ δύτης δέον νὰ κατέρχεται εἰς τὸν βυθὸν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον (ὅσον ταχέως ἐπιτρέπουσι τὰ ὄργανα του καὶ ὁ παρεχόμενος ἀήρ).

Οἱ μόνοι κίνδυνοι οὓς ἐπάγεται ἡ ταχεῖα κατάδυσις εἶναι ὁ τῆς διαρρήξεως τῶν τυμπάνων τῶν ὠτων καὶ ὁ τῆς συνθλίψεως.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ὁμῶς περιγραφομένων κινδύνων, δὲν δύναται νὰ προκληθῇ τελικῶς βλάβη τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος τοῦ δύτου, διότι ὁ δύτης θὰ αἰσθανθῇ ἐγκαίρως πόνον εἰς τὰ ὄργανα εἰς τὴν περίπτωσιν διαρρήξεως τῶν τυμπάνων ἢ δυσφορίαν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς ἀέρος, εἰς τὴν περίπτωσιν συνθλίψεως καὶ ἐξ ἐνστίκτου θὰ κρατηθῇ ἐπὶ ἓν ἢ δύο λεπτὰ ἐκ τοῦ σχοινίου καθόδου, μέχρις οὗ ὁ πόνος τῶν ὠτων παρέλθῃ ἢ ὁ παρεχόμενος ἀήρ καταστῇ ἐπαρκῆς καὶ δυναθῇ οὕτω νὰ συνεχίσῃ τὴν κάθοδόν του.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς παθήσεως τῶν ὠτων καὶ ἐπιτάχυνσιν τῆς εἰς τὸν βυθὸν καθόδου ὁ δύτης διαρκούσης τῆς καθόδου δέον νὰ ποιῆται κινήσεις καταπόσεως, νὰ ὀμιλῇ μεγαλοφῶνως ἢ νὰ χασμαῖται.

Διαρκούσης τῆς καθόδου δέον νὰ παρέχεται εἰς τὸν δύτην μεγαλυτέρα ποσότης ἀέρος, τῆς παρεχομένης ὅταν οὗτος τελεῖ ἐν ἀκινήσει εἰς τὸ αὐτὸ βάθος.

18. Βάθος καταδύσεως.

Οἱ δύται τῶν σπογγαλιευτικῶν πλοίων ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ καταδύνωνται εἰς βάθος μεγαλύτερον τοῦ ἐν τῇ ἀδείᾳ σπογγαλιείας ἀναγεγραμμένου. Ἀπαγορεύ-

εται ἡ σπογγαλιεία εἰς βάθος θαλάσσης μεῖζον τῶν τριάκοντα πέντε ὄργυιων.

Ἐὰν ἡ δύναμις τῆς εἰς δύτας ὀργανικῆς συνθέσεως σπογγαλιευτικοῦ πλοίου ἐλαττωθῇ κάτω τοῦ ἀριθμοῦ βάσει τοῦ ὁποίου ἐχορηγήθη ἡ ἀδεία σπογγαλιείας, μέχρι τῆς ἀναπληρώσεως τῶν ἐλλειπόντων δυτῶν, τὸ μέγιστον βάθος εἰς τὸ ὅποιον ἐπιτρέπεται ἡ κατάδυσις δέον νὰ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων προβλεπόμενον. Τὸ βάθος εἰς ὃ κατέρχεται ὁ δύτης δέον νὰ παρακολουθῆται ἐκ τῶν ἐνδείξεων τοῦ θλιβομέτρου, ὃ δὲ τεταγμένος πρὸς παρακολούθησιν αὐτοῦ ὀφείλει, νὰ ἐκφωνῇ μεγαλοφῶνως ἐκάστην διανοομένην ὄργυαν.

III. ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΝ Τῷ ΒΥΘῳ

19. Χειρισμὸς ἀεραγωγῶν σωλῆνος - Σηματοσχοινίον.

Διαρκούσης τῆς ἐν τῷ βυθῷ παραμονῆς οἱ χειριζόμενοι τὸν ἀεραγωγὸν σωλῆνα καὶ τὸ σηματοσχοινίον ὀφείλου:

α) νὰ παρακολουθοῦν τὸν δύτην προσεκτικῶς καὶ νὰ μὴ τηροῦν τὰ ὄργανα ταῦτα λίαν τεταμένα, ὥστε νὰ ἐμποδίζωσι αὐτὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας του. (Εἶναι ἐξαιρετικῶς ἐνοχλητικὸν διὰ τὸν δύτην νὰ ἀπομακρύνῃται ἐκ τοῦ πεδίου τῆς ἐργασίας λόγῳ τοῦ ὅτι τηρεῖται τεταμένη ἡ κεφαλή του ὑπὸ τοῦ ἀεραγωγῶν σωλῆνος).

β) νὰ μὴ τηροῦν ταῦτα λίαν χαλαρὰ ὥστε νὰ εὐρησκηται ὁ δύτης ἐκτεθειμένος εἰς τὸν κίνδυνον ἀποτόμου πτώσεως εἰς μεγαλύτερον βάθος.

γ) νὰ μὴ ἐπακουμβῶσι τὰ ἐν λόγῳ ὄργανα ἐπὶ τοῦ κωπητῆρος ἀλλὰ νὰ κρατῶσι ταῦτα ἐλαφρῶς τεταμένα, ὥστε νὰ δύνανται ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ ἀντιλαμβάνωνται εὐχερῶς τὰς κινήσεις τοῦ δύτου ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ συγκρατῶσιν αὐτὸν ἐξ ἐνδεχομένης ἀποτόμου πτώσεως εἰς μεγαλύτερον βάθος.

Ἐὰν ὁ ἀεραγωγὸς σωλῆν ἤθελεν ὑποστῆ τοιαύτην βλάβην ὥστε ὁ ἀποστελλόμενος εἰς τὸν δύτην ἀήρ νὰ μὴ εἶναι ἐπαρκῆς διὰ τὴν ἀνάδυσίν του δέον πάραυτα νὰ δοθῇ εἰς τὸν δύτην τὸ σῆμα τῆς ἀνόδου.

20. Θλιβόμετρον.

Μεγίστη προσοχὴ δέον νὰ καταβάλληται διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐνδείξεων τοῦ θλιβομέτρου. Οὕτω :

α) ἐὰν τὸ θλιβόμετρον κατέρχεται ταχέως, τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ δύτης ἀνέρχεται πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν ἢ ὅτι ὑπάρχει βλάβη τις, ἐνεκα τῆς ὁποίας ὑφίσταται διαφυγὴ ἀέρος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον ὁ δύτης νὰ ἐρωτηθῇ ἐὰν ἔχη καλῶς, ὅποτε ἐὰν μὲν ἀπαντήσῃ ὅτι ἀνέρχεται οἰκειοθελῶς πρέπει νὰ εἰσέλκωνται ταχέως ὁ ἀεραγωγὸς σωλῆν καὶ τὸ σηματοσχοινίον, ἐὰν ὁμῶς ἀπαντήσῃ ὅτι δὲν ἔχει καλῶς, πρέπει ν' ἀναβιβασθῇ ἀμέσως, ἀλλ' ὅχι ταχέως, πρὸς διαπίστωσιν τῆς βλάβης, ἣν οὗτος δὲν ἔχει ἀντιληφθῇ.

β) ἐὰν τὸ θλιβόμετρον ἀνυψωθῇ αἰφνιδίως κατὰ τινὰς ἐνδείξεις καὶ εἴτα παύσει ἀνυψούμενον, τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ δύτης κατέπεσεν ἀποτόμως εἰς μεγαλύτερον βάθος.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον καὶ αὐθις νὰ ἐρωτηθῇ οὗτος ἐὰν ἔχη καλῶς, ὅποτε, ἐὰν μὲν ἀπαντήσῃ ὅτι ἔχει καλῶς τοῦτο σημαίνει ὅτι διέφυγε τὸν κίνδυνον ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν ὁμῶς οὐδαμῶς ἀπαντήσῃ δέον νὰ ἀνελευσθῇ πάραυτα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

γ) ἐὰν τὸ θλιβόμετρον ἀνυψοῦται συνεχῶς τοῦτο σημαίνει συμπίεσιν ἢ ἔμφραξιν τοῦ ἀεραγωγῶν σωλῆνος ὅποτε δέον νὰ ἐξετασθῇ μήπως ὁ ἀεραγωγὸς σωλῆν εἶναι περιπλεγμένος καὶ νὰ καταβληθῇ ἄμεσος προσπάθεια ἀπελευθερώσεώς του. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτεύξεως τούτου, δέον πάραυτα νὰ ἀνελευσθῇ ὁ δύτης εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, πρὸς ἐξακρίβωσιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῆς βλάβης. Πρέπει νὰ λαμβάνηται φροντίς ὥστε ὁ τεταγμένος πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἐνδείξεων τοῦ θλιβομέτρου ν' ἀνακοινῇ ἀμελητῶς πρὸς τὸν ἐπιτηρητὴν πᾶσαν μεταβολὴν ἐνδείξεων, ὡς αἱ ἀνωτέρω περιγραφεῖσαι.

21. Παρακολούθησις φουσαλίδων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας τοῦ δύτου ἐν τῷ βυθῷ δέον νὰ καταβάλληται μεγάλη προσοχὴ εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν ἀναθροσκούσων φουσαλίδων ἀέρος, ἰδίᾳ δὲ ἐν πε-

ριπτώσει κυματισμοῦ, ἵνα ἐκ τῆς θέσεως τούτων κατευθύνηται καταλλήλως τὸ σπογγαλιευτικὸν πλοῖον καὶ οὕτως ἀποφεύγηται ἡ κόπωση τοῦ δύτου καὶ καθίσταται εὐχερεστέρα ἡ ἀνέλκυσις του ἐν περιπτώσει βλάβης τῆς ἀεραντλίας ἢ τῆς καταδυτικῆς συσκευῆς ἢ ἐτέρου κινδύνου. Ἐὰν διαρκούσης τῆς ἐν τῷ βυθῷ παραμονῆς τοῦ δύτου ἤθελε παρατηρηθῆ ὅτι αἱ ἀναθρώσκουσαι φυσαλίδες ἠλαττώθησαν, δέον οὗτος νὰ ἐρωτηθῆ ἐὰν ἔχη καλῶς, καὶ ἂν μὲν ἀπαντήσῃ ὅτι «ἔχει καλῶς» ἀφίεται ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐργασίαν του, ἀλλ' ἐλαττοῦται τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐν τῷ βυθῷ παραμονῆς του, ἐὰν ὅμως οὐδὲν ἀπαντήσῃ, δέον ν' ἀνελκυθῆ πάραυτα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

22. Ἐκσφενδόνησις εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Ἐὰν διαρκούσης τῆς ἐν τῷ βυθῷ ἐργασίας, εἴτε λόγῳ ἀνεπαρκούς λειτουργίας τῆς βαλβίδος ἐξαγωγῆς εἴτε λόγῳ ἐπιταχύνσεως τῆς κινήσεως τῆς ἀεραντλίας, ἐκσφενδονισθῆ ὁ δύτης εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, οὗτος δὲν πρέπει νὰ ἀνοίξῃ τὴν βαλβίδα ἐξαγωγῆς πρὶν ἢ κρατηθῆ ὑπὸ τῶν ἐν τῷ σπογγαλιευτικῷ πλοίῳ, οἵτινες ὀφείλουν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ σπεύσωσι πρὸς τοῦτο, ἐνῶ οἱ κρατοῦντες τὸν ἀεραγωγὸν σωλῆνα καὶ τὸ σηματοσχοῖνον δέον τὸ ταχύτερον νὰ εἰσελκύσωσι τὰ χαλκρά (μπόσκια) τούτων.

Παράλειψις ἐκ τῆς ἀνωτέρω προφυλάξεως δυνατόν νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ταχέαν βύθισιν τοῦ δύτου καὶ νὰ ἐκθέσῃ τοῦτον εἰς κίνδυνον αἱμορραγιῶν ἢ θανάτου.

IV. ΑΝΑΔΥΣΙΣ

23. Εἰδοποιήσις πρὸς ἀνάδυσιν.

Ὁ δύτης εἰδοποιεῖται περὶ τοῦ πέρατος τοῦ χρόνου τῆς ἐπιτρεπομένης ἐν τῷ βυθῷ παραμονῆς ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τοῦ σπογγαλιευτικοῦ πλοίου ὑπευθύνους.

Εἰς μεγάλα βάθη ὅπου ἀπαιτεῖται πολὺς χρόνος διὰ τὴν ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνάδυσιν, ἐν περιπτώσει ἐντάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ παλιρροιακοῦ ρεύματος, ὁ δύτης δέον νὰ εἰδοποιῆται ἐγκαίρως ἵνα μὴ ἐκτεθῆ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐντεινομένου ρεύματος, τὸ ὅποιον ἐνδέχεται νὰ τὸν φέρῃ λίαν ταχέως πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν.

24. Χειρισμὸς ἀεραγωγῶν σωλῆνος-σηματοσχοῖνον.

Πρὶν ἢ ὁ δύτης ἐγκαταλείψῃ τὸν βυθὸν πρὸς ἄνοδον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ μὴπως ὁ ἀεραγωγὸς σωλῆν ἢ τὸ σηματοσχοῖνον ἢ καὶ ἀμφότερα εἶναι περιπλεγμένα εἰς τοὺς βράχους ἢ ἄλλου ποῦ καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ σχετικῶς τὸν ἐπιτηρητὴν. Ὁ ἀεραγωγὸς σωλῆν καὶ τὸ σηματοσχοῖνον δέον κατὰ τὴν ἄνοδον τοῦ δύτου νὰ εἰσελκύνωνται ἐλαφρῶς, ὥστε νὰ δύναται οὗτος νὰ κανονίσῃ εὐχερῶς τὰ τῆς ἀνόδου του. Πρὸς τοῦτο ὁ δύτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιῆ κατὰ τὰ κεκαυονισμένα περὶ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐγκαταλείπει τὸν βυθὸν.

Ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναδύσεως ὑπάρχῃ ρεῦμα, ὁ ἀναδύμενος δύτης δέον νὰ στρέψῃ τὰ νῶτα του πρὸς τὸ ρεῦμα ἵνα μὴ τὸ σηματοσχοῖνον καὶ ὁ ἀεραγωγὸς σωλῆν παρασυρόμενα, κατὰ τὴν ἀντίθετον κατεύθυνσιν, ἐμποδίσωσιν αὐτῷ τὴν ἄνοδον, τούτου δ' ἕνεκα παρασυρθῆ οὗτος ὑπὸ τοῦ ρεύματος πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν εἰς ταχύτερον, τοῦ κανονικοῦ, χρόνον καὶ ὑποστῆ τὰς συνετείας τῆς ταχείας ἀναδύσεως. Ἐὰν ὀφισταμένης παλιρροίας ὁ δύτης δυσκολεύηται νὰ ἀνέλθῃ διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μέσων δέον νὰ υποβοηθηθῆται εἰς τοῦτο ἐκ τοῦ σπογγαλιευτικοῦ πλοίου, ἀνελκυσόμενος.

25. Περίπτωσις ἐγκαταλείψεως ἐρμάτων.

Εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης ταχείας ἀναδύσεως καὶ πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐπιταχύνσεως τῆς ἀνόδου, ὁ δύτης ὀφείλει νὰ λύσῃ τὰ ἔρματα τοῦ στήθους καὶ τῆς ράχους καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ ταῦτα εἰς τὸν βυθόν.

26. Κίνδυνοι ταχείας ἀναδύσεως.

Ἡ ταχέα ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνάδυσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ἀποτελεῖ τὴν μοναδικήν, σχεδόν, ἀφορμὴν τῆς ἐκ τῆς νόσου τῶν δυτῶν προσβολῆς καὶ σοβαρώτατον κατὰ τῆς ζωῆς τῶν δυτῶν κίνδυνον.

Αἱ συνέπειαι εἶναι σοβαρώτεροι, ὅσον τὸ βάθος ἐκ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ταχέα ἀνάδυσιν εἶναι μεγαλύτερον. Τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέτρον πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ὡς ἄνω κιν-

δύων συνίσταται εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατόν βραδυτέραν τοῦ δύτου ἀνάδυσιν καὶ κυρίως εἰς τὴν πραγματοποιήσιν συντόμων εἰς ὄρισμα βάθη σταθμῶν. Εἰς τὰς παραγρ. 32 ἕως 38 ἐκτίθενται λεπτομερῶς οἱ ἐνδεικνυόμενοι τρόποι πρὸς ἐπιτεῦξιν ἀκινδύνου ἀναδύσεως καὶ τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν τῶν κινδύνων οὓς συνεπάγεται ἡ, ἐν περιπτώσει ἀνωτέρως βίας, μὴ τήρησις τῶν ἐπιβαλλομένων περὶ τὴν ἀνάδυσιν μέτρων ἀσφαλείας.

27. Παρακολούθησις χρόνου ἀνόδου.

Ὁ χρόνος τῆς ἀνόδου ἢ ἀνελκύσεως τοῦ δύτου δέον νὰ παρακολουθῆται δι' ὠρολογίου ἢ ἀμμοτοῦ (Ματζαρόλι). Ἡ ἐκτίμησις τῆς ταχύτητος ἀνόδου ἢ ἀνελκύσεως δέον παραλλήλως νὰ παρακολουθῆται καὶ ἐκ τῶν ἐνδείξεων τοῦ θλιβομέτρου, ὃ δὲ παρακολουθῶν ταύτας ὀφείλει νὰ ἐκφωνῇ μεγαλοφώνως τὴν καθ' ἑκάστην ὀργυιὰν μεταβολὴν τοῦ βάθους. Ὑποχρέωσιν παρακολουθήσεως τοῦ χρόνου ἀνόδου ἔχει καὶ ὁ φέρων μεθ' ἑαυτοῦ ἀτομικὸν βυθόμετρον καὶ στεγανὸν ὠρολόγιον, δύτης.

Ἐὰν ὁ δύτης ἀνέρχεται ταχύτερον τοῦ δέοντος δέον νὰ εἰδοποιῆται περὶ τοῦτου, πρὸς ἐπιβράδυνσιν τῆς ἀνόδου ἢ νὰ ἐπανακαταδύεται εἰς τὸν προβλεπόμενον διὰ σταθμὸν βάθος, ἵνα ἐπαναρχίσῃ, σύμφωνα πρὸς τοὺς κανονισμοὺς ἀνάδυσιν.

Ἐὰν ὁ δύτης προκειμένου ν' αὐξήσῃ τὴν πλευστικότητα του καὶ ρυθμίσῃ τὴν ταχύτητα τῆς ἀνόδου, κλείσῃ τὴν βαλβίδα ἐξαγωγῆς περισσότερον τοῦ ἀπαιτουμένου, ἢ ἄνοδος θὰ εἶναι κατ' ἀρχὰς βαθμιαία, εὐθὺς ὅμως ἀμέσως αὐξανομένη, καθ' ἕκαστον πόδα ἀνόδου, τοῦ ὄγκου τοῦ ἐντὸς τοῦ σκαφάνδρου ἀέρος, ἢ ἄνοδος τοῦ δύτου θὰ ἐπιταχύνεται ὑπερμέτρως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ δύτης πιθανὸν νὰ εἶναι κατ' ἀρχὰς εἰς θέσιν νὰ κινή τὰ σκέλη καὶ νὰ ρυθμίξῃ τὴν βαλβίδα ἐξαγωγῆς. Ἐὰν ὅμως δὲν καταστῆ δυνατὴ ἡ ἄμεσος ρύθμισις τῆς βαλβίδος ἐξαγωγῆς, ἢ ἐνδυμασία τοῦ δύτου ὑπερδιογκουμένη, ὡς ἐκ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀέρος, θὰ καταστῆ σκληρὰ ὡς σανίς, ὃ δὲ δύτης θὰ εὗρεθῆ εἰς ἀδυναμίαν νὰ χειρίσῃ τὴν βαλβίδα ἢ νὰ πράξῃ ἄλλο τι καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ ἐκσφενδονισθῆ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ὑποκείμενος εἰς ἅπαντας τοὺς ἐκ τῆς ταχείας ἀνόδου κινδύνους.

28. Χειρισμὸς ἀεραγωγῶν σωλῆνος-σηματοσχοῖνου-βαλβίδος ἐξαγωγῆς.

Οἱ ἐν τῷ σπογγαλιευτικῷ πλοίῳ χειριζόμενοι τὸν ἀεραγωγὸν σωλῆνα καὶ τὸ σηματοσχοῖνον ὀφείλουν νὰ εἰσελκύνωσι ταῦτα, καθ' ὃ διάστημα ἀνέρχεται ὁ δύτης. Τούτου ἕνεκα ὁ ἀνερχόμενος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν δύτης δέον νὰ χειρίζεται τὴν βαλβίδα ἐξαγωγῆς μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ νὰ κλείνῃ ταύτην ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον, ἵνα υποβοηθηθῆται εἰς τὴν βραδεῖαν καὶ κατὰ τὸν κεκαυονισμένον χρόνον ἄνοδόν του.

29. Τροφοδότησις ἀέρος.

Κατὰ τὴν ἄνοδον τοῦ δύτου δέον νὰ ἐλαττοῦται κατὰ τι ἢ εἰς αὐτὸν χορηγούμενη ποσότης ἀέρος, διότι μικρὰ περίσσεια τοῦ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος ἐντὸς τῆς περικεφαλαίας προερχομένη ἐκ τῆς ἀναπνοῆς, ἐπιταχύνει τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ συντελεῖ τοιουτοτρόπως εἰς τὴν ταχυτέραν ἐκ τοῦ αἵματος ἀποβολὴν τοῦ διαλυμένου ἄζωτου, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν αἰτίαν τῆς ἐκ τῆς νόσου τῶν δυτῶν προσβολῆς.

30. Μέτρα μετὰ τὴν ἀνάδυσιν.

Ἄμα ὡς ὁ δύτης ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν δέον ὅπως βοηθηθῆ, ἵνα πλησιάσῃ εἰς τὴν κλίμακα ἀνόδου, ὀδηγούμενος πρὸς τοῦτο καταλλήλως μέχρις αὐτῆς καὶ υποβοηθούμενος διὰ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἄνοδόν του.

Μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς κλίμακος ἄνοδον τοῦ δύτου, ἀποκοχλιούται ἢ περικεφαλαία καὶ ἀφαιροῦνται τὰ ἔρματα στήθους καὶ ράχους, μεθ' ὃ βοηθεῖται οὗτος ὅπως ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ κατὰστρώματος τοῦ σπογγαλιευτικοῦ πλοίου.

V. ΧΡΟΝΟΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΥΠΟ ΤΟ ὙΔΩΡ

31. Χρόνος παραμονῆς τοῦ δύτου ὑπὸ τὸ ὕδωρ.

Διὰ τοῦ ὅρου «Χρόνος παραμονῆς ὑπὸ τὸ ὕδωρ» νοεῖται, ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν κατάδυσιν τοῦ δύτου χρόνος καὶ ὁ πρὸς ἐργασίαν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης διατιθέμενος.

Διὰ τοῦ ὄρου «χρόνος ἀναδύσεως» νοεῖται τό, ἀπό τῆς ἐκκινήσεως τοῦ δύτου ἐκ τοῦ βυθοῦ μέχρι τῆς ἀφίξεως τούτου εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἀπαιτούμενον χρονικὸν διάστημα.

Ὁ χρόνος παραμονῆς τοῦ δύτου ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ εἰς ὀργυιάς βάθους τῆς θαλάσσης, τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἡμερησίων καταδύσεων καὶ τοῦ μεσολαβούντος μεταξὺ τῶν καταδύσεων χρόνου. Ὁ χρόνος ἀναδύσεως ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ χρόνου παραμονῆς ὑπὸ τὸ ὕδωρ καὶ τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερησίων καταδύσεων.

32. Τρόπος μετρήσεως χρόνου παραμονῆς — ἀναδύσεως.

Ἡ μέτρησις τοῦ χρόνου παραμονῆς ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἐνεργεῖται εἴτε δι' ὥρολογίου εἴτε δι' ἀμμοῦ. Ἐὰν ἡ μέτρησις ἐνεργεῖται δι' ἀμμοῦ ὁ ἐπιτηρητῆς ὀφείλει εὐθὺς ὡς ὁ δύτης ἀρχίσῃ καταδύμενος νὰ εἰδοποιήσῃ μεγαλοφώνως τὸν χειριζόμενον τὸ ἀμμοῦτὸν διὰ τὴν ἀναστροφὴν τούτου καὶ ἐναρξίαν μετρήσεως τοῦ χρόνου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον νὰ ἀσκήτῃ ἡ δέουσα ἐπιβλεψίς ἵνα ὁ χειριζόμενος τὸ ἀμμοῦτὸν ἐκκενώσῃ καθ' ἐκάστην ἀναστροφὴν ἅπασαν τὴν ἐν αὐτῷ περιεχομένην ποσότητα ἀμμοῦ, ἀναστρέφει τοῦτο εὐθὺς ἀμέσως ἅμα τῇ ἐκκενώσει του καὶ ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως, ἅμα τῇ ἀναστροφῇ, τὰ διανυθέντα λεπτὰ τῆς ὥρας.

33. Τρόποι ἀκινδύνου ἀναδύσεως.

Οἱ τρόποι δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀκίνδυνος ἀνάδυσις τοῦ δύτου ἐμφανίζονται εἰς τοὺς παρατιθεμένους κατωτέρω :

α) Πίνακα Καμπύλης Ἀσφαλείας (παρ. 36).

β) Πίνακα Ἀποπιέσεως διὰ βάθη μέχρι 18 ὀργυιῶν (παρ. 37) καὶ

γ) Πίνακα Ἀποπιέσεως διὰ βάθη ἀπὸ 20—35 ὀργυιῶν (παρ. 38).

Εἰς τὸν πίνακα Καμπύλης Ἀσφαλείας ἐμφανίζεται παραστατικῶς, ὁ εἰς ἕκαστον βάθος ἀνώτατος χρόνος παραμονῆς τοῦ δύτου ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει τὴν ἄνευ ἰδιαιτέρων προφυλάξεων ἀνάδυσιν. Ἐὰν ὅμως ὁ χρόνος παραμονῆς ὑπερβῇ τὴν εἰς τὴν καμπύλην ἐμφανιζομένην περιοχὴν ἀσφαλείας, ἡ ἀνάδυσις δέον νὰ ἐνεργῆται βαθμιαίως καὶ διὰ σταθμῶν. Ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος ἀναδύσεως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐμφανίζεται εἰς τοὺς πίνακας ἀποπιέσεως.

VI. ΒΑΣΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΥΤΩΝ.

34. Ἀπαγορεύσεις καὶ συστάσεις.

Οἱ ἐπιτηρηταὶ καὶ δύται δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν των ὅτι αἱ εὐθὺς ἀμέσως ἀναγραφόμεναι ἀπαγορεύσεις καὶ συστάσεις ἐτέθησαν πρὸς προστασίαν τῆς υγείας τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος καὶ ζωῆς τῶν δυτῶν, δι' ὃ καὶ δέον νὰ τηροῦνται μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ σχολαστικότητος. Οὕτω :

Ἀπαγορεύεται :

α) Ἡ ἐκτέλεσις καταδύσεως ἐφ' ὅσον ὁ δύτης :

αα) ἔχει πῆν οἰνοπνευματώδη ποτά, ἔστω καὶ ἂν κατὰ τὴν πρὸς κατάδυσίν του σειράν, οὐδεμίαν αἰσθάνεται ἐνόηλησιν,

ββ) εἶναι νύστις πέραν τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων,

γγ) ἔχει γευματίση πρὸ μικροτέρου τῶν ἑξ ὥρων χρονικοῦ διαστήματος,

δδ) δὲν ἔχει οὐρήσῃ καὶ ἀποπατήσῃ ἐντὸς λογικῶς βραχέως πρὸ τῆς καταδύσεως χρονικοῦ διαστήματος,

εε) αἰσθάνεται καὶ τὴν ἐλαφροτέραν ἔστω ἀδιαθεσίαν, σστα) εἶναι κεκμηκῶς ἢ κἀθιδρωσ λόγφ προσφάτου ἐτέρας φύσεως ἐργασίας,

ζζ) δὲν ἔχει ἀναπαυθῆ δεόντως, μετὰ τὰς προγενεστέρας καταδύσεις,

ηη) δὲν ἔχει παρέλθῃ τρίωρον χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἀμέσως προγενεστέρας καταδύσεως.

β) Ἡ ὑπερβάσις τῶν ἀνωτάτων χρονικῶν ὁρίων παραμονῆς ὑπὸ τὸ ὕδωρ.

γ) Ἡ ἀνάδυσις εἰς χρόνον ἐλάσσονα τῶν ἀναγραφόμενων εἰς τοὺς οἰκείους πίνακας ἀποπιέσεως καὶ ἄνευ τηρήσεως τῶν ἐν αὐτοῖς καθοριζομένων σταθμῶν.

δ) Ἡ λύσις τοῦ σηματοσχοίνου ὑπὸ τοῦ ἐν καταδύσει δύτου.

ε) Ἡ διὰ τετάρτην φοράν, ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, κατὰδυσις τοῦ διὰ σκαφάνδρου ἐργαζομένου δύτου.

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἐπιτηρητῶν καὶ δυτῶν ἐπὶ τῶν κατωθι :

α) Διαρκούσης τῆς καταδύσεως ἢ ἀναδύσεως καὶ γενικῶς ἐφ' ὅσον ὁ δύτης εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης δέον ν' ἀποφεύγωνται αἱ ἀπότομοι κινήσεις ἢ στάσεις ἢ ἀλλαγαὶ πορείας τοῦ σκάφους πρὸς ἀποφυγὴν περιπλοκῆς ἢ ἀποκοπῆς τοῦ ἀεροσωλήνος, ἐξ ἧς δύναται νὰ ἐκτεθῆ εἰς κίνδυνον ἡ ζωὴ τοῦ δύτου.

β) Εἰς βάθη μεγαλύτερα τῶν 20 ὀργυιῶν, δύναται νὰ ἐμφανισθοῦν τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς μέθης τῶν μεγάλων βαθῶν.

γ) Μόνον εἰδικῶς καὶ ἐπαρκῶς ἐκπαιδευθέντα πρόσωπα δύναται νὰ ἐκτελοῦν καταδύσεις μεγάλου βάθους, ἢτοι καταδύσεις εἰς βάθη μεγαλύτερα τῶν 20 ὀργυιῶν.

δ) Ἐὰν ἡ δευτέρα κατάδυσις λάβῃ χώραν ἑξ ὥρας μετὰ τὴν πρώτην, αὕτη δύναται ἀκινδύνως νὰ εἶναι ἴσης, μετὰ τὴν πρώτην, χρονικῆς διαρκείας. Διὰ τὰς πέραν ὅμως τῆς πρώτης, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ δωδεκαώρου καταδύσεις, δι' ἐκάστην ἀνάδυσιν θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὡς βάθος μὲν καταδύσεως, τὸ μέγιστον βάθος προηγουμένης καταδύσεως ὡς χρόνος δὲ παραμονῆς ὑπὸ τὸ ὕδωρ, τὸ ἄθροισμα τῶν χρόνων τῶν προηγουμένων καταδύσεων.

ε) Ὡς βάθος θεωρεῖται τὸ μέγιστον βάθος εἰς τὸ ὁποῖον κατῆλθεν ὁ δύτης, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου διαρκείας τῆς εἰς τὸ βάθος τοῦτο παραμονῆς του.

στ) Ἐφ' ὅσον ὁ δύτης εἰργάσθη εἰς ἐνδιάμεσον βάθος ἢ χρόνον τοῦ ἀναγραφόμενου εἰς τοὺς πίνακας ἀποπιέσεως, διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ τρόπου ἀναδύσεως θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐν τῷ πίνακι ἀναγραφόμεναι διὰ τὸν ἀμέσως μεγαλύτερον χρόνον παραμονῆς καὶ βάθος ἐνδείξεις, οὐδέποτε δὲ αἱ μικρότεροι τοιαῦται.

ζ) Τὰ εἰς τοὺς πίνακας ἀποπιέσεως ἀναφερόμενα χρονικὰ διαστήματα παραμονῆς δέον νὰ ἐλαττοῦνται ἀναλόγως, ἐὰν ἡ ἀντοχὴ τοῦ δύτου εἶναι περιορισμένη ἢ ἐὰν οὗτος εἰργάσθη κοπιωδῶς (λ.χ. ἀντιθέτως πρὸς ὑπάρχον ρεῦμα κλπ.).

η) Οἱ εἰς τοὺς πίνακας ἀναγραφόμενοι χρόνοι νοοῦνται εἰς πρῶτα λεπτὰ καὶ τὰ βάθη εἰς ὀργυιάς.

θ) Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τοὺς πίνακας ἀποπιέσεως βάθη σταθμεύσεων λογίζονται μετρούμενα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

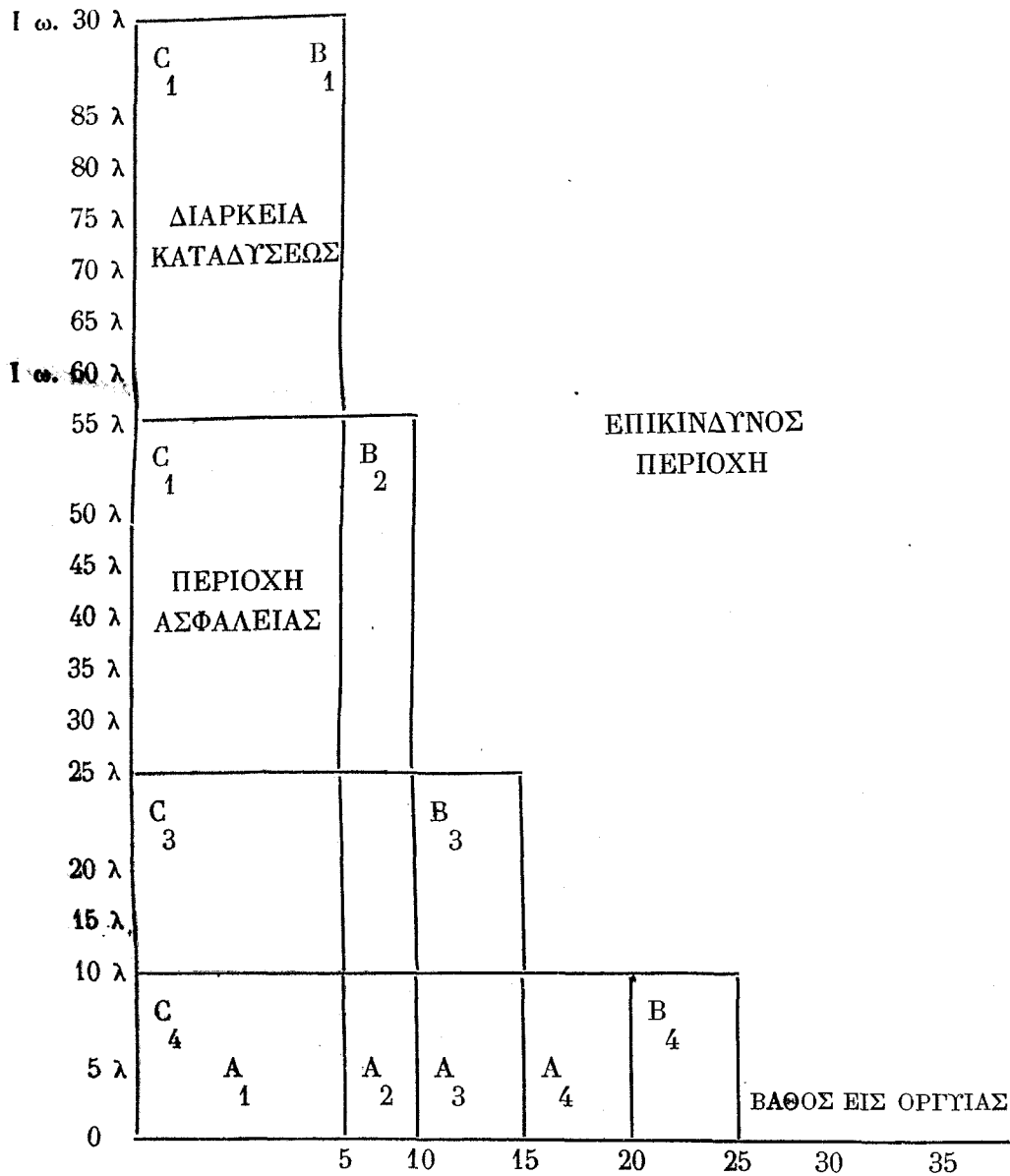
35. Ἐνέργειαι ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας τηρήσεως τρόπων ἀκινδύνου ἀναδύσεως.

Ὅσακις ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας δὲν καθίσταται ἐφικτὴ ἢ τήρησις τῶν ἀναγραφόμενων εἰς τὰς παραγράφους 36, 37 καὶ 38 περιορισμῶν ὡς πρὸς τὸν χρόνον παραμονῆς τοῦ δύτου ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἢ τὸν χρόνον ἀναδύσεως ἐνδείκνυται ἡ ἄμεσος ἐπανακατάδυσις τοῦ δύτου καὶ ἡ ἀνάδυσις τούτου εἰς τὸν προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν πινάκων χρόνον. Ἐφ' ὅσον ἐξ οἴου-δήποτε λόγου δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐπανακατάδυσις τοῦ δύτου, ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος εἰσαγωγή τοῦ ἀντικανονικῶς ἀναδυθέντος δύτου εἰς τὸν θάλαμον ἐπαναπιέσεως, ἔστω καὶ ἂν οὐδὲν σύμπτωμα προσβολῆς ἐκ τῆς νόσου τῶν δυτῶν ἐνεφανίσθη εἰς αὐτόν.

36. Καμπύλη Ἀσφαλείας.

Εἰς τὴν κατωτέρω εἰκονιζομένην Καμπύλην Ἀσφαλείας ἐμφανίζεται ὡς ἐν παραγρ. 33 ἀναφέρεται ὁ εἰς ἕνα ἕκαστον βάθος ἐπιτρεπόμενος ἀνώτατος χρόνος παραμονῆς τοῦ δύτου ὑπὸ τὸ ὕδωρ (ἢτοι ὁ χρόνος καταδύσεως καὶ ὁ διατιθέμενος πρὸς ἐργασίαν χρόνος), ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει τὴν ἄνευ ἰδιαιτέρων προφυλάξεων ἀνάδυσιν. Οὕτω ὁ εἰς βάθος πέντε (5) ὀργυιῶν, παραμείνας ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν (1½) δύτης, δύναται ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἄνευ προφυλάξεώς τινος. Ὁ εἰς βάθος δέκα (10) ὅμως ὀργυιῶν παραμείνας πέραν τῶν πενήτηκοντα πέντε πρώτων λεπτῶν (55λ) δύτης, ὀφείλει διὰ τὴν ἀσφαλῆ ἀνάδυσίν του, νὰ χρησιμοποίησῃ τοὺς πίνακας ἀποπιέσεως.

ΚΑΜΠΥΛΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

37. Πίναξ αποπιέσεως δια βάθη μέχρι 18 δργυτών.

Βάθος	Χρόνος παραμονής υπό τὸ ὕδωρ	Βάθος καὶ διάρκεια σταθμεύσεως			Ὅλική διάρκεια Σταθμεύσεων
		5 δργ.	3½ δργ.	1½ δργ.	
8	2 ω. 00 λ.	—	—	2 λ.	2 λ.
10	0 ω. 50 λ.	—	—	—	0 λ.
	1 ω. 00 λ.	—	—	3 λ.	3 λ.
	1 ω. καὶ 15 λ.	—	—	9 λ.	9 λ.
	10 ω. καὶ 30 λ.	—	2 λ.	10 λ.	12 λ.
12	0 ω. 35 λ.	—	—	—	0 λ.
	0 ω. 50 λ.	—	—	7 λ.	7 λ.
	1 ω. καὶ 10 λ.	—	16 λ.	15 λ.	31 λ.
	1 ω. καὶ 30 λ.	—	20 λ.	18 λ.	38 λ.
15	0 ω. 35 λ.	—	—	—	0 λ.
	0 ω. 40 λ.	—	—	12 λ.	12 λ.
	1 ω. 00 λ.	—	16 λ.	16 λ.	32 λ.
	1 ω. καὶ 15 λ.	—	27 λ.	21 λ.	48 λ.
18	0 ω. 18 λ.	—	—	—	0 λ.
	0 ω. 30 λ.	—	—	11 λ.	11 λ.
	0 ω. 45 λ.	—	16 λ.	16 λ.	32 λ.
	1 ω. 00 λ.	6 λ.	28 λ.	21 λ.	55 λ.

38. Πίναξ αποπιέσεως δια βάθη από 20 μέχρι 35 όργων.

Βάθος	Χρόνος παραμονής υπό τὸ ὕδωρ	Χρόνος μέχρι πρώτης σταθμεύσεως	Βάθος καὶ διάρκεια Σταθμεύσεως				Ὅλική διάρκεια Σταθμεύσεων
			7 όργ.	5 όργ.	3½ όργ.	1½ όργ.	
20	5 λ.	2 λ.	—	—	—	—	2 λ.
	10 λ.	2 λ.	—	—	—	—	2 λ.
	15 λ.	2 λ.	—	—	—	—	2 λ.
	20 λ.	2 λ.	—	—	—	2 λ.	4 λ.
	25 λ.	2 λ.	—	—	—	6 λ.	6 λ.
	30 λ.	2 λ.	—	—	—	14 λ.	16 λ.
	40 λ.	2 λ.	—	—	5 λ.	25 λ.	32 λ.
22	5 λ.	2,5 λ.	—	—	—	—	2,2 λ.
	10 λ.	2,2 λ.	—	—	—	—	2,2 λ.
	15 λ.	2 λ.	—	—	—	1 λ.	3 λ.
	20 λ.	2 λ.	—	—	—	4 λ.	6 λ.
	25 λ.	2 λ.	—	—	—	10 λ.	12 λ.
	30 λ.	2 λ.	—	—	3 λ.	18 λ.	23 λ.
	40 λ.	2 λ.	—	—	10 λ.	25 λ.	37 λ.
23	5 λ.	2,5 λ.	—	—	—	—	2,5 λ.
	10 λ.	2,5 λ.	—	—	—	—	2,5 λ.
	15 λ.	2,5 λ.	—	—	—	2 λ.	4,5 λ.
	20 λ.	2,5 λ.	—	—	—	6 λ.	8,5 λ.
	25 λ.	2 λ.	—	—	2 λ.	14 λ.	18 λ.
	30 λ.	2 λ.	—	—	5 λ.	21 λ.	28 λ.
	40 λ.	2 λ.	—	2 λ.	16 λ.	26 λ.	46 λ.
25	5 λ.	2,5 λ.	—	—	—	—	2,5 λ.
	10 λ.	2,5 λ.	—	—	—	1 λ.	3,5 λ.
	15 λ.	2,5 λ.	—	—	—	3 λ.	5,5 λ.
	20 λ.	2,5 λ.	—	—	2 λ.	7 λ.	11,5 λ.
	25 λ.	2,5 λ.	—	—	4 λ.	17 λ.	23,5 λ.
	30 λ.	2,5 λ.	—	—	8 λ.	24 λ.	34,5 λ.
	40 λ.	2 λ.	—	5 λ.	19 λ.	33 λ.	59 λ.
26	5 λ.	2,7 λ.	—	—	—	—	2,7 λ.
	10 λ.	2,5 λ.	—	—	—	1 λ.	3,5 λ.
	15 λ.	2,5 λ.	—	—	1 λ.	4 λ.	7,5 λ.
	20 λ.	2,5 λ.	—	—	3 λ.	11 λ.	16,5 λ.
	25 λ.	2,5 λ.	—	—	7 λ.	20 λ.	29,5 λ.
	30 λ.	2,5 λ.	—	2 λ.	11 λ.	25 λ.	40,5 λ.
28	5 λ.	3 λ.	—	—	—	—	3 λ.
	10 λ.	3 λ.	—	—	—	2 λ.	5 λ.
	15 λ.	2,5 λ.	—	—	2 λ.	5 λ.	9,5 λ.
	20 λ.	2,5 λ.	—	—	4 λ.	15 λ.	21,5 λ.
	25 λ.	2,5 λ.	—	2 λ.	7 λ.	23 λ.	34,5 λ.
	30 λ.	2,5 λ.	—	4 λ.	13 λ.	26 λ.	45,5 λ.
30	5 λ.	3 λ.	—	—	—	—	3 λ.
	10 λ.	3 λ.	—	—	—	3 λ.	6 λ.
	15 λ.	3 λ.	—	—	3 λ.	6 λ.	12 λ.
	20 λ.	2,5 λ.	—	1 λ.	5 λ.	17 λ.	25,5 λ.
	25 λ.	2,5 λ.	—	3 λ.	10 λ.	24 λ.	39,5 λ.
	30 λ.	2,5 λ.	—	6 λ.	14 λ.	27 λ.	52,5 λ.
32	5 λ.	3,5 λ.	—	—	—	—	3,5 λ.
	10 λ.	3 λ.	—	—	1 λ.	3 λ.	7 λ.
	15 λ.	3 λ.	—	—	4 λ.	7 λ.	14 λ.
	20 λ.	3 λ.	—	2 λ.	6 λ.	20 λ.	31 λ.
	25 λ.	3 λ.	—	5 λ.	11 λ.	25 λ.	44 λ.
	30 λ.	2,5 λ.	4 λ.	8 λ.	19 λ.	32 λ.	62,5 λ.
34	5 λ.	3,5 λ.	—	—	—	1 λ.	4,5 λ.
	10 λ.	3 λ.	—	—	1 λ.	4 λ.	8 λ.
	15 λ.	3 λ.	—	1 λ.	4 λ.	10 λ.	18 λ.
	20 λ.	3 λ.	—	3 λ.	7 λ.	27 λ.	40 λ.
	25 λ.	3 λ.	—	7 λ.	14 λ.	25 λ.	49 λ.
	30 λ.	3 λ.	2 λ.	9 λ.	22 λ.	37 λ.	73 λ.
35	5 λ.	3,5 λ.	—	—	—	1,5 λ.	5 λ.
	10 λ.	3,5 λ.	—	—	2 λ.	4,5 λ.	10 λ.
	15 λ.	3 λ.	—	1 λ.	5 λ.	13 λ.	22 λ.
	20 λ.	3 λ.	—	4 λ.	10 λ.	23 λ.	40 λ.
	25 λ.	3 λ.	2 λ.	7 λ.	17 λ.	27 λ.	56 λ.
	30 λ.	3 λ.	4 λ.	9 λ.	24 λ.	41 λ.	81 λ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑ ΦΕΡΝΕΖ
ΚΑΙ ΝΑΡΓΙΑΕ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑΣ.I. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΦΕΡΝΕΖ—ΝΑΡΓΙΑΕ.

39. Περιγραφή.

Τὰ διὰ σπογγαλιείαν χρησιμοποιούμενα καταδυτικά συστήματα ΦΕΡΝΕΖ καὶ ΝΑΡΓΙΑΕ δέον ν' ἀποτελοῦνται ἀπὸ :

α) Ἀεροσυμπιεστὴν χαμηλῆς πίεσεως ἢ Ἀεραντλίαν. Τόσον ὁ ἀεροσυμπιεστὴς ὅσον καὶ ἡ ἀεραντλία δέον νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος δι' ἀεροφυλακίων, καταλλήλου ἐλαστικοῦ ἀεραγωγῶ ὠαλῆνος καὶ θλιβομέτρου ἐνδείξεως βαθῶν. Διὰ τὸ σύστημα ΦΕΡΝΕΖ χρησιμοποιεῖται εἴτε ἀεροσυμπιεστὴς εἴτε ἀεραντλία ἐνῶ διὰ τὸ σύστημα ΝΑΡΓΙΑΕ χρησιμοποιεῖται μόνον ἀεροσυμπιεστὴς.

β) Ἐλαστικὸν ἀεραγωγὸν ὠαλῆνα ὅστις συνδέει τὸ ἀεροθυλάκιον τοῦ ἀεροσυμπιεστοῦ ἢ τῆς ἀεραντλίας μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ δύτου φερομένης ἀναπνευστικῆς συσκευῆς.

γ) Ἀναπνευστικὴν συσκευὴν ἥτις ἐφαρμόζεται σταθερῶς ἐπὶ τοῦ δύτου διὰ συστήματος ἱμάντων προσδέσεως.

Ἡ ἀναπνευστικὴ συσκευὴ, ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ τὸν ρυθμιστὴν τοῦ εἰσπνεομένου ἀέρος ἢ ἐκτονωτῆν, ὅμοιον πρὸς τὸν τῆς αὐτονόμου συσκευῆς καταδύσεως, διὰ τοῦ ὁποίου παρέχεται ὁ εἰς ποσότητα ἐπαρκῆ καὶ ὑπὸ πίεσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν πίεσιν τοῦ βάθους, ἀπαιτούμενος ἀήρ, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναπνευστικῶν ἀναγκῶν τοῦ καταδυομένου.

Ὁ δύτης, διὰ τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἀναπνοῆς του, ὅστις αὐξομειοῦται ἀναλόγως τοῦ βάθους, λαμβάνει τὸν ἀπαιτούμενον ἀέρα μέσῳ τοῦ ἐκτονωτοῦ καὶ διὰ τοῦ εἰδικοῦ ἐπιστομίου, τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται σταθερῶς εἰς τὸ στόμα του.

δ) Προσωπίδα καλύπτουσαν μόνον τὴν μύτην καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιβαλλομένης διὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ δύτου, τῆς πλήρους ἀπομονώσεως τῶν λειτουργιῶν ὁράσεως καὶ ἀναπνοῆς, τῆς τελευταίας ἐξασφαλιζομένης διὰ τοῦ ἐπιστομίου.

ε) Σηματοσχοινον (κολαοῦζο) ὅπερ χρησιμοποιεῖται ὡς καὶ εἰς τὸ σκάφανδρον καὶ χρησιμεύει κυρίως διὰ τὴν συνεννόησιν τοῦ ἐπιτηρητοῦ μετὰ τοῦ δύτου. Τὸ σηματοσχοινον δὲν εἶναι ἀπαραίτητον εἰς τὸ σύστημα ΝΑΡΓΙΑΕ.

στ) Στολὴν, προορισμὸν ἔχουσαν τὴν προστασίαν τοῦ δύτου ἐκ τοῦ ψύχους. Ἡ στολὴ δύναται μὲν καὶ μὴ χρησιμοποιεῖται κατὰ τὰς θερμὰς ἡμέρας τοῦ θέρους.

ζ) Ζώνην ἔρματος ἐπὶ τῆς ὁποίας τοποθετοῦνται κινητὰ βάρη ἐκ μολύβδου χρησιμεύοντα ὡς ἔρμα, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς καταδύσεως καὶ τῶν ἐν γένει κινήσεων τοῦ δύτου ὑπὸ τὸ ὕδωρ. Τὸ ἔρμα καθορίζεται ἀναλόγως τοῦ βάρους καὶ ὄγκου τοῦ δύτου.

η) Ἐλαστικὰ ποδοπτερύγια προώσεως διευκολύνοντα σημαντικῶς τὰς ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης κινήσεις τοῦ δύτου.

θ) «Σκανδαλόπετραν» (εἰδικὴν πλατεῖαν πέτραν καθωρισμένου βάρους) ἥτις φέρεται ὑπὸ τοῦ δύτου ΦΕΡΝΕΖ μόνον ἀντὶ τῆς ζώνης ἔρματος καὶ τῶν ποδοπτερυγίων, ὡσάκις οὗτος ἀλιεύει βαδίζων εἰς τὸν βυθόν. Ἡ σκανδαλόπετρα φέρεται ὑπὸ τοῦ δύτου προσδεμένη εἰς τὸ σηματοσχοινον καὶ διευκολύνει αὐτὸν κατὰ τε τὴν κατάδυσιν καὶ ἀνάδυσίν του, ὡς καὶ διὰ τὸ βάδιμά του εἰς τὸν βυθόν.

ι) Ἀπόχην ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ δύτης τοποθετεῖ τὸ ἀλιευμὰ του.

40. Λοιπὰ ἐξαρτήματα :

Ὁ διὰ συστήματος ΦΕΡΝΕΖ ἢ ΝΑΡΓΙΑΕ ἀλιεύων δύτης ἐπιβάλλεται ὅπως εἶναι ἐφωδιασμένος καὶ διὰ διαφόρων ἐτέρων χρησίμων ἐξαρτημάτων ὡς Μανομέτρου βάθους μετὰ πυξίδος, Ὁρολογίου (ἀνθεκτικοῦ εἰς τὴν πίεσιν τῆς θαλάσσης καὶ στεγανοῦ ἢ κοινοῦ τύπου τοιοῦτου ἐντὸς εἰδικῆς στεγανῆς θήκης), Πίνακος Ἀποπιέσεως, Μαχαίρας καταδύσεως κλπ. ὡς ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ προβλέπεται διὰ τοὺς δι' αὐτονόμου συσκευῆς ἀλιεύοντας δύτας.

Ὁμοίως ὁ διὰ συστήματος ΝΑΡΓΙΑΕ ἐργαζόμενος δύτης ἐπιβάλλεται ὅπως εἶναι ἐφωδιασμένος δι' εἰδικοῦ σωσιβίου, φέροντος μηχανισμόν αὐτομάτου διογκώσεως διὰ

φυσίγγων διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐν περιπτώσει κινδύνου ἐπιτυγχάνεται ἡ σύντομος ἀνοδος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

II. ΒΑΘΗ ΚΑΤΑΔΥΣΕΩΣ

41. Βάθος καταδύσεως διὰ συστήματος ΦΕΡΝΕΖ : Τὸ ἀνώτατον ἐπιτρεπόμενον βάθος καταδύσεως δύτου ἀλιεύοντος διὰ συστήματος ΦΕΡΝΕΖ εἶναι 25 ὄργυιαί.

42. Βάθος καταδύσεως διὰ συστήματος ΝΑΡΓΙΑΕ : Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἢ διὰ τοῦ συστήματος ΝΑΡΓΙΑΕ ἀλιεῖα εἰς βάθη μεγαλύτερα τῶν 15 ὄργυιων.

III. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α' ΕΧΟΥΣΑΙ
ΑΝΑΛΟΓΟΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ

43. Προληπτικὰ μέτρα τῆς διὰ σκαφάνδρου ἀλιείας ἔχοντα ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν συστημάτων ΝΑΡΓΙΑΕ καὶ ΦΕΡΝΕΖ :

Αἱ διατάξεις περὶ χρόνου παραμονῆς καὶ ἀναδύσεως (παρ. 31), περὶ τρόπου μετρήσεως χρόνου παραμονῆς καὶ ἀναδύσεως (παρ. 32), περὶ τρόπων ἀκινδύνου ἀναδύσεως (παρ. 33), περὶ ἀπαγορεύσεως καὶ συστάσεων (παρ. 34), περὶ ἐνεργειῶν εἰς περιπτώσιν ἀδυναμίας τηρήσεως τῶν τρόπων ἀκινδύνου ἀναδύσεως (παρ. 35), ἢ Καμπύλη Ἀσφαλείας (παρ. 36) καὶ οἱ Πίνακες Ἀποπιέσεως (παρ. 37 καὶ 38) ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν διὰ τοὺς ἐργαζομένους δύτας διὰ τῶν συστημάτων ΦΕΡΝΕΖ καὶ ΝΑΡΓΙΑΕ.

Ὡσαύτως ἀνάλογον ἐφαρμογὴν ἔχουν ἡ παραγρ. I ἐδαφ. α', παραγρ. 2 καὶ 3, ἡ πρώτη περίοδος τῆς παραγρ. 9, αἱ παραγρ. 11,12,13,16,17,18,19,20,21,23,24,25 καὶ 26, ἡ πρώτη περίοδος καὶ δευτέρα τῆς παραγρ. 27 καὶ ἡ πρώτη περίοδος τῆς παραγρ. 30 τοῦ προηγουμένου Κεφαλαίου τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΜΕΡΟΣ Γ' ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑ ΔΙ' ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΣΥΣΚΕΥΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΥΣΚΕΥΗ ΚΑΤΑΔΥΣΕΩΣ.

I. ΓΕΝΙΚΑ - ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΜΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ.

1. Γενικὰ περὶ αὐτονόμου συσκευῆς.

Αὐτόνομος συσκευὴ καταδύσεως εἶναι ἡ συσκευὴ ἥτις ἐπιτρέπει εἰς τὸν δύτην νὰ κατέρχεται ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης φέρων μεθ' ἑαυτοῦ, ἐντὸς ἀεροφιαλῶν, τὸν μέλλοντα νὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν ἀναπνοὴν ἀέρα, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας ἐξαρτήσεως. Ἡ αὐτόνομος συσκευὴ καταδύσεως ἐμφανίζεται ὑπὸ δύο βασικὰς μορφάς :

- α) τὴν λειτουργοῦσαν με κοινὸν ὑπὸ πίεσιν ἀέρα καὶ
- β) τὴν λειτουργοῦσαν με ἀμιγῆς ὀξυγόνον.

2. Διαφοραὶ ἀπὸ μὴ αὐτόνομα συστήματα

Ἡ αὐτόνομος συσκευὴ καταδύσεως παρουσιάζει, ἐν συγκρίσει μετὰ τὰ λοιπὰ μὴ αὐτόνομα συστήματα, τὰς κάτωθι διαφορὰς :

α) Ἐλευθερίαν κινήσεως. Ἡ αὐτόνομος συσκευὴ ἐπιτρέπει εἰς τὸν καταδυόμενον νὰ κινῆται ἐλευθέρως ἐντὸς τῆς θαλάσσης, διότι οὐδεμίαν οὗτος ἔχει ἐξάρτησιν ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν.

β) Εὐκολίαν μεταφορᾶς τοῦ πρὸς ἀναπνοὴν μέσου.

γ) Μείωσιν τοῦ βάθους καταδύσεως. Ἡ διὰ τῆς αὐτονόμου συσκευῆς ἀλιεῖα δὲν συνιστᾶται διὰ βάθη πέραν τῶν 30 ὄργυιων.

δ) Μείωσιν τοῦ χρόνου τῆς ὑπὸ τὸ ὕδωρ παραμονῆς. Ἀντιθέτως πρὸς τὰ μὴ αὐτόνομα συστήματα, ἢ ὑπὸ τὸ ὕδωρ παραμονὴ, ὡς ἐξαρταμένη ἀπὸ τὴν μεταφερομένην ποσότητα ἀέρος, κυμαίνεται ἐντὸς στενῶν σχετικῶς ὁρίων.

ε) Ἐλλειψιν ἐπικοινωνίας μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν.

3. Τρόποι ἀντιμετωπίσεως προβλημάτων ὑπὸ τοῦ δι' αὐτονόμου συσκευῆς καταδυομένου.

Ἡ ὑπὸ τὸ ὕδωρ παραμονὴ, εἶναι κατάστασις ἐκτὸς τοῦ φυσιολογικοῦ διὰ τὸν ἄνθρωπον περιβάλλοντος, δημιουργοῦσα πλῆθος προβλημάτων διὰ τὸν ἐν καταδύσει τὰ ὁποῖα πρέπει οὗτος νὰ γνωρίζῃ καλῶς καὶ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς. Μεταξὺ τῶν βασικωτέρων προβλη-

μάτων άτινα δέον έπιτυχώς νά αντιμετώπιση ό έν καταδύσει άνθρωπος είναι τό τής όράσεως και άναπνοής.

Η ύπό τήν έπιφάνειαν τοῦ ύδατος αντιμετώπισις τοῦ προβλήματος τής όράσεως έπιτυγχάνεται διά μάσκας, ή όποία καλύπτει τήν μύτην και τούς όφθαλμούς και ή όποία άφ' ένός δημιουργεί τό άπαραίτητον διά τήν καλήν ύρασιν στρώμα άέρος και άφ' έτέρου έμποδίζει τήν άπ' ευθείας επίδρασιν επί τοῦ προσώπου τοῦ καταδυομένου, τής πίεσεως τής περιβαλλούσης θαλάσσης.

Η μάσκα φερομένη ύπό τό ύδωρ, έμφανίζει τά αντικείμενα μεγαλύτερα τοῦ πραγματικοῦ όγκου των και συγχρόνως ελαττώνει τό όπτικόν πεδión. "Όσον τό υλικόν κατασκευής τής μάσκας είναι καλύτερον τόσον αί συνθήκαι όράσεως πλησιάζουν πρὸς τās φυσιολογικάς. Η καλύπτουσα όλόκληρον τό πρόσωπον, μάσκα καιτοι έν πρώτης ύψεως φαίνεται πλέον ικανοποιητική, έν τούτοις παρουσιάζει τά κάτωθι μειονεκτήματα :

α) Είς περίπτωσιν κακῆς στεγανοποίησεως τής μετά τοῦ προσώπου επαφῆς ή θραύσεως τής ύάλου, ό δύτης παύει νά έχη συνθήκαι καλῆς όράσεως και επί πλέον κινδυνεύει νά άποθάνη έξ άσφυξίας διότι άναπνέει μίγμα άέρος και θαλάσσης.

β) Δημιουργεί μέγα νεκρόν χῶρον, δυνάμενον νά κατακρατήσει έκ τοῦ άναπνεομένου άέρος άρκετήν ποσότητα διοξειδίου τοῦ άνθρακος τό όποϊον έπανεισπνεόμενον, ιδίαι είς τά μεγάλα βάθη, δύναται νά δημιουργήση σοβαράς διαταραχάς. Επιδάλλεται ήθεν ή πλήρης άπομόνωσις τών λειτουργιῶν όράσεως και άναπνοής. Η άπομόνωσις τής άναπνοής έξασφαλίζεται διά τής χρήσεως ιδιαιτέρου έπιστομίου.

Τό πρόβλημα τής άναπνοής αντιμετώπιζεται διά τής μεταφορᾶς, ύπ' αύτοῦ τοῦτο τοῦ καταδυομένου, τοῦ αναγκαιοῦντος αύτῷ άναπνευστικοῦ μέσου, έμφιαλωμένου ύπό μεγάλην πίεσιν έντός μιᾶς ή περισσοτέρων άεροφιαλῶν. Ειδική συσκευή, έφωδιασμένη δι' αυτόματως λειτουργούντος μηχανισμοῦ έπιτρέπει τήν παροχήν είς τόν έν καταδύσει, άναλόγως τών έκάστοτε έπικρατουσῶν συνθηκῶν έργασίας έν τῷ βυθῷ, τοῦ αναγκαιοῦντος διά τās άναπνευστικάς αύτοῦ άνάγκας άέρος.

4. Έξαρτήματα καταδυτικῆς συσκευῆς.

Η καταδυτική συσκευή άποτελεῖται άπό δύο κύρια τμήματα :

α) Τό συγκρότημα άεροφιαλῶν, τό όποϊον άπαρτίζεται άπό τās άεροφιάλας, τό σύστημα έφεδρικοῦ άέρος και τούς ιμάντας άναρτήσεως και

β) Τόν έκτονωτήν.

5. Άεροφιάλαι.

Τό συγκρότημα άεροφιαλῶν, βασικόν προορισμόν έχει τήν έναποθήκευσιν τοῦ αναγκαιοῦντος είς τόν δύτην άέρος και άποτελεῖται γενικῶς άπό μίαν έως τρεῖς άεροφιάλας, αί όποῖαι κατασκευάζονται άπό ειδικόν τύπον άλουμίνιου ή χάλυβος. Η περιεκτικότης και ή πίεσις γομώσεως έκάστης άεροφιάλης, ποικίλλει άναλόγως τοῦ έργοστασίου κατασκευῆς.

6. Μηχανισμός έφεδρικοῦ άέρος.

Τό συγκρότημα άεροφιαλῶν δέον νά είναι, άπαραιτήτως έφωδιασμένον δι' άπλοῦ και άποτελεσματικοῦ μηχανισμοῦ, προορισμόν τοῦ όποίου είναι ή διαφύλαξις έφεδρικής ποσότητος άέρος, τήν όποϊαν θά χρησιμοποιήση ό άναδύομενος είς τήν έπιφάνειαν δύτης, πρὸς έκτέλεσιν τής άπαραιτήτου άποπίεσεως.

Ό μηχανισμός οὔτος λειτουργῶν αυτόματως, άποτελεῖται άπό μίαν βαλβίδα βαρεΐαν, ή όποία έμφράσσει προοδευτικῶς τήν διόδον τοῦ άέρος πρὸς τόν έκτονωτήν, όταν ή πίεσις είς τό έσωτερικόν τῶν φιαλῶν κατέλθῃ είς χαμηλόν επίπεδον. Χρησιμοποίησις αυτόνομων συσκευῶν αἱ όποῖαι δέν είναι έφωδιασμένα διά τοῦ άνωτέρω μηχανισμοῦ άπαγορεύεται.

Ό δύτης αίσθανόμενος προϊούσαν δυσχέρειαν άναπνοῆς άντιλαμβάνεται, ότι δέν άπομένει είς τήν διάθεσίν του εί μῆ μόνον μία μικρά ποσότης άέρος, ή όποία είναι άναγκαῖα

διά τήν άνάδυσίν του. Τότε φέρων τήν χεῖρα πρὸς τά όπίσω δέον νά καταβιάσῃ τόν πρὸς τά ἄνω έστραμμένον μοχλόν τοῦ μηχανισμοῦ έφεδρικοῦ άέρος, διά νά έπιτύχῃ τήν μέσῃ τής βαρεΐας βαλβίδος διόδον τοῦ άέρος πρὸς τόν έκτονωτήν. Από τής στιγμῆς ταύτης ό δύτης ύποχρεοῦται νά άρχίσῃ άναδύομενος, διότι ό έναπομένον άήρ είναι έπαρκῆς μόνον διά τήν άσφαλή άνάδυσίν του. Σημειωτέον ένταῦθα ότι και είς περίπτωσιν έξαντλήσεως και τοῦ έφεδρικοῦ έτι άέρος τής συσκευῆς, ένῷ ό δύτης εύρίσκεται άκόμη είς τόν βυθόν, είναι δυνατή ή έκ τής συσκευῆς παροχή αύτῷ μικροῦ ύπολοιποῦ άέρος. Ό άήρ όμως οὔτος δέν έπαρκῆ διά τήν άσφαλή άνάδυσιν και συνεπῶς, δύτης έμπιστευόμενος διά τήν άνάδυσίν του είς τό μικρόν τοῦτο ύπόλοιπον άέρος διατρέχει σοβαρόν κίνδυνον.

7. Σύστημα ιμάντων.

Τό σύστημα ιμάντων άναρτήσεως πρέπει νά είναι κατασκευασμένον κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ώστε όλόκληρος ή συσκευή νά εφαρμόζεται σταθερῶς επί τής ράχεως τοῦ δύτου και νά φθάνη μέχρι τοῦ επιπέδου τῶν ὤμων. Είς ιμάς, διερχόμενος μεταξύ τῶν σκελῶν και κομβιοῦμενος διά πόρτης είς έτερον ιμάντα, περιβάλλοντα τήν μέσην, καθήκον τήν συσκευήν είς τό κάτω μέρος τοῦ σώματος. Όλόκληρον τό σύστημα πρέπει νά είναι οὔτω πως προσηρμοσμένον, ώστε ή περιοχή τοῦ θώρακος νά είναι τελείως έλευθέρα και ή άφαίρεσις τούτου νά καθίσταται εύχερης.

8. Έκτονωτής.

Ό έκτονωτής είναι ή καρδία τής αυτόνομου συσκευῆς. Ό έκτονωτής προσαρμόζεται είς τήν στρόφιγγα τοῦ συτήματος τῶν φιαλῶν δι' ένός μεταλλικοῦ άναβολέως, κοχλιομένου διά κοχλιῶν. Όλόκληρον τό σύστημα τοῦ έκτονωτοῦ και άπαντα τά έσωτερικά και έξωτερικά τμήματα αύτοῦ, δέον νά είναι κατασκευασμένα έξ άνοξειδώτου μετάλλου. Διά τοῦ έκτονωτοῦ επιδιώκεται βασικῶς ή είς τόν δύτην παροχή άέρος είς ποσότητα έπαρκῆ, και ύπό πίεσιν, άναλόγον πρὸς τήν πίεσιν τοῦ περιβάλλοντος. Η κατασκευή του πρέπει νά είναι τοιαύτη ώστε νά παρουσιάζῃ τά έξῆς χαρακτηριστικά :

α) Αυτόματισμόν : Ό άήρ πρέπει νά χορηγῆται αυτόματως ύπό πίεσιν άναλόγον πρὸς τήν ύπάρχουσαν έντός τῶν πνευμόνων τοῦ δύτου.

β) Ὑποταγήν τοῦ όγκου ροῆς τοῦ άέρος είς τόν άναπνευστικόν ρυθμόν, ήτοι ό δύτης άναλόγως τοῦ ρυθμοῦ τής άναπνοῆς του, πρέπει νά λαμβάνῃ όσην άκριβῶς χρειάζεται ποσότητα άέρος.

γ) Επάρκειαν τοῦ όγκου τοῦ άέρος δι' οἰονδήποτε βάθος, ήτοι ό όγκος ροῆς τοῦ χορηγοῦμένου άέρος πρέπει νά ικανοποιῆ τās άναπνευστικάς άνάγκας τοῦ καταδυομένου, άνεξαρτήτως βάθους είς ό εύρίσκεται και τής θέσεως ήν λαμβάνει τό σῶμα αύτοῦ, έντός τής θαλάσσης.

δ) Άποκλεισμόν άπωλείας άέρος, ήτοι οὔδεμία άπώλεια άέρος πρέπει νά παρουσιασθῇ οἰαδήποτε και αν είναι ή θέσις τοῦ έκτονωτοῦ, έφ' όσον ό καταδυόμενος δέν εισπνέει.

ε) Ἐλλειψιν άντιστάσεως τοῦ άναπνευστικοῦ κυκλώματος, ήτοι ό έκτονωτής πρέπει νά υπερνικᾷ, άνευ οἰουδήποτε κόπου τοῦ καταδυομένου, όλας τās άντιστάσεις αἱ όποῖαι δημιουργοῦνται τόσον άπό αύτόν τοῦτον τόν έκτονωτήν όσον και άπό τούς άεραγωγούς σωλήνας, πλην τής άντιστάσεως ή όποία όφείλεται είς τήν διαφοράν ύψους μεταξύ έκτονωτοῦ και κέντρου τῶν πνευμόνων.

στ) Θετικήν άναπνοήν, ήτοι έφ' όσον αἱ είς άέρα άνάγκαι τοῦ καταδυομένου γίνονται μεγαλύτεραι τοῦ συνήθους (ταχειά άναπνοή), όπότε ή άνωτέρω άντίστασις έκ τής διαφορᾶς ύψους μεταξύ έκτονωτοῦ και κέντρου πνευμόνων πολλαπλασιάζεται, τότε ό έκτονωτής πρέπει νά χορηγῆ αυτόματως τόν άέρα με έλαφρόν ύπερπίεσιν (θετική άναπνοή) ώστε βοηθῶν τόν άναπνέοντα νά άποκλείῃ κόπωσιν τοῦ άναπνευστικοῦ συστήματός του.

Ό έκτονωτής συνδέεται συνήθως με τήν κοιλότητα τοῦ στόματος διά δύο έλαστικῶν σωλήνων, οἵτινες περατοῦνται

εις ένα ελαστικόν επιστόμιον. Ὁ εἰς ἐκ τούτων ἐξυπηρετεῖ τὴν εἰσπνοήν, ὁ δὲ ἕτερος τὴν ἐκπνοήν. Ὁ διαχωρισμὸς οὗτος ἐπιτρέπει εἰς τὸν δῦτην νὰ μὴν ἐπανεισπνέῃ, τὸ ἐκπνεόμενον διοξειδίον τοῦ ἄνθρακος.

9. Λοιπὰ ἐξαρτήματα τοῦ δι' αὐτονόμου συσκευῆς ἀλιεύοντος. Ποικίλα ἄλλα ἐξαρτήματα εἶναι ἀπαραίτητα ἢ λίαν χρήσιμα εἰς τὸν δι' αὐτονόμου συσκευῆς ἀλιεύοντα. Τοιαῦτα ἐξαρτήματα εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

α) Βάρη ἐκ μολύβδου. Ταῦτα φέρονται συνήθως ἐπὶ ζώνης πλάτους 45 χιλιοστών μὲ πόρπην, ἢ ὅποια εὐκόλως λυεῖται καὶ φέρει ἕξ κινητὰ βάρη ἐκ μολύβδου βάρους 500 γραμμαρίων ἑκαστον.

β) Μανόμετρον ἐλέγχου. Φέρει εἰδικὴν ἀγκύλην ὁμοίαν μὲ ἐκείνην τοῦ ἐκτονωτοῦ διὰ νὰ προσαρμύζεται εἰς σημεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται ὁ πεπιεσμένος ἀήρ τῶν ἀεροφιαλῶν καὶ χρησιμεύει πρὸς ἔλεγχον τῆς ἐντὸς αὐτῶν ἐπικρατούσης πίεσεως.

γ) Μάσκα. Ὑπάρχουν διαφόρων τύπων μάσκα. Ἄλλαι μὲν καλύπτουν ὀλόκληρον τὸ πρόσωπον ἄλλαι δὲ οὐχί. Εἰς τύπος μάσκα, φέρων ὑάλους προσαρμύζεται τελείως εἰς τὴν μύτην καὶ συντελεῖ εἰς τὴν ἐξίωσιν τῆς πίεσεως τῶν ὠτων. Ἐτερος τύπος καλύπτει τὸ ἦμισυ τοῦ προσώπου, φέρει πρὸς τὰ κάτω, τμήμα ελαστικοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσαρμύζεται τὸ ἐπιστόμιον ἀναπνοῆς καὶ οὕτω κατὰ τυχὸν διαφυγὴν τούτου ἐκ τοῦ στόματος παραμένει κρεμασμένον ἐκ τῆς μάσκα. Ἄλλος τέλος τύπος μάσκα φέρει εἰδικὰς ὑάλους, αἱ ὁποῖαι μετριάξουν τὰ ἐκ τῆς διαθλάσεως τοῦ φωτὸς ἀποτελέσματα καὶ δημιουργοῦν συνθήκας ὁμοίας πρὸς τὰς συνθήκας ὁράσεως εἰς τὸν ἀέρα.

δ) Πυξίς. Ἐξάρτημα λίαν χρήσιμον καὶ ἀπαραίτητον εἰς τὸν αὐτονόμως καταδύμενον. Ὑπάρχουν ἄπλοῖ τύποι πυξίδων καὶ ἕτεροι τύποι συνδεδεασμένοι μετὰ βυθόμετρον ἢ ἐπιτρέποντος μεγάλας κλίσεις τῆς πυξίδος.

ε) Ὁρλόγιον. Εἰδικῶς κατασκευασμένον διὰ νὰ ἀντέλῃ εἰς τὰς πίεσεις, μέχρι βάθους 50 ὀργυῶν περίπου, ἄνευ διαταραχῆς τῆς λειτουργίας του, φέρον ἐσωτερικὸν φωτισμὸν καὶ πολλακίς ἠριθμημένην κινητὴν στεφάνην, ἢ ὅποια μὲ κατάλληλον τοποθέτησιν παρέχει εἰς τὸν καταδύμενον τὴν δυνατότητα εὐκόλου ἀναγνωρίσεως τοῦ διαρρέυσαντος, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς καταδύσεως, χρόνου.

Τὰ κοινὰ ὠρολόγια τιθέμενα εἰς εἰδικὰ στεγανὰ κυτία, ἐπιτρέπουν τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου καταδύσεως μὲ καλὴν ἀπόδοσιν.

στ) Μάχαιρα καταδύσεως. Εἶναι βαρεῖα καὶ ἰσχυρά, κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ μὴ ὀξειδούμενον χάλυβα ἢ εἰδικὸν μίγμα ἀλουμινίου.

ζ) Μανόμετρον βάθους. Ὑπάρχουν πολλοὶ τύποι μανόμετρων. Τὰ ἐκ πλαστικῆς ὕλης μανόμετρα ἐπιτρέπουν ἐνδείξεις μέχρι 13 ὀργυῶν βάθους, ἐνῶ τὰ μεταλλικὰ τοιαῦτα ἐφωδιασμένα μὲ εἰδικούς μηχανισμούς εἶναι κατάλληλα διὰ μεγάλα βάθη.

η) Σανὶς ἐρεῦνης. Αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ σκληρὸν ξύλον μὲ χειρολαβὰς ἕξ ἐλαφροῦ χάλυβος. Ἡ σανὶς ἐρεῦνης ἐπιτρέπει εἰς τὸν δῦτην νὰ ρυμουλκῆται καὶ παρέχῃ εἰς αὐτὸν τὴν δυνατότητα ὅπως διὰ καταλλήλου κλίσεως τῶν χειρολαβῶν, αὐξομειώσῃ τὸ βάθος τῆς καταδύσεώς του καὶ οὕτω νὰ ἐπιτυγχάνῃ τὴν ταχείαν καὶ ἀνετον ἐξερεῦνησιν μεγάλης περιοχῆς τοῦ βυθοῦ.

θ) Στεγανὸς ἠλεκτρικὸς φανός. Οὗτος, κατασκευασμένος ἐξ ὀρειχάλκου ἔχει ἐξαιρετικῶς ἰσχυρὰν ἀκτῖνα φωτὸς καὶ ἀσφάλειαν ἀντέχουσιν εἰς πίεσιν μέχρι βάθους 50 ὀργυῶν.

ι) Εἰδικὸν σωσίβιον, φέρον μηχανισμόν αὐτομάτου διογκώσεως διὰ φυσίγγων διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος.

Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω ἐξαρτήματα πλὴν τῆς Σανίδος ἐρεῦνης καὶ τοῦ στεγανοῦ ἠλεκτρικοῦ φανοῦ φέρονται ὑπαχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ δῦτου.

10. Ἐνδυμασία καταδύσεως.

Τρεῖς εἶναι οἱ συνήθεις τύποι ἐνδυμασίας καταδύσεως :

α) Ἐνδυμασία σταθεροῦ ὄγκου (ἀμεταβλήτου) :

Δίπλωμα εὐρυστεχνίας Coustaeu - Gagnan. Ἡ ἐνδυμασία αὕτη ἀποτελομένη ἀπὸ δύο τμήματα (σῶμα καὶ

κουκούλα) καὶ καλύπτουσα ὀλόκληρον τὸ σῶμα εἶναι ἐξαιρετικῶς ἰσχυρὰ καὶ στεγανή. Εἶναι ἐφωδισμένη μὲ ἐπιστόμια, τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπουν τὴν πρὸς τὰ ἔξω διαφυγὴν τοῦ ἀέρος, ὅστις ἐκπνέεται ὑπὸ τοῦ καταδύμενου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐνδυμασίας καὶ δημιουργοῦν συνθήκας ὁμοίας πρὸς τὸ κοινὸν σκάφανδρον. Ὑπὸ τὴν στολὴν αὕτην ὁ δῦτης δύναται νὰ φέρῃ ἐσώρροχα. Χρησιμοποιεῖται διὰ καταδύσεις μακρᾶς διαρκείας καὶ ἰδιαιτέρως διὰ λίαν ψυχρὰ ὕδατα.

β) Ἐνδυμασία ἀπὸ ἀφρώδες ελαστικόν. Κατασκευάζεται ἀπὸ εἰδικὸν κυψελωτὸν ελαστικόν, εἶναι ἐνισχυμένη ἐσωτερικῶς, θερμοστατικὴ καὶ λίαν ἀνθεκτικὴ εἰς τὸν ἥλιον, τὴν θάλασσαν καὶ τὰς καταστροφὰς (σχισήματα). Ἡ στολὴ αὕτη, καλύπτουσα ὀλόκληρον τὸ σῶμα εἶναι πολὺ πρακτικὴ διότι φέρεται εὐκόλως καὶ κλείει μὲ φερμουάρ. Ἐνδείκνυται διὰ χαμηλὰς θερμοκρασίας (8° — 10° C).

Παραλλαγὴ τῆς ἀνωτέρω στολῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὕλικου, προστατεύουσα τὴν κάτω κοιλίαν καὶ ἀφίρουσα γυμνὰ τὰ κάτω ἄκρα φέρεται ἄνευ δυσαρσεκείας εἰς ὕδατα ψυχρὰ ἕως 14° C.

γ) Ἐνδυμασία στεγανὴ ἐξ ἄπλου ελαστικοῦ. Αὕτη εἶναι λίαν χρήσιμος διὰ μέτρια βάθη (12 — 15 ὀργ.), ἀλλὰ ἔχει τὸ μειονέκτημα ὅτι δὲν εἶναι θερμοστατικὴ, τούτου ἐνεκα δέον νὰ φέρεται μὲ κατάλληλα ἐσώρροχα.

II. ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ — ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΚΑΤΑΔΥΣΕΩΣ.

11. Ἐλεγχος πίεσεως ἀεροφιαλῶν.

Πρὸ πάσης καταδύσεως πρὸς ἐνέργειαν σπογγαλιείας δι' αὐτονόμου συσκευῆς δέον ὅπως ἐλέγχεται διὰ μανόμετρον ἢ πίεσιν τοῦ ἐντὸς τῆς συστήματος φιαλῶν ἀέρος. Πρὸς τοῦτο, τοποθετεῖται τὸ Μανόμετρον ἐλέγχου καὶ ἀνοίγεται ἢ στρόφιγξ ἀέρος, μὲ τὸν μοχλὸν τοῦ ἐφεδρικοῦ ἀέρος ἐστραμμένον πρὸς τὰ ΚΑΤΩ, μέχρι σταθεροποιήσεως τῆς βελόνης τοῦ μανομέτρου. Ἀκολουθῶς ἐκλείεται ἢ στρόφιγξ καὶ χαλαροῦται ἀργὰ ἢ ἀγκύλη τοῦ μανόμετρον, μέχρις οὗ τὸ Μανόμετρον ἐκκνωθῇ ἀπὸ τὸν ἐντὸς αὐτοῦ ἀέρα, ἄνευ ἀποτόμων κινήσεων τῆς βελόνης.

12. Ἐλεγχος συστήματος ἱμάντων.

Τὸ σύστημα ἱμάντων δέον νὰ ἐλέγχῃται πρὸς ἐξακρίβωσιν :

α) Κατὰ πόσον οἱ ἱμάντες εἶναι καλῶς προσηρμοσμένοι εἰς τὸ σύστημα φιαλῶν.

β) Ὁ ἐκτονωτῆς εἶναι καλῶς τοποθετημένος μεταξὺ τῶν δύο ὀμοπλατῶν καὶ

γ) Ὁ μεταξὺ τῶν σκελῶν ἱμᾶς εἶναι καλῶς ἐσφιγμένος.

13. Ἐλεγχος ἐκτονωτοῦ — Συστήματος ἐφεδρικοῦ ἀέρος.

Μετὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὡς ἄνω ἐλέγχου τίθεται εἰς τὴν θέσιν του ὁ ἐκτονωτῆς κατὰ τρόπον, ὥστε οἱ δύο σωλῆνες νὰ φέρονται πρὸς τὰ ἄνω. Ἀνοίγεται ἢ στρόφιγξ τοῦ ἀέρος καὶ ἐκτελοῦνται μία ἕως δύο εἰσπνοαί, πρὸς ἔλεγχον τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ μηχανισμοῦ.

Ὁμοίως ἐλέγχεται ἡ ἐλευθέρη λειτουργία τοῦ μηχανισμοῦ ἐφεδρικοῦ ἀέρος καὶ τίθεται ὁ μοχλὸς τούτου πρὸς τὰ ΑΝΩ.

14. Τοποθέτησις μάσκα — Ποδοπτερυγίων — Λοιπῶν ἐξαρτημάτων

Ἀκολουθῶς τοποθετεῖται ἡ μάσκα ἀφοῦ, πρῶτον, ἐκπλυθῶν καλῶς δι' ὕδατος αἱ δύο ὄψεις τῶν ὑάλων, ὥστε νὰ μὴ ἐπικάθηνται ἐπ' αὐτῶν ἀτμοί, φέρονται ἐπὶ τῶν ποδῶν τὰ ελαστικὰ ποδοπτερυγία καὶ τέλος ἐλέγχονται ἅπαντα τὰ ἐξαρτήματα (μάχαιρα, βυθόμετρον κλπ).

15. Προσδιορισμὸς ἔρματος.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἔρματος ἐκτελεῖται ἅπαξ, ὡς ἀμέσως κατωτέρω ἐκτίθεται, ἐπαναλαμβάνεται ὅμως ἐφ' ἐκάστης ἀλλαγῆς τῶν συνθηκῶν καταδύσεως.

α) Ὁ δῦτης φέρων τὴν συσκευὴν μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς, εἰσέρχεται εἰς ἡρεμὰ ὕδατα καὶ παραμένει χωρὶς νὰ καλυμβᾷ μὲ τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

β) Λαμβάνει ἐν συνεχείᾳ ἀνὰ χεῖρας διάφορα βάρη μολύβδου μέχρις οὗ καθορισθῇ μὲ ἀκρίβειαν τὸ ἔρμα ἐκεῖνο

τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ βυθίζεται βραδέως. Ἀκολουθῶν τὰ ἐκ μολύβδου βάρη τοποθετοῦνται καταλλήλως εἰς τὴν ζώνην.

II. ΚΑΤΑΔΥΣΙΣ.

16. Δοκιμαστικὴ κατάδυσις.

Συνιστᾶται ὅπως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς καταδύσεως, ἐνεργῆται δοκιμαστικὴ τοιαύτη, ἥτις δέον νὰ λαμβάνη χώρα ὡς ἀκολουθῶν :

α) Ἐκλέγεται ὕδωρ πολὺ καθαρὸν μὲ βυθὸν, κατὰ προτίμησιν, βραχώδη καὶ κλίσιν μετρίαν. Ἡ ἐκκίνησις δύναιται νὰ γίνῃ ἀπὸ τὴν ἀκτὴν ἢ ἀπὸ μικρὸν σκάφος ἡγυροβολημένον εἰς βάθος 2—3 ὄργυιων. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν ὁ δύτης δύναται, ἔλκων τὸ σχοινίον τῆς ἀγκύρας, νὰ κατέρχεται βραδέως εἰς τὸν βυθὸν.

β) Κατ' ἀρχὰς ὁ δύτης παραμένει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν σχεδὸν ἀκίνητος καὶ κατόπιν ἐλίσσεται βραδέως μὲ μιλακὰς κινήσεις ἕως ὅτου ἀντιληφθῆ ὅτι σχεδὸν ἔχασεν ὀλόκληρον τὸ βάρος του.

γ) Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ προοδευτικῶς βυθιζόμενος δύτης αἰσθανθῆ πίεσιν ἐπὶ τῶν ὠτων, διακόπτει τὴν κατάδυσιν καὶ ἐξισώνει τὴν πίεσιν ταύτην, ἐκτελῶν κινήσεις καταπόσεως ἢ ἐκφυσῶν ἐντὸς τῆς ρινὸς καὶ πιέζων συγχρόνως ταύτην ἐπὶ τοῦ κατωτέρου τμήματος τῆς μάσκας, μέχρις ὅτου ἀκούσῃ μικρὸν κρότον ρήξεως φουσαλίδων, ὅποτε ὁ πόνος παρέρχεται αὐτομάτως. Αἱ κινήσεις αὗται ἐκτελοῦνται ἡρέμως. Ἀπαγορεύεται ἡ συνέχισις τῆς καταδύσεως πρὶν ἢ ἐξισωθεῖ ἡ πίεσις τῶν ὠτων, ἥτις πολυλάκις δὲν ἐπιτυγχάνεται κατὰ τὴν πρώτην κατάδυσιν.

Ἀπαγορεύεται ἡ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἔμφραξις τῶν ὠτων τοῦ δύτου (π.χ. διὰ βάμβακος), διότι οὗτος διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ θραυσθῆ τὸ τύμπανον τῶν ὠτων, λόγῳ τῆς ἐκ τῆς ἔσω πίεσεως.

Συνιστᾶται ὅπως ἡ πρώτη κατάδυσις ἐκτελεῖται εἰς βάθος μικρότερον τῶν 5 ὄργυιων.

IV. ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΝ Τῷ ΒΥΘῷ.

17. Τρόπος κινήσεων — Προώσεως.

Εἰς τὸν βυθὸν ὁ δύτης δέον νὰ κινῆται βραδέως, ὥστε νὰ μὴ ἀσθμαίνῃ. Ἡ πρόωσις ἐπιτυγχάνεται δι' ἀπλῶν καὶ μαλακῶν κινήσεων τῶν ἄκρων ποδῶν, ἐνῶ αἱ χεῖρες τηροῦνται κατὰ μήκος τοῦ σώματος διὰ νὰ μὴ παρεμποδίζωσιν τὴν πρόωσιν. Ὁ προσανατολισμὸς ἐν ἀρχῇ εἶναι δυσχερὴς ἐφ' ὅσον δὲν φέρεται πυξίς.

Ὁ δύτης πρέπει νὰ λάβῃ ὄλας τὰς δυνατὰς θέσεις, οὕτως ὥστε νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ὁ ἀὴρ διοχετεύεται πρὸς αὐτὸν ἀνέτως καὶ εἰς ἐπαρκῆ ποσότητα, ὑποχρεούμενος ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ ἀναδυθῆ ἀμέσως.

Ἐὰν ὁ δύτης εὐρίσκειται εἰς ὑπτίαν θέσιν ὁ ἀὴρ διοχετεύεται πρὸς αὐτὸν μὲ πίεσιν καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπάρχει κίνδυνος νὰ διαφύγῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ τὸ ἐπιστόμιον τοῦ ἀεροφόρου σωλήνος, δι' ὃ πρέπει νὰ σφίγγῃ καλῶς τοῦτο μεταξὺ τῶν ὀδόντων του.

Αἱ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἀνερχόμενοι φουσαλίδες δεικνύουν τὴν κατακόρυφον θέσιν τοῦ καταδυομένου.

18. Διάρκεια παραμονῆς ὑπὸ τὸ ὕδωρ.

Ἡ διάρκεια τῆς ὑπὸ τὸ ὕδωρ παραμονῆς τοῦ δι' αὐτόνομον συσκευῆς καταδυομένου δύτου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ποσότητος τοῦ μεταφερομένου ἀέρος καὶ τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἐντὸς τοῦ ὁποίου καταναλίσκεται οὗτος. Ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ κατωτέρου πίνακος ἡ χρονικὴ διάρκεια χρήσεως τῆς αὐτόνομου συσκευῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ποσότητος τοῦ μεταφερομένου ἀέρος καὶ τοῦ βάθους θαλάσσης, εἰς ὃ χρησιμοποιοεῖται ἡ συσκευή. Σημειωτέον ὅτι ὁ ἐκπαιδευόμενος ὡς καὶ ὁ βαρέως ἐργαζόμενος δύτης, καταναλίσκουν τὴν ἀναγραφομένην ποσότητα ἀέρος εἰς χρόνον βραχύτερον τοῦ εἰς τὸν Πίνακα ἐμφαινόμενου :

Ποσότης περιεχομένου ἀέρος	1μ ³	2μ ³	3μ ³
Ἐπιφάνεια θαλάσσης	50λ	1ω 40λ	2ω 30λ
Βάθος 5 1,2 ὄργυιων	25λ	50λ	1ω 15λ
Βάθος 15 ὄργυιων	13λ	25λ	40λ

V. ΑΝΑΔΥΣΙΣ.

19. Τρόπος ἐνεργείας ἀναδύσεως.

Ἡ ἀνάδυσις δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἐκτελεῖται συμφώνως πρὸς τοὺς πίνακας ἀποπιέσεως καὶ τὴν καμπύλην ἀσφαλείας καὶ γενικῶς νὰ ἐφαρμόζονται αἱ βασικαὶ περὶ ἀναδύσεως διατάξεις τῶν παραγρ. 33 ἕως καὶ 38 τοῦ πρώτου μέρους τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

20. Προληπτικὰ μέτρα τῆς διὰ σκαφάνδρου ἀλιείας ἔχοντα ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τοῦ συστήματος τῆς αὐτονόμου συσκευῆς.

Αἱ διατάξεις περὶ χρόνου παραμονῆς καὶ ἀναδύσεως (παρ. 31), περὶ τρόπου μετρήσεως χρόνου παραμονῆς καὶ ἀναδύσεως (παρ. 32), περὶ τρόπων ἀκινδύνου ἀναδύσεως (παρ. 33), περὶ ἀπυροδύσεως καὶ συστάσεων (παρ. 34), περὶ ἐνεργειῶν εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας τηρήσεως τῶν τρόπων ἀκινδύνου ἀναδύσεως (παρ. 35), ἡ Καμπύλη Ἀσφαλείας (παρ. 36) καὶ οἱ Πίνακες Ἀποπιέσεως (παρ. 37 καὶ 38) ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν διὰ τοὺς ἐργαζομένους δύτας διὰ τοῦ συστήματος αὐτονόμου συσκευῆς.

VI. ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΩΝ.

21. Ἀσκήσεις χρήσιμοι εἰς ἐκπαιδευομένους.

Οἱ ἐκπαιδευόμενοι δύναι πρέπει νὰ ἐκτελοῦν τὰς κατωτέρω ἀσκήσεις, διὰ νὰ ἐξοικειωθοῦν μὲ τὴν αὐτόνομον συσκευὴν καὶ τὰ ἐξαρτήματα ταύτης.

α) Κατάδυσις μὲ μάσκαν καὶ ποδοπτερύγια χωρὶς συσκευὴν μέχρι τοῦ βάθους τῶν 2 - 2 1/2 ὄργυιων.

β) Ὁ δύτης φέρων πλήρη ἐξάρτησιν κατέρχεται ἐντὸς τοῦ ὕδατος εἰς μικρὸν ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν βάθος καὶ παραμένει ὀρθιος, εἰσπνέων βαθέως. Κατόπιν ἀφήνει νὰ εἰσέλθῃ ὀλίγον ὕδωρ εἰς τὴν μάσκαν, ἀνυψῶν τὸ χεῖλος αὐτῆς καὶ ἀκολουθῶν ἐκπνέει ἀπὸ τὴν μύτην ἐνῶ φέρεται τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὀπίσω συγκατῶν μὲ τὴν χεῖρα τὴν μάσκαν, ὥστε αἱ ὕαλοι νὰ λάβουν περίπου ὀριζοντιαν θέσιν, ὅτε ἡ μάσκα θὰ ἐκκινωθῆ ἀπὸ τὸ ἐντὸς αὐτῆς ὕδωρ. Ὁ ἐκπαιδευόμενος ἐπαναλαμβάνει τὸν χειρισμὸν τοῦτον δύο—τρεις φορές, ἀφήνων εἰς ἕνα ἕκαστον χειρισμὸν νὰ εἰσέλθῃ περισσότερον ὕδωρ εἰς τὴν μάσκαν. Ἡ ἀνωτέρω ἀσκήσις εἶναι ἀπαραίτητος, διὰ νὰ συνηθίσῃ ὁ δύτης εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν διεισδύσεως ὕδατος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς μάσκας.

γ) Ὁ ἐκπαιδευόμενος φέρων πλήρη ἐξάρτησιν, καταδύεται καὶ εἰς βάθος 1—1 1/2 ὄργυιων ἀφαιρεῖ καὶ ἐγκαταλείπει τὴν συσκευὴν εἰς τὸν βυθὸν. Ἀνερχόμενος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἐπανακαταδύεται εἰς τὸν βυθὸν ὅπου ἀναρτᾶ ἐκ νέου τὴν συσκευὴν. Πρὸς τοῦτο ὁ δύτης πρὸ τῆς ἀναρτήσεως λαμβάνει τὸ ἐπιστόμιον καὶ ἀνυψώνει τοῦτο ἀνωθεν τῆς συσκευῆς ὅποτε ὁ ἀὴρ ρεεῖ ἐλευθέρως, ἐκδιώκων τὸ ἐντὸς τοῦ σωλήνος εἰσπνοῆς ὕδωρ. Μετὰ ἐλευθέραν ροὴν ἀέρος διαρκείας δύο—τριῶν δευτερολέπτων, τοποθετεῖ τὸ ἐπιστόμιον καὶ ἐκπνέει ἰσχυρῶς (φυσᾶ) ἐντὸς αὐτοῦ, ὅποτε ἐκδιώκεται καὶ τὸ ἐντὸς τοῦ σωλήνος ἐκπνοῆς, ὕδωρ. Μετὰ ταῦτα ἀνέτως πλέον ἀναρτᾶ καὶ πάλιν τὴν συσκευὴν, φέρων ταύτην ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς του. Ἡ ἀνωτέρω ἀσκήσις πρέπει νὰ αὐτοματοποιηθῆ διὰ πολλῶν ἐπαναλήψεων.

δ) Ὁ ἐκπαιδευόμενος φέρων πλήρη ἐξάρτησιν καταδύεται εἰς μέτριον βάθος, ὅτε ἀρχεται ἀφαιρῶν καὶ ἐπανατοποθετῶν τὸ ἐπιστόμιον. Πρὸς τοῦτο πρὸ τῆς ἐκ τοῦ στόματος ἀφαιρέσεως τοῦ ἐπιστομίου ὁ ἐκπαιδευόμενος εἰσπνέει ἰσχυρῶς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀφαιρεῖ τὸ ἐπιστόμιον ὅπου ρίπτει πρὸς τὴν ράχην του. Ἐπανατοποθετῶν τὸ ἐπιστόμιον εἰς τὸ στόμα του, κλίνει τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ σωλήνος ἐκπνοῆς καὶ φυσᾶ ἰσχυρῶς διὰ νὰ ἐκδιώξῃ τὸν ἐντὸς τοῦ σωλήνος ἀέρα.

ε) Ἐκπαιδευόμενοι κατὰ ζεύγη δύται, καταδύονται εἰς βάθος 5—6 ὄργυιων. Ἀκολουθῶν ὁ εἰς ἐκ τῶν ἐκπαιδευομένων ἀφοῦ λάβῃ μίαν τελευταίαν βαθεῖαν εἰσπνοὴν ἀφαιρεῖ τὴν συσκευὴν καὶ ἐγκαταλείπων ταύτην εἰς τὸν ἕτερον, ἀρχίζει ἀναδυόμενος, ἐκπνέων συνεχῶς, χωρὶς νὰ ἀναστείλῃ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὴν ἐκπνοὴν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ — ΦΟΡΤΙΣΙΣ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΣΥΣΚΕΥΗΣ.

I. ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ.

22. Έκτονωτής — Έπιστόμιον.

Μεθ' εκάστην εν θαλάσση χρησιμοποίησιν, ο εκτονωτής και τὸ ἐπιστόμιον δέον νὰ πλένωνται μὲ γλυκὺ ὕδωρ, λαμβανόμενης προφυλάξεως, ὅπως κλείεται μὲ τὸν δάκτυλον ἢ ὅπῃ ἢ εὐρισκομένη ὑπὸ τὸν ἀναβολέα τοῦ εκτονωτοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν εἰσχωρήσεως ὕδατος εἰς τὸν θάλαμον ἀέρος. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἐλέγχηται συχνὰ ἢ βαλβίς ἐκπνοῆς, διὰ τῆς ἀποκοχλιώσεως τῶν δύο κοχλιῶν τοῦ συγκρατητοῦ, ἢ ὅποια εὐρίσκεται κάτωθι τοῦ μεταλλικοῦ ἐπικαλύμματος τοῦ εκτονωτοῦ. Δι' ἕναστον τύπον εκτονωτοῦ δέον νὰ ἀκολουθῶνται, αἱ σχετικαὶ ὁδηγίαι συντηρήσεως τοῦ ἐργοστασίου κατασκευῆς.

Μετὰ περίοδον ἐντατικῆς χρησιμοποίησεως τῆς συσκευῆς ὁ εκτονωτής, πρὸ τῆς ἐκ νέου χρησιμοποίησεώς του, πρέπει νὰ ἀποστέλληται εἰς τὸν κατασκευαστὴν ἢ τὸν ἀντιπρόσωπόν του, πρὸς περιοδικὸν ἔλεγχον τῆς λειτουργίας του.

23. Μεταλλικὰ καὶ ἐξ ἐλαστικοῦ τμήματα συσκευῆς.

Ἀπαγορεύεται νὰ ἀφίωνται ἐκτεθειμένα εἰς τὸν ἥλιον τὰ ἐξ ἐλαστικοῦ τμήματα τῆς συσκευῆς, διότι ξηραίνονται. Κατὰ τὰς μακρὰς περιόδους μὴ χρησιμοποίησεως τῆς συσκευῆς, τὰ μεταλλικὰ τμήματα αὐτῆς δέον νὰ ἐπαλείφονται ἐλαφρῶς διὰ βαζελίνης, τὰ δὲ ἐξ ἐλαστικοῦ τμήματα ταύτης νὰ ἐπιπάσσωνται μὲ τάλκ.

24. Ἀεροφιάλαι.

Ἡ κατάσταση τῶν ἀεροφιαλῶν δέον νὰ ἐλέγχηται συχνὰ, διὰ δὲ τὴν συντήρησιν τούτων πρέπει νὰ ἀκολουθῶνται σχολαστικῶς αἱ ἐπὶ τούτων, ἀναγλύφως ἀναγραφόμεναι, ὁδηγίαι τοῦ ἐργοστασίου κατασκευῆς περὶ περιοδικοῦ ἔλεγχου.

II. ΦΟΡΤΙΣΙΣ ΑἲΡΟΦΙΑΛΩΝ.

25. Γενικά περὶ φορτίσεως.

Ἡ φόρτισις τῶν ἀεροφιαλῶν δύναται νὰ γίνῃ εἴτε ἐξ ἀεροφιαλῶν πεπιεσμένου ἀέρος, εἴτε ἐξ ἀεροσυμπιεστοῦ. Ὑπολογίζεται εἰς θερμοκρασίαν 15° C καὶ δέον νὰ ἐκτελῆται μὲ ἀνοικτὸν τὸν μοχλὸν τοῦ ἐφεδρικοῦ ἀέρος (πρὸς τὰ κάτω). Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἐπιτρέπεται αἱ ἀεροφιάλαι νὰ φορτίζονται πέραν τοῦ ἐπ' αὐτῶν ἀναγραφόμενου ὀρίου ἀσφαλείας. Κατὰ τὴν πλήρωσιν τῆς συσκευῆς πρέπει νὰ ἀνοίγεται πρῶτον ἢ στρόφιγξ ταύτης καὶ ἐν συνεχείᾳ ἢ στρόφιγξ τοῦ ἀεροσυμπιεστοῦ ἢ τῶν ἀεροφιαλῶν πληρώσεως, ἐνῶ μετὰ τὴν πλήρωσιν πρέπει νὰ κλείηται πρῶτον ἢ στρόφιγξ τοῦ ἀεροσυμπιεστοῦ ἢ τῶν ἀεροφιαλῶν πληρώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ ἢ στρόφιγξ τῆς συσκευῆς.

26. Φόρτισις διὰ πεπιεσμένου ἀέρος.

Αἱ διὰ φόρτισιν χρησιμοποιοῦμεναι (εἰς συνθήκας συνήθους ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως) ἀεροφιάλαι πεπιεσμένου ἀέρος, περιέχουν συνήθως 7 κυβικὰ μέτρα ἀέρος ὑπὸ πίεσιν 150—200 Kg/Cm². Συνήθως χρησιμοποιοῦνται τρεῖς κατ' ἐλάχιστον ἀεροφιάλαι. Ἡ πλήρωσις γίνεται ὡς ἐξῆς: Συνδέεται ἡ συσκευὴ μὲ τὴν πρῶτην ἀεροφιάλην, ἀνοίγονται αἱ δύο στρόφιγγες καὶ ὁ ἀῆρ διέρχεται ἀπὸ τῆς ἀεροφιάλης εἰς τὴν συσκευὴν μέχρι ἐξισώσεως τῶν πιέσεων. Κατόπιν διακόπτεται ἡ ἔνωσις καὶ συνδέεται ἡ συσκευὴ μὲ τὴν δευτέραν ἀεροφιάλην, ὅποτε καὶ πάλιν διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ὁ ἀῆρ θὰ διαρρεύσῃ πρὸς τὴν συσκευὴν. Τέλος τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται καὶ μὲ τὴν τρίτην ἀεροφιάλην ὅποτε ἡ συσκευὴ θὰ ἔχῃ ἱκανοποιητικῶς πληρωθῆ. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ ἐπαναληφθῆ διὰ περισσοτέρας τῆς μιᾶς συσκευῆς, αἱ περιέχουσαι ὁμοῦ μεγαλυτέραν πίεσιν ἀεροφιάλαι δέον νὰ χρησιμοποιοῦνται τελευταῖαι.

27. Φόρτισις δι' ἀεροσυμπιεστοῦ.

Κατὰ τὴν δι' ἀεροσυμπιεστοῦ φόρτισιν πρέπει νὰ καταβάλλεται προσοχὴ ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῆς λήψεως τοῦ ἀέρος, διότι ὁ ἐναποθηκυσμένος ἀῆρ ὀφείλει νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν καθαρὸς. Πρὸς ἀποφυγὴν λήψεως προϊόντων καύσεως ἐλαίου καὶ ἀκαθαρσιῶν. αἰτίνες θὰ ἡδύνατο νὰ παρασυσθῶν

κατὰ τὴν φόρτισιν, δέον ὅπως οἱ χρησιμοποιοῦμενοι ἀεροσυμπιεσταὶ εἶναι ἐφωδιασμένοι διὰ φίλτρων ἀέρος εἰς τὴν ἐξόδον.

Ἡ δι' ἀεροσυμπιεστοῦ φόρτισις συντελεῖται διὰ συνδέσεως τῆς συσκευῆς μὲ πετρελαιοκίνητον ἀεροσυμπιεστὴν, ὑψηλῆς πίεσεως (150 - 200 Kg/Cm²) καὶ ἀναλόγου ἰσχύος. Περὶ τὸ τέλος τῆς πληρώσεως αἱ ἀεροφιάλαι θὰ εἶναι θερμαὶ δι' ὃ δέον νὰ παραμείνωσι μέχρι οὐ ψυχρανθοῦν, ὅποτε ὁμοῦ ἢ πίεσις θὰ κατέλθῃ περίπου κατὰ 10 %.

Ἡ ἀποπεράτωσις τῆς πληρώσεως τῶν ἀεροφιαλῶν ἐνεργεῖται ἐν συνεχείᾳ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΥΓΙΕΙΝΗ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΝΟΣΟΣ ΤΩΝ ΔΥΤΩΝ.

I. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ.

1. Αἴτια νόσου.

Ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀῆρ τὸν ὅποιον ἀναπνέομεν συντίθεται κυρίως ἀπὸ ὀξυγόνον (20,97 %), ἄζωτον (79 %) καὶ διοξειδίου ἀνθρακός (0,03 %).

Διαρκούσης τῆς καθόδου τοῦ δύτου καὶ καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐν βυθῷ παραμονῆς του, ἀναπνέων οὗτος τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα ὑπὸ πίεσιν, ἀπορροφᾷ καὶ διαλβεῖ ἐντὸς τοῦ σώματός του ὀρισμένην ποσότητα ἄζωτου. Ἡ ποσότης αὕτη μεταφερομένη διὰ τοῦ αἵματος, ἀπορροφᾷται ὑπὸ τῶν ἰσθῶν τοῦ σώματος καὶ δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι μυελῶ ὀστέων, ὅσον ὁ δύτης κατέρχεται εἰς μεγαλυτέρον ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης βάθος καὶ αὐξάνει ἢ διάρκειαν τῆς ὑπὸ τὸ ὕδωρ παραμονῆς τοῦ δύτου.

Διαρκούσης τῆς ἀνόδου τοῦ δύτου τὸ φαινόμενον ἀντιστρέφεται. Τὸ ἀπορροφηθὲν ὑπὸ τῶν ἰσθῶν τοῦ σώματος ἄζωτον ὀδηγεῖται, τῇ μεσολαβῆσει τοῦ αἵματος καὶ πάλιν, εἰς τοὺς πνεύμονας ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐκβάλλεται διὰ τῆς ἀναπνοῆς. Ἐὰν ὁ ἀνοδος εἶναι κανονικῶς καὶ οὐδεὶς διὰ τὸν δύτην κίνδυνος ὑπάρχει. Ἐὰν ὁμοῦ ἢ ἀνοδος εἶναι ταχεῖα, ἢ ἐκκλισις τοῦ ἄζωτου συντελεῖται ἀποτόμως (ὡς ἐκ μιᾶς φιάλης ἀεριοῦχοῦ λεμονιάδος ἀποτόμως ἀνοίγεισης) καὶ ὡς ἐκ τούτου σχηματίζονται φυσαλίδες καὶ προκαλοῦνται ἐμβολαὶ τοῦ ἀρτηριακοῦ συστήματος. Αἱ ἐμβολαὶ αὗται εἶναι γνωσταὶ ὡς Νόσος τῶν Δυτῶν.

Ἡ φύσις καὶ σοβαρότης τῆς προσβολῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ σημεῖον ἐμβολῆς καὶ τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ. Ὅσον πλέον μακροχρόνιος εἶναι ἡ διακοπὴ τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος συνεπείᾳ τῶν σχηματισθειῶν φυσαλίδων, τόσον ἢ δυνατότης ἰάσεως τοῦ παθόντος μειοῦται.

2. Συμπτώματα τῆς νόσου.

Ὁ δύτης ὁ προσβληθεὶς ὑπὸ τῆς Νόσου τῶν Δυτῶν παρουσιάζει τὰ ἐξῆς συμπτώματα :

α) Κηλίδας ἐπὶ τοῦ δέρματος. αὗται δυνατόν νὰ ἔχουν τὴν μορφήν στιγμάτων ἢ ἐρυθμάτων καὶ οἰδημάτων. Τὰ στίγματα δυνατόν νὰ εἶναι τοπικὰ ἢ γενικὰ παρακολουθοῦνται δὲ ὑπὸ νυγμῶν καὶ κνισμῶν. Τὰ ἐρυθμάτα δυνατόν νὰ εἶναι τοπικὰ ἢ γενικὰ, κυκλικὰ (βοῦλες) ἢ ὑπὸ μορφήν καθέτων ραβδώσεων. Τὰ οἰδήματα εἶναι ὀδυνηρά, δυνατόν δὲ νὰ εἶναι τοπικὰ ἢ γενικὰ.

β) Συναίσθημα καταπτώσεως. Κόπωση, μὴ δικαιολογούμενη ἐκ τῆς καταβληθείσης προσπάθειας, καταλαμβάνει τὸν δύτην ἢ ὅποια δυνατόν νὰ συνοδεύηται ἀπὸ ρίγη καὶ ἰδρώτα.

γ) Πόνους τῶν ὀστέων καὶ τῶν μυῶν, ἀρχικῶς ἐλαφροῦς, δυναμένους ὁμοῦ ν' αὐξηθοῦν ἀφορρητικῶς.

δ) Ἀναπνευστικὰς δυσχερείας, ἀποτελοῦσας βαρεῖαν ἐκδήλωσιν προσβολῆς ὑπὸ τῆς Νόσου τῶν Δυτῶν. Ὁ οἰσοφάγος στεγνώνει, αἱ ἀναπνευστικαὶ κινήσεις ἐπιταχύνονται, ἢ βαθεῖα ἀναπνοὴ ἀκολουθουμένη ἀπὸ βῆχρα ἀναστέλλεται ἀπὸ αἰσθημα πόνου. Εἰς βαρεῖας περιπτώσεις τὸ πρόσωπον γίνεταί μέλαν, τὸ δέρμα ἡμιούγρον, ψυχρὸν καὶ τεφρόχρον, ὁ σφυ-

γιάς επιταχύνεται και γίνεται δυσδιάκριτος, ή άρτηριακή πίεσις πίπτει και έπακολουθεϊ μία πλήρης άσφυξία.

ε) Διαταραχάς του νευρικού συστήματος. Αυται παρουσιάζονται άρχικώς με μυρμηγκίασμα εις τας κνήμας, άπώλειαν τής αισθητικότητος, αδυναμίαν των κάτω άκρων οδηγούσαν εις την έπιθυμίαν του παθόντος να κάθεται και ακολουθούνται από πλήρη παράλυσιν των κάτω άκρων περιλαμβανομένων και των εντέρων και τής κύστεως, έξ ου και αι έπιστάσεις ούρων και κοπράνων. Σπανιώτερον παρουσιάζονται επίσης με παραλύσεις των βραχιόνων, των άναπνευστικων μυων ή με σμίκρυνσιν του όπτικου πεδίου, σπανιώτατα δε με καθολικήν μορφήν παραλύσεως οδηγούσων εις την συγκοπήν.

στ) Κωλικόν. Με έλαφρούς, καταλήγοντας εις άφορήτους, πόνους εις την κοιλιακήν χώραν.

3. Χρόνος έμφάνισεως συμπτωμάτων.

Συνήθως τα συμπτώματα προσβολής εκ τής νόσου των δυτών παρουσιάζονται όλιγον μετά την άνάδυσιν του δύτου. Έμφάνισις των συμπτωμάτων έξ (6) ώρας από τής άναδύσεως, άποτελεϊ έξαιρετικήν περίπτωσην, σπανιωτάτην δε ή τυχόν έμφάνισις τούτων δώδεκα (12) μετά την άνάδυσιν ώρας.

4. Νοσήματα και παθήσεις βοηθούντα την νόσον.

Η εν τω αίματι περιεχομένη ποσότης άζώτου κατά την υπό πίεσιν έργασίαν του δύτου, έλαττουμένης τής πίεσεως, άποβάλλεται δια του άναπνευστικού συστήματος αλλά και δια τής άδήλου λεγομένης άναπνοής μέσω των πόρων του δέρματος και του πεπτικού σωλήνος. Δέον έπομένως ν' άπαγορευήται ή έργασία εις δύτας πάσχοντας εκ :

α) Κατάρρου τής ρινός, του λάρυγγος, των βρόγχων και των πνευμόνων είτε εκ πάσης άλλης νόσου ή παθήσεως, έπιπερουσης δυσχέρειαν τής άναπνευστικής λειτουργίας.

β) Κατάρρου του γαστροεντερικού συστήματος.

γ) Παθήσεις δερματικής εκτάσεως ταιούτης, ώστε να παρακωλύη σημαντικώς την άνταλλαγήν τής ύλης.

Γενικώς οι μετερχόμενοι το έπάγγελμα του δύτου, λόγω των λειτουργικών κακώσεων εις άς υποβάλλεται ο οργανισμός τούτων κατά την υπό πεπιεσμένον άέρα έργασίαν, δέον να ωσιν τελείως ύγιείς, ίδια όμως δεν πρέπει να πάσχωσιν, εκτός των άνωτέρω, και εκ των κάτωθι μνημνευομένων παθήσεων :

α) οιασδήποτε παθήσεως τής καρδίας ή τής άορτής, συνεπαγομένης λειτουργικής διαταραχάς.

β) νεφρίτιδος, λιθιάσεως των νεφρών ή ούρηθέρων, ύδρονεφρώσεως, άποστημάτων, όγκων και εκφυλίσεως των νεφρών, τής νόσου του ΑΝΤΙΣΣΟΝ.

γ) οιασδήποτε άλλουίσεως τής ούροδόχου κύστεως, έπαγομένης λειτουργικής διαταραχάς.

δ) όξείας βλεννορροιακής ούρηθρίτιδος.

ε) κακοήθους άναιμίας, λευχαιμίας ή ψευδολευχαιμίας

στ) άρθρίτιδος.

ζ) χρονίας μέσης πυώδους ώτίτιδος, είτε οιασδήποτε φλεγμονής του μέσου ώτος ή τής ευσταχιανής σάλπιγγος.

η) οιασδήποτε φρενίτιδος, νόσου εκδήλου τρόμου, παρεγκεφαλιδικών διαταραχών ή άταξίας οιασδήποτε αιτίας, έπιληψίας έπιπερουσών λειτουργικώς διαταραχάς, άσυμβίβαστους προς το έπάγγελμα του δύτου.

II. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ.

5. Διαπίστωσις υγείας άναδυομένου.

Άμα ως ο άναδυθείς δύτης έπιβιβασθή του σπογγαλιευτικού σκάφους έρωτάται περι τής καταστάσεως τής υγείας του. Έφ' όσον ούτος παρουσιάζει συμπτώματα προσβολής εκ τής νόσου των δυτών, άπαντα τα εις την διάθεσιν του Κυβερνήτου μέσα, ως κατωτέρω περιγράφονται, δέον να χρησιμοποιηθώσιν άμελλητι προς άποκατάστασιν τής υγείας του δύτου.

6. Μέθοδοι θεραπείας.

Δύο είναι αι μέθοδοι θεραπείας του προσβληθέντος εκ τής νόσου ταύτης δύτου :

α) Η μέθοδος τής έπαναπίεσεως, ήτις εφαρμόζεται είτε δια τής εισαγωγής του δύτου εντός του θαλάμου έπαναπίεσεως, είτε εις περίπτωσην μη ύπάρξεως τούτου, δια τής έπανακαταδύσεως αυτού εις την θάλασσαν.

β) Η δια παροχής εισπνοών όξυγόνου εν συνδυασμῳ μετ' άλλων φαρμάκων, έφ' όσον έξ οιασδήποτε συγγνωστής αιτίας ή εφαρμογή τής προηγούμενης μεθόδου είναι άνεφικτος και έφ' όσον το όξυγόνον χορηγείται υπό πίεσιν μεγαλύτεραν τής άτμοσφαιρικής.

7. Διακρίσεις μεθόδου θεραπείας δι' άποπίεσεως.

Η μόνη άμεσος άντιμετώπισις των άτυχημάτων, άτινα έπισυμβαίνουν κατά τας καταδύσεις υπό την έπιφάνειαν τής θαλάσσης, οιασδήποτε μορφής και αν είναι ταύτα είτε δηλαδή προέρχονται από κατάδυσιν εκτελεσθείσαν δια μη άυτονόμου συσκευής είτε δι' άυτονόμου ταιούτης, είναι ή έπαναπίεσις προς δημιουργίαν συνθηκών όμοίων με εκείνας, ύφ' άς έγένετο το άτύχημα και εν συνεχεία ή κλιμακωτή και βραδεία έξοδος του άσθενούς εκ τής ούτω δημιουργηθείσης καταστάσεως. Η άνωτέρω ένεργεια εκτελείται δια δύο μόνον τρόπων :

α) Δια τής άποπίεσεως έπιφανείας (Surface Decompression). Η άποπίεσις έπιφανείας εκτελείται μόνον δια του μηχανήματος του γνωστού υπό τον όρον «θάλαμος έπαναπίεσεως» (Decompression Chamber), εντός του όποιου εισάγεται ο δύτης ούτως ως παρουσιάση συμπτώματα προσβολής εκ τής νόσου των δυτών.

β) Δια τής άποπίεσεως εντός θαλάσσης. Ο τρόπος ούτος είναι γνωστός εις τους άσχολουμένους με την σπογγαλιείαν και εκτελείται έμπειρικώς.

III. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙ' ΑΠΟΠΙΕΣΕΩΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ.

8. Θάλαμος άποπίεσεως - Περιγραφή.

Ο θάλαμος έπαναπίεσεως άποτελείται έξ ενός κυλίνδρου άεροστεγώς κλειομένου, χωρητικότητος κυμαινομένης μεταξύ 50-500 κυβ. ποδών και συνδεομένου μετά άεροσυμπιεστού, δυναμένου ν' αύξηση την εντός του θαλάμου πίεσιν μέχρι 5 σχετικώς άτμοσφαιρας, ήτοι να άναπαραστήση βάθος θαλάσσης μέχρις 28 όργυιων. Ο κύλινδρος ούτος φέρει επίσης καταλλήλως ρυθμιζομένην έξαγωγήν του περιεχομένου άερος, ήλεκτροφωτισμόν, μέσον έπικοινωνίας μετὰ του έξωτερικού (τηλέφωνον) και μικρόν χώρον έξισώσεως των πιέσεων, μέσω του όποιου δύνανται οι έξω των κυλίνδρων εύρισκόμενοι να έπικοινωνούν με τον εντός αυτού άσθενή.

Οι μεγαλύτεροι εκ των άνωτέρω θαλάμων (300 κυβικοί πόδες και άνω) χωρίζονται έσωτερικώς εις δύο ή τρία διαμερίσματα δυνάμενα να έργασθούν άυτονόμως ή να έπιτρέψουν την έξοδον ή έξοδον άτόμων, εντός του κυρίου θαλάμου θεραπείας, χωρίς ή πίεσις τούτου να αύξομειωθή κατ' έλάχιστον.

9. Έτοιμότης θαλάμου - Έκπαίδευσις προσωπικού.

Το άσχολούμενον με τον θάλαμον έπαναπίεσεως προσωπικόν, δέον να είναι πλήρως εκπαιδευμένον εις την χρήσιν και την εν παντί χρόνῳ άπόλυτον έτοιμότητα του θαλάμου. Προς τούτο το προσωπικόν του θαλάμου έπαναπίεσεως δέον να άσκήται περιοδικώς άνατιθεμένης εις ένα έκαστον του προσωπικού τούτου, τής ύπευθύνου εκτελέσεως ώρισμένων καθηκόντων και έργασιων και να μεριμνά δια τον τακτικόν περιοδικόν έλεγchon του μηχανισμού και την καλήν συντήρησιν τούτου.

Το προσωπικόν του θαλάμου έπαναπίεσεως, ύποχρεοϋται ειδικώτερον να έλέγχη κατά πόσον :

α) Αυτός ούτος ο θάλαμος είναι έλεύθερος και ο εν αυτῳ μηχανισμός έτοιμος προς χρήσιν.

β) Ο άεροσυμπιεστής λειτουργή καλῶς και τα τυχόν ύπάρχοντα άεροφυλάκια, εύρίσκονται πεπληρωμένα.

γ) Είναι έλεύθερα ή μεταξύ των διαφόρων τμημάτων του μηχανισμού έπικοινωνία.

δ) Αι διατιθέμεναι φιάλαι καθαροϋ όξυγόνου, είναι

πλήρεις και έφωδιασμένοι διά τών καταλλήλων μανομέτρων και μειωτήρων.

ε) 'Ο υγειονομικός σάκος πρώτων βοηθειών, περιέχει άπαντα τά απαραίτητα είδη.

στ) Αί άεροστεγώς κλειόμεναι θύραι, συντηρούνται ελεύθεραι πάσης βλάβης.

10. Μέτρα προλήψεως πυρκαϊάς.

Πρός πρόληψιν τών εκ πυρκαϊάς κινδύνων επιβάλλονται τά κάτωθι προφυλακτικά μέτρα, ή λήψεις τών οποίων καθίσταται ιδιαίτέρως απαραίτητος και επιτακτική έφ' όσον εις τούς θαλάμους αποπιέσεως χρησιμοποιείται καθαρόν όξυγόνον, όπερ είναι λιαν εύφλεκτον άέριον :

α) 'Απομάκρυνσις εκ του θαλάμου παντός καυσίμου ύλικού.

β) Χρησιμοποίησις χρώματος βραδυφλεγούς, με μεγίστην οικονομίαν.

γ) Συντήρησις του θαλάμου καθαρού και ελευθέρου από έλαιώδεις ουσίας και ταχέως εξατμιζόμενας ύλας, οίουδήποτε είδους.

δ) 'Απόλυτος καθαριότης τών φίλτρων άέρος.

ε) Καλός άερισμός μετά από χρωματισμόν ή άναπόφρευκτον παρουσίαν εύφλεκτου ύλης.

στ) 'Ο μηχανισμός άποθηκεύσεως και παροχής όξυγόνου και είναι ελεύθερος από έλαια.

ζ) 'Ο θάλαμος να περιέχη κλινοσκεπάσματα και ένδύματα εις τό ελάχιστον δυνατόν. Ταύτα ει δυνατόν να είναι κατεσκευασμένα έξ άφλέκτου ουσίας και να είναι ελεύθερα λίπους και έλαιου.

η) 'Ο θάλαμος να μην περιέχη εις τό έσωτερικόν του ηλεκτρικόν διακόπτην ή άλλας ηλεκτρικάς εφαρμογάς, ό δε ηλεκτροφωτισμός τούτου να συντηρηται εις καλήν συνεχώς κατάστασιν.

θ) Πās εισερχόμενος έντός του θαλάμου δέον, όπως εγκαταλείπη έκτός αυτού σιγαρέττα, καπνόν, πίπαν, σπέρτα και άνατηράς.

ι) Μετά την χρησιμοποίησιν όξυγόνου και προτου έκτελεσθή οιάδήποτε μηχανική έργασία, να έκτελήται έπαρκής άερισμός του θαλάμου.

ια) Να ύφίστανται τά κατάλληλα, διά την αντιμετώπισιν πυρκαϊάς, μέσα.

ιβ) 'Εντός και έκτός του θαλάμου να είναι άνηρτημένα πινακίδες ύποδεικνύουσαι τόν κίνδυνον πυρκαϊάς, ίδια έφ' όσον χρησιμοποιείται όξυγόνον, όποτε ό κίνδυνος είναι άπειρώς μεγαλύτερος.

11. Προφυλακτικά μέτρα κατά την χρησιμοποίησιν του θαλάμου.

Κατά την χρησιμοποίησιν του θαλάμου έπαναπίεσεως, δέον να λαμβάνωνται τά ακόλουθα προφυλακτικά μέτρα :

α) να βεβαιούται ότι αι άεροστεγώς κλειόμεναι θύραι είναι ασφαλώς κεκλεισμέναι πριν αύξομειωθή ή πίεσις.

β) να μην παραλείπεται ό έπαρκής άερισμός του θαλάμου κατά σύντομα περιοδικά διαστήματα, ίδια όταν χρησιμοποιηται όξυγόνον.

γ) να παρακολουθηται με ιδιαιτέραν προσοχήν ή ροή του όξυγόνου έφ' όσον χρησιμοποιείται τοιούτον.

δ) να τηρηται ήμερολόγιον θαλάμου εις τό όποιον να άναγράφωνται έπακριβώς αι κινήσεις τούτου.

IV. ΚΑΝΟΝΕΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΔΙ' ΑΠΟΠΙΕΣΕΩΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ.

12. Γενικά - Έξέτασις άσθενούς.

'Η αντιμετώπισις οίουδήποτε περιστατικού τής νόσου δυτών δεν έξαρτάται από τό βάθος, εις τό όποιον κατήλθεν ό καταδύόμενος ούδ' από τόν χρόνον, καθ' όν ούτος παρέμεινεν έντός τής θαλάσσης, αλλά από τά συμπτώματα, τά όποια ένεφάνισεν. Τά στοιχεία βάθος και χρόνος παραμονής είναι χρήσιμα μόνον διά τόν καθορισμόν του τρόπου και του χρόνου, καθ' όν θα άνέλθη ό δύτης εις την επιφάνειαν, ώστε να προφυλαχθή από εκδήλωσιν τής νόσου. Έφ' όσον όμως έξεδηλώθη ή νόσος, κριτήριον διά την επιλογήν του καταλλήλου τρόπου θεραπείας θα αποτελέση μόνον ή βαρύτης των

έμφανισθέντων συμπτωμάτων και ή γενική κατάστασις του άσθενούς. Δέον να ληφθή ύπ' όψιν ότι οίασδήποτε βαρύτητος νόσος των δυτών δύναται να έπισυμβή και εκ καταδύσεως βάθους 5 όργυιών, έμβολή δε του πνεύμονος εκ καταδύσεως βάθους 3 μόνον όργυιών.

'Εάν τά συμπτώματα δεν είναι σοβαρά ό δε πόνος είναι ούχι ισχυρός, ό άσθενής δύναται να έξετασθή πρό τής έναρξεως θεραπείας. Είς ήν όμως περίπτωσιν έμφανισθή εν τών σοβαρών συμπτωμάτων, ή θεραπεία πρέπει να άρχισή άμέσως και χωρίς καθυστέρησιν δι' έξέτασιν ή διά λήψιν άποφάσεως περι τής ακολουθητέας τακτικής.

13. Τρόποι εφαρμογής μεθόδου άποπιέσεως επιφανείας.

'Υφίστανται τέσσαρες τρόποι εφαρμογής τής μεθόδου άποπιέσεως επιφανείας, προς αντιμετώπισιν τών συμπτωμάτων τής νόσου των δυτών, βάσει ισαριθμών πινάκων (1,2,3 και 4) οι όποιοι δεν διαφέρουν ουσιαστικώς μεταξύ των ει μη μόνον κατά τόν χρόνον διαρκείας τής θεραπείας.

Οί πίνακες 1 και 2 αντιμετωπίζουν νόσον εκδηλουμένη μόνον με άλλος, ένψ οι πίνακες 3 και 4 αντιμετωπίζουν νόσον εκδηλουμένη με βαρύτερα συμπτώματα. Ούτως ό πίναξ 3 χρησιμοποιείται, έφ' όσον τό έμφανισθέν σύμπτωμα παρήλθε μετά παραμονήν του δύτου έντός του θαλάμου ύπό έπαναπίεσιν βάθους 28 όργυιών επί 30 λεπτών τής ώρας, ένψ ό πίναξ 4 χρησιμοποιείται εις την περίπτωσιν καθ' ήν τό σύμπτωμα δεν έξηφανίσθη εις τό χρονικόν τουτο διάστημα.

Μολονότι τά προβλεπόμενα βάθη έπαναπίεσεως ύπό των πινάκων 2 και 3 φθάνουν μέχρι 28 όργυιών (με την διαφοράν ότι ό πίναξ 2 είναι μόνον διά πόνον, ένψ ό πίναξ 3 είναι δι' όλα τά υπόλοιπα συμπτώματα) δεν παρίσταται πάντοτε ανάγκη χρησιμοποίησεως των ύπ' αυτών προβλεπόμενων άνωτάτων όρίων έπαναπίεσεως δεδομένου ότι ή ίασις του πάσχοντος δύναται να επιτευχθή και εις κατώτερα τούτων όρια.

'Εφ' όσον ό πίναξ δεν αναφέρει τό βάθος εις τό όποιον, εν τή εφαρμογή τής θεραπείας, έφθάσαμεν, ούδέποτε χρησιμοποιούμεν τό άμέσως μικρότερον βάθος, αλλά πάντοτε τό άμέσως μεγαλύτερον.

'Εφ' όσον κατά την έντός του θαλάμου έπαναπίεσιν δεν φθάνομεν εις την άνωτάτην ένδειξιν βάθους του χρησιμοποιουμένου πίνακος, πρό πάσης διακοπής τής θεραπείας άνερχόμεθα διά λόγους ασφαλείας εις έπαναπίεσιν πέντε εισέτι όργυιών, από τής ένδειξεως εις ήν έξηφανίσθη τό σύμπτωμα.

'Ο παρατιθέμενος θεραπευτικός πίναξ άποπιέσεως έχει ληφθή εκ του U.S. Navy Diving Navships 250-538 και είναι ό ύπ' άριθ. 1-21 επίσημος πίναξ, ό χρησιμοποιούμενος ύπό του Πολεμικού Ναυτικού των Η.Π.Α. Δεν επιτρέπεται όθεν ή αλλοίωσις του χρόνου και του βάθους τά όποια άναγράφονται εν αυτώ ει μη μόνον εάν άποφασισή τουτο ίατρος κάτοχος ειδικού πτυχίου αντιμετωπίσεως νοσημάτων των δυτών.

α) Παράδειγμα εκ πίνακος 2.

'Ο άσθενής έχων ισχυρόν πόνον εις τόν άγκώνα εισήχθη έντός του θαλάμου και ό πόνος απέδραμε ύπό έπαναπίεσιν βάθους 13 όργυιών. Διά λόγους ασφαλείας άνερχόμεθα εις έπαναπίεσιν πέντε (5) εισέτι όργυιών ήτοι φθάνομεν εις έπαναπίεσιν βάθους 18 όργυιών. 'Επειδή ό πίναξ δεν περιέχει την ένδειξιν των 18 όργυιών, αναγόμεθα εις την άμέσως μεγαλύτεραν έπαναπίεσιν βάθους 20 όργυιών και εκ τής ένδειξεως ταύτης κατερχόμεθα σύμφωνα με τας οδηγίας του πίνακος 2.

β) Παράδειγμα εκ πίνακος 3.

'Ο άσθενής ένεφάνισεν έλαφράν παράλυσιν ενός ποδός, τό δε σύμπτωμα έξηφανίσθη μετά την έντός του θαλάμου έπαναπίεσιν βάθους 10 όργυιών. Δεν είμεθα ύποχρεωμένοι να έξαντλήσωμεν τόν πίνακα μέχρι τής έπαναπίεσεως των 28 όργυιών, άνερχόμενοι διά λόγους ασφαλείας εις έπαναπίεσιν 5 εισέτι όργυιών. Βεβαιούμενοι ότι ό άσθενής μετά παραμονήν 10 λεπτών περίπου ύπό την έπαναπίεσιν του νέου τούτου βάθους έχει πλήρως κατά φύσιν και επειδή ύπάρχει εν τώ πίνακι 3 ένδειξις 15 όργυιών άνερχόμεθα εις την άμέ-

σως μεγαλύτεραν ήτοι τῶν 17 ὀργυιῶν. Κατόπιν κατεργά-
μεθα ἀκολουθοῦντες τὰς ἐνδείξεις τοῦ πίνακος τούτου.

14. Ὁδηγία χρήσεως πινάκων ἀποπιέσεως.
Συμπτώματα.

Μόνον πόνος :

Ὁ πόνος παρήλθεν εἰς βάθος μικρότερον τῶν 11 ὀργυιῶν.

Χρησιμοποιήσατε :

Πίνακα 1. Ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἀποπίεσιν διατίθεται καὶ
μηχανισμὸς ἀναπνοῆς ὀξυγόνου (02).

Πίνακα 2Α. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀποπίεσις ἐκτελεῖται διὰ τοῦ
ἀναπνεομένου μόνου ἀέρος.

Ὁ πόνος παρήλθεν εἰς βάθος μεγαλύτερον τῶν 11 ὀργυιῶν.

Χρησιμοποιήσατε :

Πίνακα 2. Ἐφ' ὅσον διατίθεται καὶ μηχανισμὸς ἀνα-
πνοῆς ὀξυγόνου (02).

Πίνακα 2Α. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀποπίεσις ἐκτελεῖται διὰ τοῦ
ἀναπνεομένου ἀέρος.

Ἀποπιέσατε συμφώνως Πίνακι 2 ἢ 2Α.

Σοβαρά, ήτοι :

1. Ἀναισθησία.
2. Ἐμφάνισις σπασμοῦ.
3. Παράλυσις ποδὸς ἢ χειρὸς ἢ δυσκολία χρήσεως
τούτου.
4. Ἐμβολὴ ἀέρος.
5. Διαταραχαὶ ὄρασεως.
6. Οἰασθήποτε μορφῆς ἕλιγγος.
7. Ἀνικανότης ἢ δυσχέρεια ὀμιλίας — ἀκοῆς.
8. Σοβαρὰ ἀδυναμία ἀναπνοῆς — Shoch.
9. Φαινόμενα νόσου δυτῶν ἄτινα ἐπιπροστίθενται ἐνῶ
ἐκτελεῖται ἡ ἀποπίεσις με οἰονδήποτε πίνακα.

Τὰ Συμπτώματα

Παρήλθον ἐντὸς 30 λ. εἰς
βάθος 28 ὀργυιῶν.

Ἀποπιέσατε συμφώνως πί-
νακι 3.

Δὲν παρήλθον ἐντὸς 30 λ.
εἰς βάθος 28 ὀργυιῶν.

Χρησιμοποιήσατε Πίνακα
4.

15. Πίνακες Ἀποπιέσεως

Βάθος ἐπαναπιέσεως	Πίναξ 1	Πίναξ 1Α	Πίναξ 2	Πίναξ 2Α	Πίναξ 3	Πίναξ 4
28			30 λ. ἀήρ	30 λ. ἀήρ	30 λ. ἀήρ	30 λ. - 2 ω ἀήρ
23			12 λ. »	12 λ. »	12 λ. »	30 λ. ἀήρ
20			12 λ. »	12 λ. »	12 λ. »	30 λ. »
17	30 λ. ἀήρ	30 λ. ἀήρ	12 λ. »	12 λ. »	12 λ. »	30 λ. »
13	12 λ. »	12 λ. »	12 λ. »	12 λ. »	12 λ. »	30 λ. »
10	30 λ. (02)	30 λ. »	30 λ. (02)	30 λ. »	30 λ. (02) ἢ ἀήρ	6 ω ἀήρ
8	30 λ. (02)	30 λ. »	30 λ. (02)	30 λ. »	30 λ. (02) ἢ »	6 ω »
7	30 λ. (02)	30 λ. »	30 λ. (02)	30 λ. »	30 λ. (02) ἢ »	6 ω. »
5		60 λ. »	60 λ. (02)	2 ω. »	12 ω. ἀήρ	11 ω ἀήρ καὶ εἶτα 1ω. (02) ἢ ἀήρ
3		60 λ. »		2 ω. »	2 ω. »	1 ω. ἀήρ καὶ εἶτα 1 ω. (02) ἢ ἀήρ
2	5 λ. (02)	2 ω. »	5 λ. (02)	4 ω. »	2 ω. »	1 ω ἀήρ καὶ εἶτα 1ω. (02) ἢ ἀήρ
Ἐπιφάνεια		1 λ. ἀήρ		1 λ. »	1 λ. »	1 λ. (02)

Ἐπεξηγήσεις :

1. Οἱ χρόνοι νοοῦνται εἰς ὥρας (ω) καὶ πρῶτα λεπτὰ (λ.).
2. Διὰ τῆς ἐνδείξεως (02) νοεῖται ἡ εἰσπνοὴ καθαροῦ ὀξυγόνου παρεχομένου ἐκ φιαλῶν.
3. Διὰ τῆς ἐνδείξεως ἀήρ, νοεῖται κοινὸς ἀτμοσφαιρικός ἀήρ παρεχόμενος δι' ἀεροσυμπιεστοῦ.
4. Ὁ πάσχων εἰσάγεται εἰς τὸν θάλαμον, ὑπὸ πίεσιν ἐπιφανείας.
5. Ρυθμὸς αὐξήσεως πίεσεως, τέσσαρες (4) ὀργυιαὶ κατὰ πρῶτον λεπτόν.
6. Ρυθμὸς ἐλαττώσεως πίεσεως, ἓν (1) λεπτόν μεταξὺ τῶν σταθμῶν.

16. Πίναξ ἐμφαινῶν τὰς πιέσεις θλιβομέτρου ἐπαναπιέ-
σεως εἰς χιλιόγραμμα (ἀτμοσφαιρας) ἢ λίτρας μετὰ τῶν
ἀντιστοίχων πρὸς αὐτὰς βαθῶν εἰς ὀργυιας.

Βάθος εἰς ὀργυιας	Ἐνδείξεις θλιβομέτρου		Βάθος εἰς ὀργυιας		Ἐνδείξεις θλιβομέτρου	
	εἰς χιλιόγ. εἰς λίτρ.		εἰς χιλιόγ. εἰς λίτρ.			
1	0.2	2.7	15	2.8	40.1	
2	0.4	5.3	16	3.0	42.8	
3	0.6	8.0	17	3.2	45.5	
4	0.7	10.7	18	3.4	48.2	
5	0.9	13.4	19	3.6	50.8	
6	1.1	16.0	20	3.9	53.5	
7	1.4	18.7	21	3.9	56.1	
8	1.5	21.4	22	4.1	58.8	
9	1.7	24.1	23	4.3	61.5	
10	1.9	26.7	24	4.5	64.2	
11	2.1	29.4	25	4.7	66.9	
12	2.3	32.1	26	4.9	69.6	
13	2.4	34.8	27	5.1	72.2	
14	2.6	37.4	28	5.3	74.8	

17. Ρύθμισις καταδύσεως.

Ὁ συνήθης ἀκολουθούμενος ρυθμὸς καταδύσεως ἐντὸς
τοῦ θαλάμου εἶναι 4 ὀργυιῆς κατὰ πρῶτον λεπτόν. Ἐπι-
σοβαρῶν συμπτωμάτων ἢ κατάδυσις δύναται νὰ ἐπιτα-
χυνθῇ ὡς ἐπίσης ἐπὶ μὴ ἀνοχῆς ὑπὸ τοῦ κ ταδυομένου τοῦ
ρυθμοῦ τῶν 4 ὀργυιῶν ἢ κατάδυσις συνεχίζεται με ρυθμὸν
βραδύτερον.

18 Βάθος καταδύσεως.

Ὡς πρὸς τὸ βάθος καταδύσεως σημειοῦται ὅτι :

α) Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιοῦνται κλάσματα τοῦ
εἰς τὸν πίνακα ἀναγεγραμμένου βάθους. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν
τὸ ἐνδεικνυόμενον βάθος θεραπείας δὲν ἀναγράφεται, χρη-
σιμοποιεῖται τὸ ἀμέσως μαγελύτερον.

β) Δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται βάθος μαγελύτερον
τῶν 28 ὀργυιῶν, εἰ μὴ μόνον κατόπιν ἀποφάσεως εἰδικοῦ
ιατροῦ.

Ὁ βραδύνων νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸν θάλαμον ἐπαναπιέ-
σεως δύτης τίθεται ὑπὸ ὑψηλοτέρων πίεσιν ἀνεξαρτήτως τῶν
δεδομένων τοῦ χρησιμοποιουμένου πίνακος. Ὑπὸ τὴν ὑψη-
λοτέρων ταύτην πίεσιν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ παρα-
μείνῃ ὁ δύτης πλέον τῆς μιᾶς ὥρας, μετὰ παρέλευσιν τῆς

ίποιας ή πίεσις δέον να μειωθῆ εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν βαθμίδα.

Ἡ πίεσις ὑπ' ἣν ἀρχικῶς τίθεται ὁ δῦτης ἀνῆλθεται μέχρι οὗ οὗτος παύσει να αἰσθάνεται πόνους εἰς τὰς κλειδώσεις καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θεραπείας ὁ δῦτης δέον να κρατηθῆ ἐπὶ ὕωρον ἐντὸς τοῦ θαλάμου με ἀνοικτὴν τὴν θύραν καὶ ἐπὶ 24ωρον εἰς περιοχὴν ἐγγὺς τοῦ θαλάμου ὥστε εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης να ἐπαναληφθῆ ἡ θεραπεία, ἐκτὸς ἀν ἡ ἐμφανισθεῖσα νόσος ἦτο πολὺ ἐλαφρὰ καὶ ἀπέδραμεν ταχέως.

19. Ἀκολουθητέα θεραπεία ἐν περιπτώσει ἐπιδεινώσεως.

Ἐὰν τὰ συμπτώματα ὑποτροπιάζουν, ἐνῶ ἡ θεραπεία βαίνει πρὸς τὸ τέλος, ἐπαναπίζεται ὁ ἀσθενὴς μέχρι τοῦ βάθους εἰς τὸ ὅποιον ταῦτα ἐξαφανίζονται, οὐδέποτε ὅμως εἰς βάθος ὀλιγώτερον τῶν 5 οὐδὲ περισσώτερον τῶν 28 ὀργυιῶν ἀκολουθουμένης τῆς κατωτέρω θεραπευτικῆς ἀγωγῆς. Ἐὰν τὰ συμπτώματα ἀνήκουν εἰς τὰ ἐλαφρὰ (πόνους).

α) Ἐὰν ἡ ἐπαναπίεσις ἐφθασε μέχρι τὰς 10 ὀργυιάς, ὁ ἀσθενὴς ἀποπίζεται συμφώνως τῷ πίνακι 3.

β) Ἐὰν ἡ ἐπαναπίεσις ἀνῆλθε πέραν τῶν 3 ὀργυιῶν διατηρεῖται ὁ ἀσθενὴς ἐπὶ 30 λεπτὰ ἐλεύθερος νοσηρῶν συμπτωμάτων εἰς τὸ βάθος ὅπερ τὸν ἀνεκούφισε καὶ συμπληρώνεται ἡ θεραπεία ἀπὸ τοῦ βάθους τούτου συμφώνως τῷ πίνακι 3.

γ) Ἐὰν ὁ πρὸ τῆς ὑποτροπῆς τῶν συμπτωμάτων ἀκολουθούμενος πίναξ ἦτο ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 3, τότε μετὰ τὴν ὑποτροπήν, ἀπασαί αἱ κινήσεις ἀκολουθοῦν τὰς βαθμίδας τοῦ πίνακος 4.

Ἐὰν τὰ ὑποτροπιάσαντα συμπτώματα ἀνήκουν εἰς τὰ βαρέα τοιαῦτα τότε, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀρχικῶς ἀκολουθέντος πίνακος, ἀκολουθοῦνται αἱ κινήσεις τῶν πινάκων 3 ἢ 4 ἀναλόγως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῶν.

20. Χρῆσις ὀξυγόνου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῷ θαλάμῳ θεραπείας τοῦ παθόντος δῦτου συνιστᾶται ἡ παρ' αὐτοῦ εἰσπνοὴ καθαροῦ ὀξυγόνου, εἰς χαμηλὰς μόνον κλίμακας πίεσεως. Ὁ δῦτης θὰ πρέπει να εἶναι ἐξοικειωμένος εἰς τὴν ἀπλὴν χρῆσιν τῆς προσωπίδος ὀξυγόνου τοῦ θαλάμου, ὁ δὲ παρακολουθῶν τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ να ρυθμίζῃ τὴν παροχὴν ὀξυγόνου διὰ τῆς στρόφιγγος ἐλαττώσεως πίεσεως τῆς φιάλης τροφοδοτήσεως.

Δὲν ἐπιτρέπεται να χρησιμοποιηθῆ ὀξυγόνον εἰς ἀσθενῆ, ὁ ὅποιος δὲν ἔχει ἐκ τῶν προτέρων ὑποστῆ δοκιμασίαν ἀντοχῆς εἰς ὀξυγόνον. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δι' ὀξυγόνου θεραπείας ὁ ἐπὶ τῆς θεραπείας ἐντεταλμένος δέον:

α) να βεβαιοῦται ὅτι ἡ μάσκα ἐφαρμόζει καλῶς,

β) να παρίσταται ἐντὸς τοῦ θαλάμου, εἰς τρόπον ὥστε ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως σπασμῶν, να θέσῃ μικρὸν τεμάχιον ἐλαστικοῦ μεταξὺ τῶν ὀδόντων τοῦ ἀσθενοῦς,

γ) να διακόπτῃ ἀμέσως τὴν εἰσπνοὴν ὀξυγόνου καὶ ἀφαιρῆ τὴν μάσκαν, ἐφ' ὅσον ἐμφανισθῆ ἐν τῶν κατωτέρω συμπτωμάτων:

αα) Μικραὶ συσπάσεις τῶν μυῶν ἢ γενικευμένοι σπασμοὶ τοῦ σώματος.

ββ) Ἰλιγγος.

γγ) Ναυτία.

δδ) Ἀδυναμία ὀράσεως.

δ) Ἐμφανιζομένου ἐνὸς τῶν ἀνωτέρω συμπτωμάτων να μεταπίπτῃ ἐκ τοῦ πίνακος 1 εἰς τὸν πίνακα 1Α καὶ ἐκ τοῦ πίνακος 2 εἰς τὸν πίνακα 2Α. Ἐὰν ἐφαρμόζῃ τοὺς πίνακας 3 καὶ 4 να συνεχίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τούτων χρησιμοποιοῦν ἀντὶ ὀξυγόνου ἀέρα.

21. Διπλασιασμὸς χρόνου ἐπαναπίεσεως.

Εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις ὁ χρόνος παραμονῆς ἐν τῷ θαλάμῳ ἐπαναπίεσεως διπλασιάζεται:

α) ἐὰν ὁ ἀσθενὴς προσεβλήθῃ κατὰ τὴν δευτέραν ἢ τρίτην κατάδυσιν τοῦ ἔστω καὶ ἐὰν ἔχη μεσολαβῆσει χρονικὸν διάστημα 4 ὡρῶν. ἀπὸ τῆς προηγούμενης του κατωδύσεως.

β) ἐὰν ὁ ἀσθενὴς εἶναι παχύσαρκος καὶ κατεδύθῃ εἰς μεγάλην βάθος παραμείνας ἐπὶ χρόνον μεγαλύτερον τοῦ κανονικοῦ.

γ) ἐὰν ὁ ἀσθενὴς εἰργάσθῃ σκληρὰ (π.χ. ἀντιθέτως πρὸς ὑπάρχον ρεῦμα).

22. Ἀερισμὸς θαλάμου.

Ἐν λειτουργίᾳ θαλάμου ἐπαναπίεσεως δέον ν' ἀερίζεται διὰ συγχρόνου ἀνοίγματος τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἀέρος εἰς τρόπον, ὥστε να δημιουργηθῆ ἰσχυρὰ κυκλοφορία ἐντὸς τοῦ θαλάμου χωρὶς ἡ πίεσις να αὐξομειοῦται. Ὅσον μικρότερα εἶναι ἡ χωρητικότης τοῦ θαλάμου ἢ ὅσον περισσότερο ἄτομα εὐρίσκονται ἐντὸς τούτου, τοσοῦτον πικρότεροι δέον να εἶναι οἱ ἀερισμοί, ὥστε τὸ ἐντὸς τοῦ θαλάμου περιβάλλον να παραμένῃ ἱκανοποιητικὸν διὰ τοὺς ἐντὸς αὐτοῦ εὐρισκομένους.

Ἐμπειρικῶς, ὁ ἀερισμὸς ἐκτελεῖται ἐπὶ χρόνον 3 περίπου λεπτῶν εἰς ἕκαστον διάστημα 15—30 λεπτῶν.

23. Συνήθεις παραλείψεις κατὰ τὴν θεραπείαν.

Ἐπισημαίνονται ἐνταῦθα εἶναι ἐκ τῶν συνήθως σημειουμένων παραλείψεων αἱ ὁποῖαι δύνανται να ἔχουν σοβαρὰν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς υγείας τοῦ πάσχοντος καὶ δέον να ἀποφεύγωνται. Οὕτω παραλείπεται συνήθως:

α) να ἀναφέρονται ἐγκαίρως ἀπὸ τὸν πάσχοντα δῦτη, τὰ συμπτώματα ἅτινα οὗτος αἰσθάνεται,

β) να ὑποβάλλονται εἰς θεραπείαν αἱ ἀμφίβολοι περιπτώσεις.

γ) ἡ ἐγκαίριος ἐνάρξις τῆς θεραπείας,

δ) ἡ ἐγκαίριος διάγνωσις τῶν βαρέων συμπτωμάτων,

ε) ἡ ἐκτέλεσις ἐπαρκῶς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς,

στ) ἡ διατήρησις τοῦ πάσχοντος ἐγγὺς τοῦ θαλάμου μετὰ τὸ πέρας τῆς θεραπείας.

24. Ἐλεγχος θεραπείας.

Τὸ χειριζόμενον τὸν θαλάμον ἐπαναπίεσεως προσωπικὸν δέον, ὡς καὶ ἐν παραγράφῳ 9 τοῦ παρόντος Μέρους ἐκτίθεται, να εἶναι εἰδικευμένον καὶ ἱκανὸν να ἐλέγξῃ τὴν προληπτικὴν ἀποπίεσιν οἰουδήποτε εὐρισκομένου ἐντὸς τοῦ θαλάμου, τὴν θεραπευτικὴν ἀποπίεσιν τοῦ ἀσθενοῦς καὶ γενικῶς να ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς τηρητέας θεραπευτικῆς ἀγωγῆς ἀνά πᾶσαν στιγμὴν καὶ δι' οἰανδήποτε περίπτωσιν.

Ἐπὶ τῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς ἐντεταλμένος ὑποχρεοῦται ὅπως:

α) εἰς περίπτωσιν ἐμφανίσεως εἰς τὸν ἀσθενῆ συμπτώματος μόνον πόνου, ὅστις παρήλθε πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς ἐπαναπίεσεως βάθους 10 ὀργυιῶν, βεβαιοῦται ἀπολύτως ὅτι ὁ πόνος πράγματι παρήλθεν ἄλλως δέον να ἀκολουθήσῃ τὴν θεραπείαν τοῦ πίνακος 1.

β) ἐφ' ὅσον ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς ἐφθασεν εἰς τὸ μέγιστον ἐνδεικνυόμενον θεραπευτικὸν βάθος, πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ἐπιστροφή εἰς τὴν ἐπιφανείαν ἐλέγξῃ καὶ πιστοποιήσῃ ὅτι ὑφίσταται πλήρης ἀνακούφισις καὶ ἀποδρομὴ τῶν νοσηρῶν συμπτωμάτων, ὅτι οὐδεμίαν ὑπάρχει νέα ἐπιπλοκὴ καὶ ὅτι ὁ ἀσθενὴς ἐφ' ὅσον τὸ μέγεθος τοῦ θαλάμου ἐπιτρέπει τοῦτο, δύναται να βαδίσῃ ὄρθιος ἐντὸς αὐτοῦ.

γ) ἐλέγξῃ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἀφιξίν εἰς ἕνα ἕκαστον σταθμὸν ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ τὰ διαστήματα παραμονῆς εἰς τοὺς, μεγάλου χρόνου, σταθμούς.

δ) να παρακολουθῆ τὸν ἀσθενῆ καὶ παρεμποδίσῃ τὸν να κοιμᾶται πλέον τῆς μιᾶς ὥρας, ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ τὰς ἀλλαγὰς τοῦ βάθους, διότι τὰ συμπτώματα δύνανται να ἐμφανισθῶσιν ἢ να ὑποτροπιάσωσι καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὕπνου,

ε) ἐφ' ὅσον ἡ χωρητικότης τοῦ θαλάμου τὸ ἐπιτρέπει, εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ θαλάμου πρὸς παρακολούθησιν τοῦ ἀσθενοῦς ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀσθενὴς :

αα) ἐμφανίσῃ ἐν τῶν βαρέων συμπτωμάτων,

ββ) εἰσπνῆ ὀξυγόνον καὶ

γγ) δι' οἰανδήποτε ἄλλην αἰτίαν ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ἰσχύει ἰδιαίτερας παρακολούθησεως,

στ) παρακολουθῆ ἀγρύπνως τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀσθενοῦς καθ' ὃν χρόνον οὗτος εἰσπνέει ὄξυγόνον, νὰ εἰσπνέῃ δὲ ὄξυγόνον καὶ αὐτὸς οὗτος ὡς ἀκολουθῶς:

αα) κατὰ τὴν διάρκειαν ἐφαρμογῆς τοῦ πίνακος 1, ἐπὶ 30 λεπτὰ εἰς τὸ βάθος τῶν 7 ὄργυιῶν,

ββ) κατὰ τὴν διάρκειαν ἐφαρμογῆς τοῦ πίνακος 2, ἐπὶ μίαν ὥραν εἰς τὸ βάθος τῶν 5 ὄργυιῶν,

γγ) κατὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν πινάκων 3 καὶ 4 ἀπὸ τὸ βάθος τῶν 7 ὄργυιῶν καὶ κάτω, ἐφ' ὅσον χρόνον εἰσπνέει καὶ ὁ ἀσθενής.

V. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙ' ΑΠΟΠΝΕΥΣΕΩΣ ΕΝΤΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

25. Γενικά:

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν διάθεσίν μας καὶ εἰς ἀπόστασιν ὀλιγωτέραν τῶν τριῶν ὥρῶν πλοῦ θάλαμος ἐπαναπίεσεως, ἐφαρμόζεται ἡ δι' ἀποπίεσεως ἐντὸς θαλάσσης θεραπεία ἥτοι ἡ διὰ τῆς ἐντὸς τῆς θαλάσσης, ἐπανακαταδύσεως τοῦ δύτου.

26. Τρόπος ἐφαρμογῆς θεραπείας.

Συνήθως ὁ δύτης ἐπανακαταδύεται μέχρις ὅτου παύσει νὰ αἰσθάνεται πόνους εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ ἐπανακαταδύσωμεν τὸν δύτην εἰς βάθος μείζον τῶν 16 ὄργυιῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνοδὸν, αὕτη πραγματοποιεῖται διὰ τῆς ἀναδύσεως τοῦ δύτου μὲ τὴν κατωτέρω ἀναγραφομένην κατὰ βάθος ταχύτητα:

α) ἀπὸ τὰς 16 μέχρι τὰς 11 ὄργυιάς μὲ ταχύτητα 2 ποδῶν περίπου, ἥτοι 70 ἐκ. τοῦ μέτρου ἀνά πρῶτον λεπτόν.

β) ἀπὸ τὰς 11 μέχρι τὰς 5,5 ὄργυιάς, μὲ ταχύτητα ἐνὸς ποδὸς περίπου (35 ἐκ. μ.) ἀνά πρῶτον λεπτόν.

γ) ἀπὸ 5,5 μέχρι τὰς 4 ὄργυιάς, μὲ ταχύτητα κατὰ τι μικροτέραν τοῦ ἐνὸς ποδὸς (25 ἐκ. μ.) ἀνά πρῶτον λεπτόν.

δ) ἀπὸ 4 ὄργυιάς μέχρι τῆς ἐπιφανείας, μὲ ταχύτητα ἡμίσεος ποδὸς (15 ἐκ. μ.) ἀνά πρῶτον λεπτόν.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὡς ἔνω περιγραφομένης ἐπανακαταδύσεως ὁ δύτης ἐξακολουθεῖ νὰ μὴ ἔχη καλῶς, ἡ ἐπανακατάδυσις ἐπαναλαμβάνεται πλὴν ὅμως ἡ ἀνέλκυσις αὐτοῦ πραγματοποιεῖται μὲ βραδυτέραν τῆς ὡς ἔνω ταχύτητος.

Ἐφ' ὅσον ὁ δύτης ὡς ἐκ τῆς προσβολῆς του ἔχει ἀπωλέσει τὰς αἰσθήσεις του καὶ δὲν δύναται μένος του νὰ ἐπανακαταδύθῃ, ἐνδείκνυται ὅπως ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν κατέρχεται πρὸς βοήθειάν του καὶ ἕτερος δύτης καθοδηγῶν τοῦτον ὡς ἀνωτέρω, κατὰ τὴν ἀνάδυσίν του.

VI. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙ' ΕΙΣΠΝΟΩΝ ΟΞΥΓΟΝΟΥ.

27. Γενικά:

Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲν ὑπάρχει θάλαμος ἐπαναπίεσεως, οὐδὲ εἶναι δυνατὴ ἡ μεταφορὰ τοῦ παθόντος εἰς σημεῖον ἐνθα ὑπάρχει τοιοῦτος θάλαμος, οὐδὲ εἶναι ἐπίσης δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις ἐπανακαταδύσεως, συνιστᾶται ἡ εἰς τὸν πάσχοντα παροχὴ εἰσπνοῶν καθαροῦ ὄξυγόνου, ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ἐπὶ τοῦ σπογγαλιευτικοῦ φιάλης ὄξυγόνου, διὰ τοῦ ἀσκοῦ.

Αἱ εἰσπνοαὶ ὄξυγόνου βοηθοῦσι σημαντικῶς εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς υγείας τοῦ δύτου, πρέπει ὅμως νὰ δίδονται μεθόδικῶς ὁμοῦ μετ' ἄλλων φαρμάκων. Ποσότης 30—40 λίτρων ὄξυγόνου εἰσπνεομένου καθ' ἑκάστην εἰς δύο δόσεις πρῶταν καὶ ἑσπέραν εἶναι ἐνδείξιμένη.

Δύται βαθέως καταδύομενοι ἢ ταχέως ἀνερχόμενοι καὶ ἂν ἔτι οὐδὲν σύμπτωμα παρουσιάζουσι θὰ πρέπει μετ' ἑκάστην ἀνάδυσιν εἰς τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα νὰ εἰσπνέουν καθαρὸν ὄξυγόνον ἐπὶ 10 λεπτά. Ἐνεκεν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω κεφαλαίως σημασίας τοῦ ὄξυγόνου ἕκαστον τῶν εἰς τὴν σπογγαλιεῖαν χρησιμοποιουμένων σκαφῶν, ἐπιβάλλεται νὰ φέρῃ ἐπ' αὐτοῦ μίαν τουλάχιστον εἰδικὴν σιδηρὰν φιάλην πεπεσμένου ὄξυγόνου ἐφωδιασμένην δι' εἰδικῶν εἰσπνευστήρων (ἀσκοῦ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΕΓΤΕΡΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΥΤΩΝ — ΤΡΟΠΟΙ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΟΥΤΩΝ — ΠΑΡΟΧΗ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ.

I. ΕΓΤΕΡΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ — ΤΡΟΠΟΙ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ.

28. Ὅργανα ὑποκειμένα εἰς παθήσεις λόγῳ τῆς πίεσεως.

Τὰ ζῶντα κύτταρα τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ ἀποτελούμενα κυρίως ἐξ ὕδατος καὶ πρακτικῶς ἀσυμπίεστα δύνανται νὰ ἀντιμετωπίσουν πάρα πολὺ ὑψηλὰς πιέσεις. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ὁ ὑπὸ πίεσιν ἀήρ τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος εἰσδύει ἐλευθέρως εἰς ὅλας τὰς ζώσας κοιλότητες (πνεύμονας, μέσον οὔς, κόλπους), τὸ σῶμα δύναται νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς πιέσεις ταύτας χωρὶς νὰ ἐμφανισθῇ διαταραχὴ τις. Ἐὰν ἀντιθέτως ἡ ἐλευθέρα εἰσδυσίς τοῦ ὑπὸ πίεσιν ἀέρος ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω κοιλότητων παρεμποδισθῇ, τότε δύναται νὰ ἐμφανισθοῦν τὰ κάτωθι νοσηρὰ συμπτώματα:

α) Μέσον οὔς. Τοῦτο ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰς ἀναπνευστικὰς ὁδοὺς δι' ἐνὸς λίαν στενοῦ πόρου, καλουμένου εὐσταχιανῆ σάλπιγγι, ὅστις δὲν ἐπιτρέπει τὴν διόδον εἰς τὸν ἀέρα εἰ μὴ μόνον κατόπιν προσπαθείας. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ τυμπάνου, εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς πίεσεως τοῦ ὕδατος καὶ διὰ νὰ ἰσορροπήσῃ ἔχει ἀνάγκη μιᾶς ἀντιθέτου πίεσεως ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ τυμπάνου. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς προοίσεως καὶ τμηματικῆς εἰσόδου ἀέρος πρὸς τὸ μέσον οὔς ἐκ τῶν ἀναπνευστικῶν ὁδῶν καὶ εἰς ποσότητα τοιαύτην, ὅσην ἐπιτρέπει τὸ εὖρος κ' ἡ ἐλευθέρα διόδος τῆς εὐσταχιανῆς σάλπιγγος. Ὁ καταδύομενος, ὅθεν, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς καταδύσεως εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ τυμπάνου ἀύξομιουμένην πίεσιν. Τοῦτο εἶναι ἰδιαιτέρως ἀναγκαῖον κατὰ τὴν κάθοδον, διὰ συνεχῶς χρησιμοποίησεως τῆς εὐσταχιανῆς τοῦ σάλπιγγος, εἴτε πιέζων τὴν μύτην ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ πλαισίου τῆς μάσκας καὶ προσπαθῶν νὰ ἐκπνεύσῃ, εἴτε ἐνεργῶν κινήσεις καταπόσεως ἀναλόγως τῆς εὐκαιρίας ἣν παρέχει εἰς τὸν δύτην τὸ χρησιμοποιοῦμενον διὰ τὴν σπογγαλιεῖαν μέσον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐμφανισθῇ οἰοδῆποτε ἄλγος εἰς τὰ ὦτα, ὅπερ εἶναι σημεῖον ὅτι ἡ πίεσις ἡ ἐξασκουμένη ἐπὶ τῶν δύο ἐπιφανειῶν τοῦ τυμπάνου δὲν ἰσορροπεῖται καὶ δὲν εὐρίσκεται τοῦτο εἰς μέσην καὶ οὐδετέραν θέσιν ἀπὸ ἀπόψεως εἰσοχῆς ἢ ἐξοχῆς, ὁ δύτης ἀδυνατεῖ νὰ συνεχίσῃ τὴν κατάδυσιν.

Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῶν καταδύομενων ἐμφραξίς τοῦ ἔξω ἀκουστικοῦ των πόρου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐπὶ τοῦ τυμπάνου ἀσκουμένης πίεσεως τῆς θαλάσσης, διότι τότε ἡ μονομερῶς μέσῳ τῆς εὐσταχιανῆς σάλπιγγος, ἐνεργοῦσα ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ τυμπάνου πίεσις τείνει νὰ θραύσῃ τοῦτο πρὸς τὰ ἔξω.

β) Κόλποι. Οὗτοι εἶναι ἀεροφόροι κοιλότητες, εὐρισκόμεναι περίξ τῆς μύτης καὶ ἀνωθεν τῶν ὀφρῶν καὶ ἐρχόμεναι εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰς ἀναπνευστικὰς ὁδοὺς διὰ στενῶν πόρων, οἵτινες ἐκβάλλουν ἐντὸς τῆς μύτης. Ἐπὶ ἐμφράξεως, ὅθεν, τῶν ἀνωτέρω πόρων ἢ ἐντὸς αὐτῶν πίεσις δὲν δύναται νὰ ἐξισωθῇ μὲ ἐκείνην τοῦ περιβάλλοντος, ἥτις ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ λεπτοῦ ὀστείνου τοιχώματός των, πιέζουσα τοῦτο πρὸς τὰ ἔσω, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν ἰσχυροῦ τοπικοῦ ἄλγους.

γ) Πνεύμονες. Παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν κατάδυσιν οἱ πνεύμονες οὐδεμίαν ὑφίστανται μηχανικὴν διαταραχὴν, ἐὰν ὁ καταδύομενος ἐμποδίσῃ τὴν ἐλευθέραν ἀναπνοήν του, ὁ ἐντὸς τῶν πνευμόνων περιεχόμενος ἀήρ αὐξάνει κατ' ὄγκον, ἐφ' ὅσον ἡ ἐξωτερικὴ πίεσις ἐλαττοῦται. Ἐκ τῆς τοιαύτης ἐσωτερικῆς ὑπερτάσεως δύναται νὰ προκληθῇ ἔμβολη τοῦ πνεύμονος, μὲ ἀποτελέσματα λίαν δυσάρεστα καὶ δι' αὐτὴν ἔτι τὴν ζωὴν τοῦ δύτου. Δέον ὅθεν ὁ καταδύομενος νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν του ὅτι, ἐντὸς τοῦ ὕδατος δὲν παύουν αἱ ἀναπνευστικαὶ κινήσεις καὶ ὅτι ἡ ἀναπνοὴ πρέπει νὰ συνεχίζεται πάντοτε ἐλευθέρως.

29. Ἀναισθησία.

Ἀναισθησία, εἶναι ἡ ἐκτὸς συνειδήσεως κατάστασις εἰς ἣν δύναται νὰ περιέλθῃ ὁ δύτης, εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς καταδύσεως, εἴτε ἐντὸς 24 ὥρῶν μετ' αὐτὴν.

Ἐάν εἰς περίπτωσιν ἀναισθησίας διαπιστωθῆ ὅτι ὁ πάσχων δὲν ἀναπνέει, δέον νὰ γίνῃ ἄμεσος ἐναρξίς ἐκτελέσεως τεχνητῆς ἀναπνοῆς. Ἐάν διατίθεται θάλαμος ἐπικυπνιστικῆς εἰς τοιοῦτον μέγεθος ὥστε νὰ εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ καὶ ὁ ἐκτελων τὴν τεχνητὴν ἀναπνοήν, ὁ πάσχων τίθεται ὑπὸ ἐπαναπίεσιν ἐντὸς θαλάμου, ἐνῶ συνεχίζεται ἡ τεχνητὴ ἀναπνοή.

Παραλλήλως δέον νὰ ἐξετασθῆ ὁ πάσχων πρὸς ἐξακριβωσιν ὑπάρξεως τυχόν τραυμάτων ἢ ἄλλων ἀνωμαλιῶν αἰτινες χρήζουσι παροχῆς πρώτων βοηθειῶν.

Ἡ τεχνητὴ ἀναπνοὴ ἐκτελεῖται διὰ καταλλήλου μηχανήματος, πλὴν ὅμως οὐδέποτε ἀναμένεται ἡ ἀριεξίς τοιοῦτου μηχανήματος, ἀλλὰ γίνεται ἐναρξίς ἐκτελέσεως τεχνητῆς ἀναπνοῆς δι' ἐνὸς τῶν συνήθων, διὰ τῶν χειρῶν, τρόπων. Ἡ τεχνητὴ ἀναπνοὴ τῇ βοηθείᾳ ὀξυγόνου συνεχίζεται ἄνευ διακυψίσεως, εἰς τὸν θάλαμον καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναπίεσεως, ἣτις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον νὰ ἐνεργῆται εἰς βάθος μεγαλύτερον τῶν 10 ὀργυιῶν, μέχρις ἀποκαταστάσεως τῆς πλήρους φυσιολογικῆς ἀναπνοῆς ἢ τῆς διαπιστώσεως ὅτι ὁ πάσχων, εἶναι ἤδη νεκρός.

Ἡ ἀναισθησία τοῦ δύτου προέρχεται εἴτε ἐξ ἐμβολῆς ἀέρος, εἴτε ἐκ βαρείας νόσου τῶν δυτῶν, ἔστω καὶ ἂν ἡ βαρεῖα κατάστασις αὐτοῦ, φαίνεται δικαιολογημένη ἐξ ἄλλων περιστατικῶν. Ὡς ἐκ τούτου ὁ πάσχων δέον νὰ εἰσαχθῆ εἰς τὸν θάλαμον πρὸς ἐπαναπίεσιν, ἐκτὸς ἐάν :

α) ὁ πάσχων ἐπανεβῆ εἰς κατάστασιν συνειδήσεως καὶ εἶναι τελείως ἐλεύθερος ἀπὸ συμπτώματα προσερχόμενα ἀπὸ τὸ νευρικὸν σύστημα.

β) ἡ δυνατότης ἐμβολῆς ἀέρος ἢ νόσου τῶν δυτῶν ἀποκλείονται πλήρως καὶ ἄνευ οἰασθήποτε ἀμφιβολίας.

30. Ἀτύχημα ὤτων.

Τὸ ἀτύχημα τῶν ὠτων, ὀφείλεται εἰς τὴν μὴ ἐξισορροπῆσιν τῆς ἔσω πρὸς τὰ ἔξω ἀσκουμένης ἐπὶ τῶν τυμπάνων πίεσεως εἴτε λόγῳ ταχείας καταδύσεως εἴτε λόγῳ διαμαρτίας ἢ παθήσεως τινος τῶν ὠτων. Παρουσιάζεται μὲ πόνους εἰς τὰ ὦτα καὶ προλαμβάνεται διὰ τῆς ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα, ποικίλον κατὰ περίπτωσιν, ἀναστολῆς τῆς καταδύσεως, διὰ κινήσεων καταπόσεως κλπ.

Συνήθως δὲν ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα τις μέριμνα πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀτυχήματος τούτου δεδομένου ὅτι, τὰ συμπτώματα αὐτοῦ παρέρχονται ἄμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ δύτου ἐπὶ τοῦ σπογγαλιευτικοῦ. Εἰς περίπτωσιν αἱμορραγίας ἀκολουθεῖται ὁ συνήθης τρόπος ἀνασχεσεως ταύτης, διὰ τῆς τοποθετήσεως βύσματος βεβρεγμένου δι' ὀξυγονοῦχο ὕδατος (ὀξυζενέ) ἐντὸς τοῦ αἱμορραγοῦντος ράθωνος εἴτε δι' ἐνσταλλάξεως 5-10 σταγόνων ὀξυγ. ὕδατος ἐντὸς τοῦ αἱμορραγοῦντος ὠτός. Ἐάν παρὰ ταῦτα ἡ αἱμορραγία ἐξακολουθῆ, δέον ὅπως ὁ παθὼν καταφύγῃ εἰς ἰατρόν.

31. Ἀτύχημα ρινικοῦ διαφράγματος.

Τὸ ἀτύχημα τοῦ ρινικοῦ διαφράγματος, ὀφείλεται ἐπίσης εἰς τὴν μὴ ἐξισορροπῆσιν τῆς ἔσω πρὸς τὴν ἔξω ἀσκουμένην ἐπὶ τοῦ ρινικοῦ διαφράγματος πίεσεως εἴτε λόγῳ παθήσεως τινος ὡς κινάγγης, εἴτε λόγῳ διαμαρτίας περὶ τὴν διάπλασιν τῆς ρινός. Παρουσιάζεται μὲ φλόγῳσιν καὶ δυσχέρειαν τῆς ἀναπνευστικῆς λειτουργίας καὶ προλαμβάνεται δι' ἀπαγορεύσεως τῆς ἐργασίας εἰς τοὺς πάσχοντας.

Τὰ διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ ἀτυχήματος τῶν ὠτων ἀνωτέρω ἀναφερόμενα, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀτυχήματος τοῦ ρινικοῦ διαφράγματος.

32. Ἀτύχημα συνθλίψεως δύτου σκαφάνδρου ἐν αἰωρήσει.

Τὸ ἀτύχημα ἐξ συνθλίψεως, ὀφείλεται εἰς ἀπότομον πτώσιν τῆς ἐντὸς τοῦ σκαφάνδρου ὑπαρχούσης πίεσεως λόγῳ ἀποτόμου πτώσεως τοῦ δύτου εἰς μεγαλύτερον βάθος, διακοπῆς, ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας, τῆς παροχῆς ἀέρος εἰς τοῦτον, εἴτε τέλος λόγῳ βλάβης τῆς ἄνευ ἐπιστροφῆς βαλβίδος εἰσαγωγῆς τοῦ ἀέρος εἰς τὴν περικεφαλαίαν. Ἀπότομος πτώσις τοῦ δύτου εἰς μικρὸν βάθος, εἶναι πλεόν ἐπικίνδυνος ἰσομέτρου πτώσεως λαμβανούσης ὅμως χώραν, εἰς μεγαλύτερον βάθος θαλάσσης.

Τὸ ἐκ συνθλίψεως ἀτύχημα παρουσιάζεται ἀποτόμως, σπανιώτατα δὲ ὁ δύτης δύναται νὰ ἀντεπεξέλθῃ μόνος του εἰς τὰ ἀναπόφευκτα ἐπακλόουθα τούτου.

Ἡ ἐκ τῆς νόσου ταύτης ἐλαφρὰ προσβολὴ ἔχει τὴν μορφήν κοινῆς ἀσφυξίας. Ὑπὸ βαρεῖαν ὅμως μορφήν παρουσιάζει ἐξαιρετικῆς ἀγριότητος συμπτώματα ὡς θραύσιν τοῦ θώρακος, τῶν πλευρῶν, τῆς κλειδός, τῶν σπονδύλων τοῦ αὐχένου, ἢ ἀναρρόφησιν τοῦ σώματος ὑπὸ τῆς περικεφαλαίας, ἐνεργούσης ἐν εἶδει σκίας (βεντούζας) καὶ σφηνωσιν μερικῶς ἐντὸς αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ συμπτώματα τῆς ἀσφυξίας.

Αἱ πλείστα τῶν περιπτώσεων συνθλίψεως, εἶναι θανατηφόροι πρὸ πάσης καὶ παροχῆς βοηθείας. Πρόληψις οὐχ ἤτονον τῶν ἀτυχημάτων τούτων εἶναι δυνατὴ ἐάν τηροῦνται ἐπακριβῶς καὶ ἀπαρκεκλίτως αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἐφ' ὅσον ἡ σύνθλιψις εἶναι ἐλαφρᾶς μορφῆς ἐμφανίζουσα συμπτώματα κοινῆς ἀσφυξίας ἀκολουθεῖται ἡ ἀνάλογος θεραπεία διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἄλλως ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος μεταφορὰ τοῦ παθόντος εἰς νοσοκομεῖον.

Ὁ ἐφοδιασμός τοῦ σκαφάνδρου δι' εἰδικῶν συστήματος ἀσφαλείας δὲν προλαμβάνει μὲν τὴν τυχόν ἀπότομον εἰς μεγαλύτερον βάθος πτώσιν τοῦ δύτου, μηδενίζει ὅμως τοὺς ἐκ τῆς ὡς ἄνω αἰτίας εἴτε ἐξ οἰασθήποτε ἄλλης (πλὴν τῆς βλάβης τῆς βαλβίδος μὴ ἐπιστροφῆς) κινδύνους συνθλίψεως αὐτοῦ. Ἡ αὐτόματος βαλβίς τοῦ εἰδικῶν συστήματος ἀσφαλείας λειτουργοῦσα ἐφ' ἑαυτῆς εὐθὺς ὡς ὑπάρξει ὑποπίεσις ἐντὸς τοῦ σκαφάνδρου, διατηρεῖ τοῦτο πεπληρωμένον ἀέρος καὶ ἐξασφαλίζει εἰς τὸν δύτην τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἀνοδὸν αὐτοῦ ποσότητα ἀέρος.

33. Ἀτύχημα ἐξ ὑπερπίεσεως τῶν πνευμόνων.

Τὸ ἀτύχημα ἐξ ὑπερπίεσεως τῶν πνευμόνων εἶναι ἀρκετὰ σπάνιον, λαμβάνει χώραν κατὰ τὴν ἀνοδὸν τοῦ δύτου καὶ ὀφείλεται εἰς τυχόν ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας συγκράτησιν τῆς ἀναπνοῆς του καὶ ἰδίως εἰς ἅς περιπτώσεις ὁ δύτης ἀνέρχεται ταχέως, συνεπεῖα διακοπῆς ἢ ἡλαττωμένης παροχῆς ἀέρος. Τὸ ἀτύχημα τοῦτο εἶναι βαρυτέρας μορφῆς ὅταν λαμβάνῃ χώραν πλησιέστερον πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ὡς ἐπίσης ὅσον μεγαλύτερα εἶναι ἡ ἐγκλωβισθεῖσα ἐντὸς τῶν πνευμόνων ποσότης ἀέρος. Τὸ ἐξ ὑπερπίεσεως τῶν πνευμόνων ἀτύχημα ἐμφανίζεται μὲ πόνους εἰς τὸ στῆθος, ψῦξιν τῶν ἄκρων, λιποθυμίαν καὶ αἱματώδη ἀφρὸν ἀπὸ τὸ στόμα, δύναται δὲ νὰ ἀποφεύγηται ἐφ' ὅσον ὁ δύτης ἀναπνέει κανονικῶς καὶ ἐλευθέρως ἰδίᾳ ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Πρὸς τοῦτο ὀφείλει νὰ ἐκπνέῃ συχνάκις, τὸν ἐν ὑπερβολῇ ὑπάρχοντα ἐντὸς τῶν πνευμόνων αὐτοῦ ἀέρα.

Εἰς περίπτωσιν ἀτυχήματος ἐξ ὑπερπίεσεως τῶν πνευμόνων ἐπιβάλλεται ὅπως ὁ ὑποστάς τὸ ἀτύχημα δύτης τεθῆ ἄμεσως καὶ πάλιν ὑπὸ πίεσιν, ἐνῶ παραλλήλως πρέπει νὰ ζητηθῆ ἐπειγόντως ἰατρικὴ βοήθεια.

34. Ἀτύχημα δηλητηριάσεως ἐκ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος εἰς δύτας διὰ σκαφάνδρου.

Τὸ ἀτύχημα δηλητηριάσεως ἐκ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος, ὀφείλεται εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς περιεκτικότητος εἰς διοξειδίον τοῦ ἀνθρακος, τοῦ εἰσπνεομένου ὑπὸ τὸν δύτην ἀέρος.

Παρουσιάζεται μὲ ἰσχυροὺς καὶ ἐπιμόνους πονοκεφάλους καὶ ἐμέτους μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ δύτου εἰς ὑγιᾶ ἀτμόσφαιραν. Συνεπεῖα τούτου ἡ ἀναπνοὴ γίνεται ἀσθμαινοῦσα, μία κατάστασις ἐξάψεως ὅμοια πρὸς τὴν μέθην καταλαμβάνει τὸν δύτην, ἰδρῶς περιλούει τοῦτον καὶ ὁ θάνατος ἐπακολουθεῖ ταχέως.

Προλαμβάνεται διὰ τῆς παροχῆς ἠδύχημένης, κατὰ πολὺ πλεόν τῆς ἀναγκαιούσης, ποσότητος ἀέρος εἰς τὸν ἐν καταδύσει δύτην, ἵνα ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀδιάκοπος ἀνανέωσις τοῦ ἐντὸς τῆς περικεφαλαίας ἀέρος καὶ οὕτως ἀποφεύγηται ἡ μόλυνσις τούτου.

Ἐπὶ ἀτυχήματος ἐκ δηλητηρίασεως διὰ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακικοῦ ἐπιβάλλεται ὅπως :

α) ἐφαρμοσθῆ ἄμεσως καὶ ἐπὶ μακρὸν μίαν τῶν κλαστικῶν μεθόδων τεχνητῆς ἀναπνοῆς ἐπὶ τοῦ ὑποστάντος τῷ ἀτύχημα ἄτου.

β) πραγματοποιηθῆ ἄμεσως ἀφαιμαξίς πεντήκοντα κυβικῶν ὑφεκατοστομέτρων (50 κ. ὑφ.) αἵματος, ἀπὸ τῆς φλέβας τοῦ βραχίονος.

γ) παρασχεθῆ αὐτῷ ὀξυγόνον δι' ἄσκοῦ.

δ) ἐκτελεσθῶσι τονοκαρδιωτικαὶ ἐνέσεις κοραμίνης καὶ ἀδρεναλίνης.

35. Ἀτύχημα ἐκ πνιγμοῦ.

Τὸ ἀτύχημα πνιγμοῦ εἰς τὸν διὰ σιαφάνδρου ἐργαζόμενον δύτην, ὀφείλεται εἰς τὴν δι' ὕδατος κατάκλυσιν τῆς περικεφαλαίας καὶ τὴν συνεπείᾳ ταύτης εἰσπνοῆν ὕδατος ἀντὶ ἀέρος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπέρχεται ἐντὸς δύο λεπτῶν, ὁ ἐξ ἀσφυξίας θάνατος.

Τὸ ἀτύχημα τοῦτο ἐντελῶς αἰφνίδιον ὀφειλόμενον εἰς ἀπότομον τινὰ βλάβην, ὡς θραύσιν τῶν ἀναρωτίδων τῆς περικεφαλαίας ἐκ προσκρούσεως, δὲν προλαμβάνεται εἰ μὴ μόνον διὰ καταβολῆς ἰδιαζούσης προσοχῆς παρὰ πάντων καὶ ἰδιαιτέρως ὑπὸ τοῦ δύτου.

Ὁ ἐν κινδύνῳ πνιγμοῦ εὐρισκόμενος πεπειραμένος καὶ διὰ σιαφάνδρου ἐργαζόμενος δύτης, δύναται νὰ σωθῆ, ἐὰν διατηρήσῃ τὴν ψυχραιμίαν του. Οὗτος ἐκπνέων βαθμηδὸν τὸν ἐντὸς τῶν πνευμόνων του ἀέρα καὶ εἰσπνέων ἀπὸ τυχόν σχηματιζόμενον ἐντὸς τῆς περικεφαλαίας θύλακα ἀέρος ἀνεκκούμενος δὲ ἐγκαίρως καὶ ταχύτατα ἐπὶ τοῦ σπογγαλιευτικοῦ, διατηρεῖ ἀρκετάς πιθανότητας ἐπιβιώσεως.

Ἐπὶ πάσης περιπτώσεως ἀτυχήματος πνιγμοῦ ἐφ' ὅσον ὁ παθὼν παρουσιάζει συμπτώματα κοινῆς ἀσφυξίας μὲ κυάνωσιν τοῦ δέρματος, ἐνεργοῦνται ἄμεσως τὰ ἐπὶ ἀτυχήματος δηλητηρίασεως ἐκ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακικοῦ ἀνωτέρω διατασσόμενα, μὲ πρωτίστην μέριμναν τὴν ἐξαγωγήν τοῦ ὑπάρχοντος ὕδατος δι' ἀναστροφῆς τοῦ παθόντος.

Ἐφ' ὅσον ὁ παθὼν δὲν παρουσιάζει κυάνωσιν τοῦ δέρματος ἐνεργοῦνται τ' αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω, πλὴν τῆς ἀφαιμαξίως, ἐνῶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ τίθεται χαμηλότερον τοῦ λοιποῦ σώματος, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τεχνητῆς ἀναπνοῆς.

Πάντα ταῦτα ἐνεργοῦνται ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κοινῆς περιπτώσεως πνιγμοῦ. Ἐὰν ὅμως ὁ πνιγμὸς ἔλαβε χώραν, καθ' ὃν χρόνον ὁ παθὼν εὐρίσκειται ἐν καταδύσει, ἐνεργεῖται ἢ οὐ ἀφαιμαξίς ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἐκτελοῦνται αἱ καρδιοτονωτικαὶ ἐνέσεις καὶ τίθεται ὁ παθὼν ἐντὸς τοῦ θαλάσσιου ἑπιπνεύσεως, ἐφαρμοζομένου τοῦ συστήματος τεχνητῆς ἀναπνοῆς EVE.

Ἡ μέθοδος EVE συνίσταται εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ βάρους τῶν σπλάχνων (κοιλιακῶν) ἐπὶ τοῦ διαφράγματος. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου ταύτης, δι' ἧς ἐπιτυγχάνονται ἀριστα ἀποτελέσματα, δὲν ἀπαιτεῖται εἰδικὸν μηχάνημα. Ὁ ἀσφυκτικὸν ἐξαπλοῦται ἐπὶ τοῦ δαπέδου, καὶ ὁ ἐφαρμοζόμενος τὴν μέθοδον κινεῖ ἐναλλάξ τὴν κεφαλὴν τοῦ παθόντος ὑψηλὰ, χαμηλὰ, μὲ ρυθμὸν τῆς ἀναπνοῆς (20 φορές κατὰ πρῶτον λεπτὸν) μὲ κινήσεις μεγάλης καμπύλης.

36. Ἀτύχημα ἐκ μέθης τῶν μεγάλων βαθῶν.

Τὸ ἀτύχημα τῆς μέθης τῶν μεγάλων βαθῶν, καὶ τὰ αἷτια τοῦτο, ἐρευνῶνται εἰσέτι ἐπιστημονικῶς. Εἶναι γεγονός ὅτι οἱ αὐτοὶ δύται παρουσιάζουν διάφορον εὐπάθειαν ἀπὸ καταδύσεως εἰς κατάδυσιν. Εὐπαθεῖς δύται δυνατὸν νὰ προσβληθῶσιν ἐκ τῆς νόσου ταύτης μὲ ὑπέρβασιν βάρους μόνον 15 ὀργυίων.

Ὁ προσβληθεὶς ὑπὸ τῆς μέθης τῶν μεγάλων βαθῶν δύτης αἰσθάνεται εὐφορίαν, ὑπερεκτιμᾷ τὰς δυνάμεις του ἐπιδεικνύων ἀσυνήθη δραστηριότητα, ἐνῶ παραλλήλως χάνει τὸν αὐτοέλεγχον καὶ τὸν εἰρμὸν τῶν σκέψεών του. Ἐκ τῆς ὑπερξέσεως ὅμως ταύτης τῶν αἰσθησέων, οὗτος ὀδηγεῖται συνήθως εἰς πράξεις ἀνεπιτηδείους καὶ ἐκ παρορμίσεων ἐνεργουμένας, ἐξ ὧν δύναται νὰ προκληθῆ αὐτῷ ἀτύχημα.

Ἡ νόσος πέρχεται εὐθὺς ὡς ὁ δύτης ἀρχίσει ἀναδύμενος καὶ οὐδὲν σύμπτωμα ἀπομένει εἰς αὐτὸν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἀνοδὸν.

II. ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ.

37. Παροχὴ πρῶτων βοθητιῶν.

Τὰ κατωτέρω λίαν σύντομα στοιχεῖα πρῶτων βοθητιῶν ἀποτελοῦν σύνοψιν ὠρισμένων κινήσεων, τὰς ὁποίας δεόν νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν του πᾶς, ὅστις ἀσχολεῖται μόνος ἢ μετ' ἄλλων μὲ οἰανδήποτε ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης δραστηριότητα.

38. Τραυματισμός.

Ἐφ' ὅσον δύτης τραυματισθῆ καὶ δὲν ἔχει καθορισθῆ ἐπακριβῶς ἡ φύσις τοῦ τραύματος, πρέπει νὰ ἀνελευσθῆ τυχῶς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ νὰ ἐξετασθῆ προσεκτικὰ. Ἡ τυχρὰ οὐχ ἦρτον ἀνάδυσιν δὲν πρέπει νὰ εἶναι εἰς ρυθμὸν δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐκ τῆς νόσου τῶν δυτῶν προσβολὴν τοῦ ἀναδουμένου. Ἐπὶ διαπιστώσεως τραυματισμοῦ ἢ κακώσεων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὁ πάσχων ἐξαπλοῦται μετὰ προσοχῆς κατὰ τρόπον ὥστε ἡ κεφαλὴ νὰ εὐρίσκειται εἰς σημεῖον ὑψηλότερον τοῦ σώματος καὶ ἐξασφαλίζεται εἰς αὐτὸν ἡσυχία καταβαλλομένης φροντίδος δι' ἱατρὸν ἔστω καὶ ἂν τὸ τραῦμα ἢ ἡ κακώσις φαίνεται ἀσήμαντος.

39. Αἱμορραγία.

Ἐὰν ὁ δύτης αἱμορραγῆ, καταβάλλεται προσπάθεια νὰ σταματήσῃ ἡ αἱμορραγία, ἐὰν μέλιστα ἡ αἱμορραγία εἶναι βαρεῖα, τότε τοῦτο προέχει οἰουδήποτε ἄλλου. Ἡ ἀντιμετώπισις τῆς αἱμορραγίας ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν κάτωθι μέσων :

- α) διὰ κατ' εὐθεῖαν πιέσεως μὲ ἐπίδεσμον,
- β) διὰ πιέσεως τῶν σημείων πιέσεως τῶν ἀρτηριῶν,
- γ) δι' εἰδικῶν ἐλαστικῶν αἰμοστατικῶν ἐπιδέσμων.

Ἐὰν ὁ πάσχων ἐμβανίξῃ σὺν τῇ αἱμορραγίᾳ φαινόμενον τῆς νόσου τῶν δυτῶν ἢ εἶναι ἀναίσθητος, δεόν ὅπως ὑποβληθῆ ἄμεσως εἰς ἐπαναπίεσιν, συμφώνως πρὸς τὰ προηγουμένως ἐκτεθέντα.

40. Ἐμφάνισις Shock.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Shock, ὁ πάσχων ἐμβανίξῃ ἀχρότητα, δέρμα ψυχρὸν καὶ ὑγρὸν, σφυγμὸν ταχὺν καὶ ἀδύνατον καὶ λιποθυμίας. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ Shock ὅπερ εἶναι ἀποτέλεσμα βαρείας ὀργανικῆς βλάβης καὶ σοβαρᾶς ἀσθενείας ὁ πάσχων δεόν :

- α) νὰ κρατῆται κατακεκλιμένος μὲ τὴν κεφαλὴν ἐλαφρῶς χαμηλοτέραν ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον σῶμα, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ἐγκεφαλικῆς βλάβης ἢ διαταραχῶν τῆς ἀναπνοῆς.
- β) νὰ διατηρῆται θερμὸς καλυπτόμενος διὰ κλινοσκεπασμάτων.
- γ) νὰ ἀπαλλάσσεται οἰανδήποτε αἰτίας προκαλούσης ἀγχοῦ.

δ) ἐφ' ὅσον εὐρίσκειται ἐν συνειδήσει καὶ διατηρεῖ τὴν ἱκανότητα καταπόσεως χωρὶς νὰ ἐμβανίξῃ ἔμετον ἢ γαστροεντερικᾶς διαταραχᾶς, νὰ χορηγῆται αὐτῷ κατὰ διαλείμματα εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρας ποσότητος διάλυσις ἐνὸς κοχλιαρίου σούπας ἐπιτραπέζιου ἁλατος καὶ ἐνὸς κοχλιαρίου τοῦ γλυκοῦ σόδας εἰς ἓν κιλὸν ὕδατος.

Ἐφ' ὅσον τὸ Shock ἔχει μονιμοποιηθῆ καὶ ὁ ἀσθενὴς εἶναι λιπόθυμος πρέπει νὰ χορηγηθῆ αὐτῷ πλάσμα ἢ ὑποκατάστατα τοῦ πλάσματος, ἐνδοφλεβίως ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν.

41. Δηλητηρίασις — Ἐγκαύματα.

Εἰς περίπτωσιν χημικῶν ἐγκαυμάτων δεόν νὰ ἐνεργῆται ἄμεσος πλύσις τοῦ ἐγκαυματος διὰ μεγάλης ποσότητος ὕδατος.

Εἰς περίπτωσιν δηλητηρίασεως δεόν νὰ καθορίζεται, εἰ δυνατὸν, ἡ φύσις τοῦ δηλητηρίου καὶ νὰ χορηγῆται τὸ ἐνδεικνυόμενον ἀντιδοτόν, ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ πάσχων τελεῖ ἐν ἀναίσθησιν ἀπαγορεύεται ἢ ἀπὸ τοῦ στόματος χορήγησις αὐτῷ ἀντιδοτοῦ.

Ἐάν ὁ πάσχων ἔχει συναίσθησιν καὶ τὴν ἀνηλεῆσιν δὲν εἶναι διαβρωτικῶν δέον νὰ προληφθῇ εἰς ταύτων ἡμέρας ἔμμετος ἢ νὰ προηγηθῇ διλλουσι τοῦ δακτυλίου εἰς τὴν στομάχου καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ προληφθῇ ἔμμετος ἢ ἐφαρμολογία πύσεως τοῦ στομάχου.

42. Μετακίνησις ἀσθενούς.

Ἐάν ἡ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς ἐπιτρέπη, τὴν μετακίνησιν τοῦ ἐκ σοβαροῦ ἀπυλίου προσβληθέντος, οὗτος δέον νὰ μεταφέρεται εἰς Νοσοκομεῖον.

Ὁ ἐκ τραυμάτων πάσχων, δέον νὰ μεταφέρεται διὰ φορείου ἐφ' οὗ νὰ τοποθετῆται μετ' ἰδιαιτέρας ὕλης προσοχῆς ἰδίᾳ ἐάν φέρῃ τραύματα τοῦ ἀγγείου ἢ τῆς ράχως. Ἐν περιπτώσει σοβαρῶν καὶ ἐκτεταμένων τραυμάτων τῆς φύσεως ταύτης, διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ πάσχοντος πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται πρόχειρος νάρθηξ.

43. Ἀγωγή περιποιήσεως τραυμάτων.

Πλὴν τῆς πύσεως δι' ὕδατος, καὶ τῆς καλλιτέρας καλύψεως τούτων δι' ἐπιθέσεως ἢ ἐπιδέσεως μὲ καθαρὰ καὶ κατάλληλα ὕλη (ὑφασμα, γάζα κ.λ.π.) δέον νὰ ἀποφευγῆται οἰαδήποτε ἔτερα ἐνέργεια, μέχρι τῆς παροχῆς ἰατρικῆς βοήθειας.

44. Περιπτώσεις σπασμῶν ἢ ἐτέρων συμπτωμάτων.

Εἰς περίπτωσιν ἐμφανίσεως σπασμῶν τοποθετεῖται μεταξὺ τῶν ὀδόντων τοῦ πάσχοντος τεμάχιον ἐλαστικῶν διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ὁ τραυματισμὸς τῆς γλώσσης καὶ καταβάλλεται φροντίς ὅπως προληφθῶσι τραυματισμοὶ τοῦ σώματος, χωρὶς ὅμως νὰ ἐμποδίζωνται ὑπερμέτρως αὐτοὶ οἱ σπασμοί.

Ἐάν ὁ ἀσθενὴς ἐμφανίσῃ δέρμα ψυχρὸν καὶ ξηρὸν, σφυγμὸν ταχὺ ἀλλὰ πλήρη ἢ θερμοκρασίαν σώματος ὑψηλότεραν τῆς φυσιολογικῆς, δέον οὗτος νὰ ψύχεται διὰ περιτυλίξεως κρύων βρεγμένων ὑφασμάτων περὶ τὸ σῶμα τὰ ὅποια νὰ ἀλλάσσωνται ὅταν θερμανθοῦν καὶ νὰ ζητηθῇ τὸ ταχύτερον ἢ βοήθεια ἰατροῦ.

III. ΕΝΔΙΑΙΤΗΣΙΣ — ΔΙΑΙΤΑ ΤΡΟΦΗΣ — ΥΠΕΝΔΥΣΙΣ ΔΥΤΩΝ.

45. Ἐνδίαιτησις.

Τὰ βοηθητικὰ πλοῖα δέον ὅπως διαθέτωσιν ἐπαρκῆ καὶ κατάλληλον χῶρον διὰ τὴν ἀνετον καὶ ὑγιεινὴν ἐνδίαιτησιν τῶν δυτῶν, καὶ τῶν ἀνδρῶν πληρώματος τῶν βοηθητικῶν καὶ σπογγαλιευτικῶν πλοίων, ἐπαρκῶς φωτιζόμενον καὶ ἀεριζόμενον. Ὁ καθαρισμὸς καὶ ἀερισμὸς τῶν ἐνδίαιτημάτων, ὡς καὶ ὁ ἀερισμὸς τῶν κλινοστρωμῶν καὶ κλινοσκεπασμάτων, δέον νὰ ἐνεργῆται καθ' ἑκάστην. Εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὴν ἐνδίαιτησιν τῶν πληρωμάτων ἐν γένει καὶ τῶν δυτῶν δέον νὰ ἐφαρμολογῶνται αἱ περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἐνδίαιτήσεως, τῶν πληρωμάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς συγκεκριμένον πλήρωμα, γενικαὶ καὶ εἰδικαὶ διατάξεις.

46. Προστασία ἐκ καιρικῶν καταστάσεων.

Ἐν περιπτώσει ἐργασίας τοῦ σπογγαλιευτικοῦ πλοίου ὑπὸ καυστικῶν ἡλιον εἶτε ἐάν ἤθελε τοῦτο, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς σπογγαλιείας, καταληφθῇ ὑπὸ βροχῆς, δέον ὅπως πρὸς προστασίαν τοῦ πληρώματος, ἀνατείνωνται κατάλληλοι σκηναὶ καὶ παρασκήνια.

47. Δίαιτα τροφῆς.

Καθ' ἑκάστην δέον ὅπως παρέχωνται εἰς τὰ πληρώματα τῶν σπογγαλιευτικῶν καὶ βοηθητικῶν τῆς σπογγαλιείας πλοίων:

α) ἀκράτισμα ἐκ τοῦ ἢ καρέψημα καὶ

β) εἰς ἀριστον καὶ δεῖπνον, παρασκευασμένη ἐπαρκῆ καὶ ὑγιεινὴ τροφή, συνιστωμένη τρεῖς τῆς ἐβδομάδος ἐκ κρέατος, τὰς δὲ ὑπολοίπους ἡμέρας ἐκ γεωμήλων, ὀσπρίων, ὀρούρης καὶ λαχανικῶν τῆς ἐποχῆς ὡσάκις καθίσταται δυνατὴ ἢ ἐξεύρεσις τούτων. Ἀντὶ κρέατος δύνανται νὰ χορηγῶνται κατὰ τὸ δεῖπνον νοποὶ ἐχθεῖς.

48. Προφύλαξις ποσίμου ὕδατος.

Τὸ ποσίμου ὕδατος δέον νὰ ἐναποθηκεύεται ἐντὸς δοχείων καθαρῶν καὶ ὑγιεινῶν, ἵνα προσυλάσσειται ἀπὸ πάσης μολύνσεως καὶ ἀπὸ τῆς συνεπειᾶ τοῦ θεριστοῦ καύσωνος ὑπερθερμάνσεως. Πρὸς τοῦτο ἐπιβάλλεται ὅπως τὸ δοχεῖον φέρῃ κρονοὺν καὶ ἀεροστεγὲς κάλυμμα τοῦ στομίου πληρώσεως, μετ' ἑκάστον δὲ ἀνεφοδιασμὸν, ἐνεργεῖται χλωρίωσις τοῦ ὕδατος.

49. Ἐπένδυσις.

Ὁ καταδυόμενος δύτης, πρὶν ἢ περιβληθῇ τὸ ἐνδυμα δέον νὰ ἐνδυθῇ διὰ μαλλίνου ὑποκαμίσσου, περισκελίδος καὶ μακρῶν περικνημίδων καὶ νὰ φέρῃ μάλλινον κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.

Κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ἀνεξαρτήτως καιρικῶν συνθηκῶν διὰ τὴν ἐκ ψύξεως προστασίαν, ἢ ἐπένδυσις τοῦ δύτου δέον νὰ γίνεται διὰ χονδρῆς μαλλίνου φανέλλας, περισκελίδων καὶ περικνημίδων, ἐάν δὲ τὸ ὕδατος εἶναι ψυχρὸν ὁ δύτης δέον νὰ περιβληθῇ διὰ δύο ἢ περισσοτέρων ἐν ἀνάγκη μαλλίνων φανελλῶν.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑΣ.

Τὴν εὐθύνην τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπέχουσιν:

I. Ὁ Κυβερνήτης, διὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων:

1,2,3,10,11,12,13,17,18,21,22,39,40,41 καὶ 42 τοῦ

Πρώτου Μέρους.

4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,16,20,22,23,24,25,26, καὶ 27 τοῦ

Δευτέρου Μέρους.

4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,17,18,19,20,21,22,23,24,25, 26,27,29,30,31,32,33,34,35,38,39,40,41,42,43,44,45,46,47 καὶ 48 τοῦ Τρίτου Μέρους.

II. Ὁ Ἐπιτηρητής, διὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων:

1,3,4,5,6,9,12,13,15,16,17,18,19,20,21,22,23,24,26,

27,28,29,30,32,34,35,36,37,38,39,40, καὶ 41 τοῦ Πρώτου

Μέρους.

4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,17,18,19,20,21,22,23,24 25,26,27,29,30,31,32,33,34,35,38,39,40,41,42,43, καὶ 44

τοῦ Τρίτου Μέρους.

III. Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἀμμοτοῦ Ὑπεύθυνος, διὰ τὰς διατάξεις

τῶν παραγράφων:

27 καὶ 32 τοῦ Πρώτου Μέρους.

IV. Ὁ ἐπὶ τοῦ Ὀλιβομέτρου καὶ Ἀεραγωγῶ Σωλή-
νος Ὑπεύθυνος, διὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων:

9,16,18,19,20,22,24,27 καὶ 28 τοῦ Πρώτου Μέρους.

V. Ὁ Δύτης, διὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων:

7,8,12,13,14,17,18,24,25,26,27,28,34,36,37,38,41 καὶ

42 τοῦ Πρώτου Μέρους.

6,13,14,15,16,17,19 καὶ 20 τοῦ Δευτέρου Μέρους

23,28,30,33,35 καὶ 49 τοῦ Τρίτου Μέρους.

VI. Ὁ Κυβερνήτης τοῦ Βοηθητικοῦ πλοίου, διὰ τὰς δια-
τάξεις τῶν παραγράφων:

45, 47 καὶ 48 τοῦ Τρίτου Μέρους.